

คู่มือศึกษาพระคัมภีร์โรงเรียนสะบาโตผู้ใหญ่
ไตรมาสที่ 3

กรกฎาคม – สิงหาคม – กันยายน 2020

พิมพ์จำนวน 1,300 เล่ม

**การผูกมิตรเพื่อพระเจ้า: ความยินดี
ในการแบ่งปันพันธกิจของพระองค์**

Making Friends for God:

The Joy of Sharing in His Mission

เขียนโดย

มาร์ค ฟินเลย์

แปลโดย

ศจ.รังสิต อิศฤงคาร

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

แผนกพันธกิจโรงเรียนสะบาโต

สำนักงานคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

12 ซ.ปรีดี พนมยงค์ 37 ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2381-3298, 0-2391-3595, 0-2391-0525, 0-2392-3598 โทรสาร 0-2381-1928

website: www.adventist.or.th e-mail: sdatam@adventist.or.th

คำนำ

การผูกมิตรเพื่อพระเจ้า:

ความยินดีของการแบ่งปันในพันธกิจของพระองค์

มีบางเวลาเมื่อเราเข้าใจในความคิดหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างลึกซึ้งในชีวิตของเรา หลายปีมาแล้วที่ผมนั่งประชุมกับเพื่อนร่วมงานบางคนเพื่อปรึกษากันในเรื่องพันธกิจการรับใช้ การอภิปรายได้เปลี่ยนไปเป็นการแบ่งปันความเชื่อ การเป็นพยาน และการประกาศพระกิตติคุณ เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งได้กล่าวแสดงความเห็นออกมาว่า “พันธกิจการประกาศดั้งเดิมเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงใช้แหล่งทรัพยากรทั้งหมดของสวรรค์เพื่อช่วยดาบพเคราะห์ของเราให้รอด งานของเราคือการทำให้ความร่วมมือกับพระเจ้าด้วยใจยินดีเพื่อช่วยผู้หลงหายให้รอด” เมื่อได้ฟังเช่นนั้นดูเหมือนภาระอันหนักอึ้งบนบ่าของผมถูกยกออกไป ไม่ใช่งานของผมจะช่วยให้โลกที่กำลังพินาศใบนี้ให้รอด แต่เป็นงานของพระเจ้า หน้าที่รับผิดชอบของผมคือการทำให้ความร่วมมือกับพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ได้กำลังทำไปแล้ว

แนวคิดที่ว่า พันธกิจการประกาศเป็นของพระเจ้าเป็นสิ่งปรากฏชัดตลอดพระคัมภีร์ กษัตริย์ซาโลมอนกล่าวไว้ว่า “*พระองค์ทรงกระทำให้สรรพสิ่งงดงามตามวาระของมัน พระองค์ทรงบรรจุนิรันดร์กาลไว้ในจิตใจมนุษย์ด้วย แต่มนุษย์ยังคงค้นไม่พบว่า พระเจ้าทรงกระทำอะไรไว้ตั้งแต่ปฐมกาลจนกาลสุดท้าย*” (ปัญญาจารย์ 3:11) เมื่อบุคคลหนึ่งเกิดมาบนโลกนี้ พระเจ้าทรงใส่ความปรารถนาสำหรับชีวิตชั่วนิรันดร์ภายในดวงใจของบุคคลนั้น ครั้งหนึ่งออกัสตินได้กล่าวขึ้นว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายถูกสร้างขึ้นเพื่อพระองค์ และดวงใจของข้าพเจ้าทั้งหลายไม่เคยพบการหยุดพักจนกว่าจะได้พบการพักผ่อนในพระองค์” เช่นเดียวกับอัครทูตยอห์น “*พระเยซู ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก*” (ยอห์น 1:9) ไม่เพียงพระเจ้าทรงใส่ไว้ในดวงใจของเราแต่ละคนให้มีความปรารถนาสำหรับพระองค์เอง แต่พระองค์ยังทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์มาโน้มนำเราไปหาพระองค์

ความปรารถนาของมนุษย์ทุกคนคือจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง และตระหนักว่าตนเป็นคนบาป ซึ่งจะบังเกิดขึ้นโดยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ดวงใจทุกดวงที่ปรารถนาจะประกอบภารดี และเริ่มต้นด้วยการมีใจกรุณา และไม่มีความเห็นแก่ตัว ต่างได้รับแรงกระตุ้นจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ แม้กับบางคนอาจไม่เข้าใจต้องแท้ หรือตระหนักในเรื่องนี้ ว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานในชีวิตของเราเพื่อนำเราไปหาพระเยซู (ยอห์น 16:7-15) แต่พระเยซูทรงเป็นของประทานยิ่งใหญ่ที่สุด

เมื่อเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ตกอยู่ในภาวะสิ้นหวังในความบาป และต้องถูกปรับโทษคือความตายนิรันดร์ ความรักของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น ท่านลูกา กล่าวว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์มาเพื่อจะแสวงหา และช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) อัครทูตเปาโลได้เพิ่มเติมว่า “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8) พระเจ้าทรงเป็นฝ่ายเริ่มต้นสำหรับความรอดของเรา พระคริสต์ทรงสละพระสิริและความรุ่งโรจน์ของสวรรค์ เพื่อเสด็จมายังโลกแห่งความบาปที่มีดমনไบนี้ เพื่อดำเนินพันธกิจการไถ่ให้รอด

ก่อนที่เราจะก้าวเดินช้าๆ เหมือนเด็กทารกไปยังพระองค์ พระเจ้าทรงสาวก้าวยาวๆ มายังเรา ก่อนที่เราจะมอบถวายชีวิตของเราแต่พระองค์ พระองค์ทรงจัดหาความรอดให้เราผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เราทำตัวเป็นศัตรูของพระองค์ แต่พระองค์เสนอตัวที่จะเป็นมิตรสหายของเรา บ่อยครั้งเราหันหลังให้พระองค์ แต่พระองค์ทรงหันพระพักตร์มายังเรา เราใส่ใจในพระองค์เพียงเล็กน้อย แต่พระองค์ใส่ใจพระทัยยิ่งใหญ่เพื่อเรา

ในลูกา บทที่ 15 พระเยซูถูกวาดภาพให้เป็นเหมือนผู้เลี้ยงแกะที่ดีที่สุดที่ออกไปตามหาแกะที่หลงหายด้วยใจมุ่งมั่นไม่ลดละ เป็นเหมือนผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ปิดกวาดค้นหาเหรียญเงินหนึ่งเหรียญจากสิบสมรสน์ที่พลัดหายไป และเป็นเหมือนบิดาผู้ซราที่คอยเวลาการกลับมาของบุตรน้อยที่หลงหาย พอเห็นบุตรน้อยกลับมาแต่ไกล บิดาได้วิ่งออกไปต้อนรับเขา เอลเลน จี. ไวท์ กล่าวถ้อยคำอันน่าพิศวงที่น่าตรึงตรองว่า “แผนการไถ่ให้รอดอันยิ่งใหญ่ถูกวางไว้ก่อนการวางรากฐานของโลก พระคริสต์ไม่ได้ยืนอยู่ตามลำพังในพันธกิจการไถ่บาป

อันอัศจรรย์นี้ ในสภาแห่งสวรรค์ ก่อนที่โลกนี้จะถูกสร้างขึ้น พระบิดา และพระบุตรได้ตั้งพันธสัญญาไว้ด้วยกันว่า ถ้าแม้มนุษย์ไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า พระคริสต์ผู้ทรงสถิตอยู่กับพระบิดาตลอดมา จะเสด็จลงมายังโลกนี้เพื่อแบกรับความบาปของผู้ล่วงละเมิด และรับเอาการถูกลงโทษเพื่อความยุติธรรมแทนมนุษย์” (*Advent Review and Sabbath Herald*, 15 พฤศจิกายน 1898)

หยุดเพื่อตรึกตรองสักครู่หนึ่ง เรามีสิทธิพิเศษอันเหลือเชื่อ และความรับผิดชอบอันน่าเกรงขาม พอๆ กับความชื่นชมในวันคริสต์ที่ได้มีส่วนกับพระคริสต์ และการร่วมมือกับพระคริสต์ในการดำเนินพันธกิจของพระองค์ นี่คือนสิ่งที่บทเรียนจะกล่าวถึงในไตรมาสนี้

ศาสตราจารย์ มาร์ค ฟินเลย์ เกิดและเติบโตในรัฐคอนเนคติกัส สหรัฐอเมริกา ท่านเป็นนักประกาศพระกิตติคุณอันเป็นที่รู้จักทั่วโลก ในช่วงปี ค.ศ. 2005-2010 ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นรองประธานของสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส หลังจากที่ท่านเกษียณอายุจากงานเต็มเวลา ท่านได้ถูกเรียกให้เป็นผู้ช่วยประธานของสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรอีกรอบหนึ่ง ศาสตราจารย์มาร์ค ฟินเลย์ และเอิร์นสตันผู้เป็นภรรยา มีบุตรสามคน และมีหลานห้าคน

สารบัญ

บทที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
1	ทำไมต้องเป็นพยาน วันที่ 27 มิถุนายน – 3 กรกฎาคม 2020	6
2	พยานที่มีเสน่ห์: พลังอำนาจการเป็นพยานส่วนบุคคล ... วันที่ 4 – 10 กรกฎาคม 2020	17
3	การมองคนผ่านสายพระเนตรของพระเยซู วันที่ 11 – 17 กรกฎาคม 2020	28
4	พลังแห่งการอธิษฐาน: การทูลขอเพื่อผู้อื่น วันที่ 18 – 24 กรกฎาคม 2020	39
5	พระวิญญูญาณทรงประทานพลังอำนาจในการเป็นพยาน.. วันที่ 25 – 31 กรกฎาคม 2020	49
6	ความเป็นไปได้ที่ไม่มีข้อจำกัด วันที่ 1 – 7 สิงหาคม 2020	60
7	การแบ่งปันพระวจนะ วันที่ 8 – 14 สิงหาคม 2020	70
8	การรับใช้เหมือนพระเยซู วันที่ 15 – 21 สิงหาคม 2020	81
9	การพัฒนาท่าทีเพื่อชนะใจคน วันที่ 22 – 28 สิงหาคม 2020	91
10	วิธีมีส่วนร่วมที่น่าตื่นเต้น วันที่ 29 สิงหาคม – 4 กันยายน 2020	102
11	การแบ่งปันเรื่องของพระเยซู วันที่ 5 – 11 กันยายน 2020	113
12	ข่าวสารที่มีคุณค่าควรแก่การแบ่งปัน วันที่ 12 – 18 กันยายน 2020	123
13	ก้าวไปตามความเชื่อ วันที่ 19 – 25 กันยายน 2020	134

บทที่ 1

ทำไมต้องเป็นพยาน

Why Witness ?

วันที่ 27 มิถุนายน - 3 กรกฎาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ยากอบ 5:19, 20; ลูคา 15:6; เศฟันยาห์ 3:17;

ยอห์น 7:37, 38; 1 ทิโมธี 2:3, 4; 2 โครินธ์ 5:14, 15

ข้อควรจำ

“การกระทำเช่นนี้เป็นการดี และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคน ได้รับความรอดและรู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:3, 4)

พระประสงค์ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือที่จะให้ผู้คนทุกหนทุกแห่ง ตอบสนองต่อความรักของพระองค์ รับเอาพระคุณของพระองค์ และถูกเปลี่ยนแปลงใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ และที่สุดได้รับความรอดในอาณาจักรของพระองค์ ไม่มีความปรารถนาใดยิ่งใหญ่กว่าความรอดของเรา ความรักของพระองค์ไร้ขอบเขตจำกัด พระเมตตาไม่อาจดวงวัดได้ ความเห็นอกเห็นใจไม่มีที่สิ้นสุด การอภัยบาปของพระองค์ไม่เคยเหือดแห้ง ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ไร้ขีดจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับพระ (gods) ของผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ซึ่งประสงค์เครื่องถวายบูชา ไม่ว่าเราต้องการจะได้รับความรอดมากเท่าใด พระเจ้าใคร่จะช่วยเราให้รอดมากกว่า *“การกระทำเช่นนี้เป็น การดี และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ ทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอด และรู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:3, 4)* ดวง หนัยของพระองค์ทรงปรารถนาให้ท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าได้รับความรอด

การเป็นพยานเป็นเรื่องทั้งหมดของพระเยซู คือเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ได้ทำเพื่อช่วยเราให้รอด เรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา และความน่าพิศวงเกี่ยวกับความจริงแห่งพระวาทะของพระองค์ ซึ่งบอกให้เราทราบว่าพระองค์คือใคร และพระองค์ทรงมีความมั่งงามแห่งพระอุปนิสัยอย่างไร เหตุใดเราต้องเป็นพยาน เมื่อเราเข้าใจว่าพระองค์เป็นใคร และได้มีประสบการณ์อันน่าทึ่งเกี่ยวกับพระองค์ และฤทธิ์อำนาจแห่งความรักของพระองค์ เราไม่อาจอยู่นิ่งเฉยอีกต่อไป เหตุใดจึงต้องเป็นพยาน ขณะที่เรามีส่วนร่วมพันธกิจกับพระองค์ เราได้เข้าสู่ความชื่นชมยินดีเมื่อเราได้เห็นผู้คนได้รับการไถ่ให้รอดโดยพระองค์ และได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยความรักของพระองค์

วันอาทิตย์

การจัดเตรียมโอกาสเพื่อความรอด

Providing Opportunities for Salvation

พระเจ้าทรงจัดหาโอกาสทุกวันสำหรับประชาชนทุกหนแห่งจะได้รู้จักพระองค์ พระองค์ทรงเคลื่อนไหวในดวงใจของพวกเขาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองในความงาม และในความละเอียดอ่อนแห่งธรรมชาติของโลก ในความกว้างใหญ่ไพศาล และการมีส่วนร่วมประกอบที่เป็นสัดส่วนสอดรับกัน (symmetry) ของจักรวาล ซึ่งกล่าวถึงพระเจ้าผู้ไม่มีขอบเขตจำกัด พระองค์ทรงสติปัญญาสุดประมาณ และทรงฤทธานุภาพไม่มีสิ้นสุด พระองค์ทรงจัดลำดับสถานการณ์ และทรงจัดการล่วงหน้า (providence) ในชีวิตของเราทั้งหลายเพื่อโน้มนำเราไปหาพระองค์

แม้ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านความประทับใจโดยพระวิญญาณของพระองค์ ผ่านความอัศจรรย์ของธรรมชาติ และการจัดหาสิ่งจำเป็นทั้งหมดให้กับเรา การเปิดเผยความรักอย่างชัดเจนจะพบได้ในการดำรงชีวิต และการดำเนินพันธกิจของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราแบ่งปันพระเยซูกับคนอื่น ๆ เท่ากับเราได้จัดให้พวกเขาได้มีโอกาสที่ดีที่สุดที่จะรับเอาความรอด

อ่าน ลูคา 19:10 และเปรียบเทียบกับ ยากอบ 5:19, 20 พระกิตติคุณลูกาสอนเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระคริสต์เกี่ยวกับการเสด็จ

กลับมายังโลกเพื่ออะไร เราจะร่วมมือกับพระคริสต์ในพันธกิจการช่วยผู้หลงหายให้รอดได้อย่างไร

ตามที่ยากอบกล่าวว่า “ให้คนนั้นรู้เถิดว่าผู้ที่นำคนบาปกลับจากทางผิดของเขา จะช่วยวิญญาณจิตของคนบาปนั้นให้รอดจากความตาย และจะทำให้บาปมากมายได้รับการอภัย” (ยากอบ 5:20) พระธรรมโรม บทที่ 1 และ 2 ได้ขยายความคิดนี้ ทั้งชาวต่างชาติผู้ซึ่งได้เห็นการเปิดเผยของพระเจ้าในธรรมชาติและในชนชาติยิว ผู้ซึ่งได้รับการเปิดเผยผ่านคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์จะสูญเสียชีวิตถ้าปราศจากพระคริสต์ ในพระธรรมโรม บทที่ 3-5 อัครทูตเปาโลพรรณนาว่า “ความรอดมาถึงมนุษย์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อเท่านั้น” ในพระธรรมโรม บทที่ 6-8 ท่านเปาโลพรรณนาเสริมว่า “พระคุณได้ทำให้ผู้เชื่อแต่ละคนได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้อง (justifies) เพราะพระคุณได้ชำระพวกเขา” ในพระธรรมโรม บทที่ 10 ท่านเปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” (โรม 10:13) และต่อมาอัครทูตเปาโลชี้ให้เห็นอีกว่า “ไม่มีใครสามารถได้รับการเรียก หากพวกเขายังไม่เชื่อ และพวกเขาไม่อาจจะเชื่อได้ หากพวกเขายังไม่ได้ยิน และพวกเขาไม่ได้ยิน เว้นแต่บางคนจะบอกเรื่องความรอดโดยพระเยซูกับพวกเขา” (โรม 10:14, 15) เราทั้งหลายเป็นสายเชื่อมโยงของพระเจ้าเชื่อมเข้ากับแผนการแห่งความรอด เพื่อเอื้อมถึงผู้คนที่หลงหายด้วยพระสิริของพระเจ้าจากพระกิตติคุณอันประเสริฐ

เราไม่เพียงพยานเพื่อให้ผู้คนมีโอกาสรับเอาความรอดเท่านั้น เราเป็นพยานเพื่อให้พวกเขาได้รับโอกาสดีที่สุด อะไรคือบทบาทของเราในแผนการไถ่เผ่าพันธุ์ของมนุษย์ให้รอด คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นกัน: มีผู้คนจำนวนมากเท่าไรที่ได้ยินข่าวพระกิตติคุณจากริมฝีปากของคุณ

วันจันทร์

การทำให้พระเยซูทรงยินดี

Making Jesus Glad

มีใครเคยถามคุณไหมว่า “วันนี้ของคุณกำลังเป็นไปอย่างไร” หรือ “ทุกสิ่งของคุณเป็นไปในทางที่ถูกต้องไหมในวันนี้” และจะเป็นอะไรไหมถ้าเราจะ

ถามคำถามเหล่านั้นกับพระเจ้า” โดยถามว่า “พระเจ้า วันนี้พระองค์ทรงรู้สึกอย่างไรบ้าง” “พระองค์คิดว่าพระองค์จะได้รับการตอบสนองอย่างไร” อาจเป็นไปได้ที่คำตอบของพระองค์จะเป็นไปในรูปนี้ “วันของเราช่างยากลำบากสุดๆ น้ำตาเราไหลเมื่อมองเห็นผู้คนในศูนย์อพยพต่างเผชิญกับความเหน็ดเหนื่อย ความหิว และพวกเด็กๆ พวกมันร้องไห้ระงม เราได้เดินไปตามถนนในเมืองใหญ่หลายสายของโลกนี้ที่มีผู้คนเดินกันขวักไขว่ เราอดกลั้นน้ำตาไม่ได้เมื่อมองเห็นพวกคนไร้บ้าน และพวกเขาอยากจนขาดแคลน ดวงใจของเราแทบสลายเมื่อเห็นสตรีจำนวนมากถูกทำทารุณกรรม พวกเด็กๆ พลอยถูกทำทารุณกรรมไปด้วย พวกเด็กสาวจำนวนไม่น้อยถูกขายไปเป็นทาสทางเพศ เราได้เห็นความรุนแรงของสงคราม ซึ่งมีผลกระทบความเสียหายทางธรรมชาติ ความเจ็บปวดรวดร้าวของผู้คนที่เกิดจากการรบกวนทำลายล้างรุนแรง อีกทั้งมีโรคภัยที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว เมื่อได้ยินพระเจ้าตรัสเช่นนั้นคุณอยากจะตอบสนองโดยถามพระองค์ว่า “แต่พระเจ้า มีอะไรบ้างไหมที่จะทำให้พระองค์รู้สึกชื่นชมยินดี มีอะไรบ้างไหมที่ทำให้ดวงหทัยของพระองค์รู้สึกยินดี มีสิ่งใดบ้างไหมที่ทำให้พระองค์ทรงร้องเพลงได้”

อ่านพระธรรมลูกา 15:6, 7, 9, 10 และ 22-24, 32 เรื่องราวเหล่านี้จบลงอย่างไร และการจบลงของเรื่องบอกเราเกี่ยวกับพระเจ้าอะไรบ้าง

ทั้งสวรรค์มีความยินดีเมื่อผู้ที่หายไปถูกพบ ในโลกที่เต็มไปด้วยโรคภัย ภัยพิบัติต่างๆ และความตาย เราสามารถนำความชื่นชมยินดีสู่ดวงหทัยของพระเจ้าด้วยการแบ่งปัน “ข่าวดี” แห่งความรอดกับคนอื่นๆ แรงแกระดับยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งในการแบ่งปันความรักของพระคริสต์ คือการมีความรู้ในการแบ่งปันซึ่งจะนำความยินดีสู่ดวงหทัยของพระเจ้า ทุกครั้งที่เราเปิดเผยความรักของพระองค์ ทั้งสวรรค์ร้องเพลงด้วยความยินดี

อ่านพระธรรมเศฟันยาห์ 3:17 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงตอบสนองอย่างไร เมื่อเรารับเอาพระคุณแห่งความรอดของพระองค์

ลองจินตนาการฉากนี้ ผลลัพธ์แห่งการเป็นพยานของเรา มีผู้ชายบางคน หรือเด็กชาย หรือเด็กหญิง รับเอาพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา พระคัมภีร์กล่าวว่า ทั้งสวรรค์มีความชื่นชมยินดีร่วมกันร้องเพลง และพระผู้ช่วยให้รอดของเรามีความยินดีกับบุคคลเหล่านั้นด้วยการร้องเพลง มีสิ่งใดที่จะเป็นรางวัล และการเติมเต็มเช่นนี้ มากไปกว่าสวรรค์ได้รับทราบการเป็นพยานของเราได้นำความยินดีไปสู่ดวงหทัยของพระเจ้าในโลกที่แสนเศร้าใบนี้

วันอังคาร

การเติบโตโดยการให้

Growing by Giving

ทะเลตาย (The Dead Sea) เป็นจุดต่ำสุดของผิวโลก คือต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,388 ฟุต เรียกว่าเป็นทะเลที่มีระดับน้ำต่ำสุดในโลก แม่น้ำจอร์แดนไหลลงไปที่ทะเลกาลิลี และจากทะเลกาลิลีน้ำไหลผ่านหุบเขาจอร์แดน และไปสิ้นสุดที่ทะเลตาย และน้ำในทะเลตายไม่มีที่ระบายออกไปไหนเลย

อากาศทั่วไปตามฤดูกาล ร้อนและแห้ง เมื่อแสงอาทิตย์สาดส่องลงมาทำให้ภูมิประเทศมีสภาพเหมือนอากาศเหนือทะเลทราย ทำให้น้ำในทะเลตายระเหยเป็นไอค่อนข้างเร็ว เหตุนี้จึงทำให้น้ำทะเลมีเกลือ และแร่ธาตุต่างๆ เข้มข้นถึง 33.7 เปอร์เซ็นต์ น้ำทะเลจึงไม่มีปลา และไม่มีพืชชนิดใดเจริญเติบโตได้ สิ่งมีชีวิตจำนวนเพียงเล็กน้อยคือจุลินทรีย์บางชนิด นอกนั้นก็เป็นที่เชื่อบางทีเรียอาศัยอยู่อย่างเบาบางที่ก้นทะเล

ในชีวิตคริสเตียนของเรา ถ้าพระคุณของพระเจ้าที่ไหลสู่ชีวิตของเราไม่ไหลออกไปสู่คนอื่นๆ เราก็คงกลายเป็นน้ำนิ่ง (stagnant) ที่มีกลิ่นเหม็นอับ เป็นเหมือนสิ่งไร้ชีวิตดังเช่นน้ำในทะเลตาย ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน นั่นไม่ใช่วิถีที่เราจะดำเนินชีวิต

อ่านพระธรรมยอห์น 7:37, 38 และลูกา 6:38 เมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของทะเลตาย เมื่อเหล่าผู้เชื่อได้รับกระแสสำนึกใหม่จากพระคริสต์ ผลลัพธ์ตามธรรมชาติคืออะไร

“พระเจ้าอาจเอื้อมถึงเป้าหมายในการช่วยคนบาปให้รอดปราศจากการ

ช่วยเหลือของเรา แต่เพื่อที่เราจะได้พัฒนาอุปนิสัยเหมือนกับพระอุปนิสัยของพระคริสต์ เราต้องแบ่งปันงานของพระองค์ เพื่อที่จะเข้าไปสู่ความชื่นชมยินดีจากการได้เห็นดวงวิญญาณได้รับการไถ่ให้รอดโดยการถวายบูชาของพระองค์ เราต้องให้ความร่วมมือกับภาระหนักของพระองค์ เพื่อการไถ่ให้รอดของคนทั้งหลาย” (เอลเลน จี. วัต์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 142)

“เหล่าคนที่ต้องการชัยชนะจะต้องถอนตัวออกจากพวกเขาเอง และทางเดียวที่จะประสบความสำเร็จในงานใหญ่นี้ คือจะต้องมีความสนใจอย่างมาก ในเรื่องความรอดของคนอื่นๆ” (เอลเลน จี. วัต์, *Fundamentals of Christian Education*, หน้า 207)

เราจะเติบโตเมื่อเราแบ่งปันกับคนอื่น สิ่งใดที่พระคริสต์ได้ทรงทำในชีวิตของเราเอง คิดทบทวนสิ่งทั้งปวงที่พระคริสต์ทรงได้ประทานให้คุณ มีอะไรน่าสังเวชที่สุดสิ่งเดียวในความเห็นแก่ตัวที่อาจขัดขวางเราจากการแบ่งปันกับคนอื่น ๆ จากสิ่งที่ตัวเราเองได้รับมา ขณะเดียวกันเมื่อเราล้มเหลวที่จะแบ่งปันความเชื่อของเรา ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเราจะกลายเป็นเหมือนน้ำนิ่งในทะเลตาย

มีอะไรเป็นประสบการณ์ของเราเองในการเป็นพยานแก่คนอื่น อธิษฐานกับคนอื่น และทำการปฏิบัติรับใช้คนอื่น ประสบการณ์ดังกล่าวเกิดผลกับความเชื่อของคุณเอง และการดำเนินชีวิตกับองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

พุทธ

ความสัตย์ซื่อต่อพระบัญชาของพระคริสต์

Faithfulness to Christ's Command

ความจงรักภักดีต่อพระคริสต์ ต้องการการมอบถวายตัวที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ ซึ่งยังผลให้ดวงใจเด่นเป็นจิ้งหะของการช่วยวิญญาณที่หลงหายให้รอดนั่นคือดวงใจที่ไตร่ตรองในสิ่งที่พระเจ้าทรงให้ความสำคัญเป็นสิ่งแรก

อ่าน 1 ทิโมธี 2:3, 4 และ 2 เปโตร 3:9 พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับดวงหฤทัยของพระเจ้าที่พระองค์ให้ความสำคัญก่อนสิ่งอื่นใดคืออะไร

พระเจ้าทรงมีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการช่วยผู้คนให้รอด ไม่มีอะไรสำคัญมากกว่าสิ่งนี้สำหรับพระองค์ “พระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอด และรู้ความจริง” (1 ทิโมธี 2:4) และ “พระองค์ไม่ประสงค์ให้ใครพินาศเลย แต่ประสงค์ให้ทุกคนกลับใจใหม่” (2 เปโตร 3:9) ข้อคิดเห็นในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้จาก *The SDA Bible Commentary* บอกว่า ในภาษากรีกใช้คำสำหรับ “ความเต็มใจ” คือ “boulomai” ซึ่งแสดงออกถึงความโน้มเอียงของจิตใจ เหมือนกับคำว่า “ต้องการ” หรือ “ปรารถนา” หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ได้ตั้งข้อสังเกตในเชิงลึกของคำเล็ก ๆ อย่างคำในภาษากรีกสำหรับ “แต่” คือ “alla” ซึ่งถูกนำมาใช้ตรงนี้เพื่อกล่าวเน้นในความแตกต่างระหว่าง “การตีความธรรมชาติของพระเจ้าผิดไป” อย่างเช่น “พระองค์อาจเติมพระทัยให้บางคนถึงแก่ความพินาศ” ขณะที่ตามความเป็นจริงคือ “ทรงประสงค์ให้คนทั้งปวงได้รับความรอด” (*The SDA Bible Commentary*, เล่ม 7, หน้า 615) พระคริสต์ทรงพระบัญชาให้เราแต่ละคนมีส่วนร่วมด้วยพระองค์ในพันธกิจของพระองค์ นั่นคือการเป็นพยานในความรัก พระคุณ และความจริง ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากความปรารถนาสำหรับมวลมนุษยชาติให้ได้รับความรอด

อ่านกิจการฯ 13:47 และเปรียบเทียบกับ อีสยาห์ 49:6 ข้อความตอนนี้ใช้ครั้งแรกสำหรับใคร อัครทูตเปาโลใช้ไปอย่างไร

มีหลายครั้งที่คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมถูกนำไปประยุกต์ใช้มากกว่าหนึ่งครั้ง ตรงนี้อัครทูตเปาโลนำเอาคำพยากรณ์ที่อ้างครั้งแรกถึงชนอิสราเอลซึ่งกล่าวพยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์ (ดู อีสยาห์ 41:8; อีสยาห์ 49:6 และ ลูกา 2:23) และนำมาประยุกต์ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่ สำหรับคริสตจักรที่ละเลย หรือมองไม่เห็นความสำคัญในพระบัญชาของพระคริสต์ ซึ่งเท่ากับล้มเหลวในพระประสงค์ของการมีชีวิตอยู่ และพลาดจากการถูกเรียกตามคำพยากรณ์ให้ดำเนินพันธกิจในโลก

มีอันตรายอะไรเกิดแก่คริสตจักรท้องถิ่น ถ้าเราหันมามุ่งเน้นแต่ภายในคริสตจักรของตนเท่านั้น และลืมจุดประสงค์ที่ได้เริ่มต้นไว้แล้ว

สัปดาห์นี้เราได้มุ่งเน้นในการตอบคำถามที่ถามว่า “ทำไมต้องเป็นพยาน” เราได้ค้นพบแล้วว่า ขณะที่เราแบ่งปันความเชื่อของเรา เราได้รับความชื่นชมยินดีของการได้ร่วมงานกับพระเจ้าในพันธกิจของพระองค์ที่มีต่อโลก การเป็นพยานของเราเรื่องความรักของพระองค์ เป็นการจัดให้ผู้คนได้รับโอกาสยิ่งใหญ่สำหรับความรอด ในเมื่อพวกเขาสามารถมองเห็นพระคุณ และความจริงของพระองค์ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในเวลาเดียวกัน การเป็นพยานยังเป็นหนึ่งในวิธีการของพระเจ้าเพื่อให้เราเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ ความล้มเหลวในการแบ่งปันสิ่งที่พระคริสต์ได้ทำเพื่อเราและการรับใช้คนอื่นนั้นมีบั้นจิติวิญญาณของเรา

การเป็นพยานได้วางเราไว้กับจุดสัมผัสกับดวงใจของบุคคลผู้เฝ้ารอรับความรอดสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด เป็นการตอบสนองต่อพระบัญชาของพระองค์ ในหัวข้อศึกษาสำหรับวันนี้เราจะทำการทดสอบแรงกระตุ้นยิ่งใหญ่สำหรับการเป็นพยานทั้งปวง

อ่าน พระธรรม 2 โครินธ์ 5:14, 15, 18-20 อัครทูตเปาโลได้รับการกระตุ้นด้วยอะไร จึงทำให้ท่านมีประสบการณ์ การทดลอง ความยากแค้น ความยากลำบาก และการกดขี่ เพื่อเห็นแก่พระกิตติคุณ แรงกระตุ้นอย่างเดียวกันนี้สามารถเกิดกับการรับใช้ของเราเพื่อพระคริสต์อย่างไร

อัครทูตเปาโลได้รับการกระตุ้นโดยความรัก มีหลายสิ่งที่เราทำเพราะความรัก แต่ไม่ทำเพราะเหตุผลอื่น เมื่อท่านอัครทูตประกาศว่า “เพราะว่าความรักของพระคริสต์ควบคุม (constrains) เราอยู่” (2 โครินธ์ 5:14) พระองค์ตรัสถึงความจริงนิรันดร์ คำว่า “constrains” ยังหมายถึง ที่จะเร่งเร้า ที่จะผลักดันที่จะควบคุม หรือที่จะตัดสินใจอย่างยิ่ง ความรักของพระคริสต์ควบคุมการกระทำของอัครทูตเปาโล และกระตุ้นให้ท่านเป็นพยานเพื่อพระองค์อย่างมีเป้าหมาย ไม่สะทกสะท้าน (undaunted) และด้วยจิตมุ่งมั่น ท่านได้แบ่งปันแผนการแห่งความรอดตลอดทั่วพื้นที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

“ความรักจะสถิตในดวงใจผู้เป็นคริสเตียนตลอดทั้งตัวและหัวใจ (thoroughgoing) ชักนำแรงกระตุ้นของเขาเพื่อการกระทำจากดวงใจแห่งความรักที่เขามีในองค์เจ้านาย (his Master) ของเขา ซึ่งจากรากแห่งความรักที่เขามีในพระคริสต์จะงอกใบอ่อนแห่งความไม่เห็นแก่ตัว เขามีความสนใจพี่น้องแห่งความเชื่อ (brethren) ของเขา” (เอลเลน จี. วัตต์, บ้านในอุดมคติ, หน้า 425)

เมื่อเราตระหนักอย่างแท้จริงในความยิ่งใหญ่แห่งการเสียสละของพระคริสต์ที่ได้ทรงทำเพื่อเรา เราจะรู้สึกท้อแท้ด้วยความรักของพระองค์ และซึ่งจะบังคับให้เราแบ่งปันในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำเพื่อเรา

พระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง (ดารাজักร ดวงดาวทั้งปวง เหล่าทูตสวรรค์ จักรวาลทั้งมวล และโลกอื่น ๆ) เป็นพระเจ้าที่เสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรา ความจริงน่าประหลาดใจยิ่งนี้ ไม่เพียงสร้างความรักในใจเราให้รักพระเจ้า แต่ยังให้เรามีความปรารถนาที่จะแบ่งปันความรักนั้นด้วยอย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่าน เอลเลน จี. วัตต์, พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรของพระองค์. *กิจการของอัครทูต*, หน้า 9-16 และ *ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน*, หน้า 822-828

คริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่เผชิญกับอันตรายจากการล้มเหลวในการเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำรงอยู่ของคริสตจักร เอลเลน จี. วัตต์ ได้พรรณนาถึงอันตรายนี้ว่า “การข่มเหงที่เกิดกับคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็มเป็นผลให้เกิดแรงผลักดันยิ่งใหญ่ให้กับงานการประกาศพระกิตติคุณ ทำให้เกิดความสำเร้งยิ่งใหญ่ในพันธกิจการประกาศและการรับใช้ ซึ่งได้ขยายออกไปกว้างไกล... ก่อนหน้านั้น การที่เหล่าอัครทูต และเหล่าสาวกวิรอนานเกินไป ปล่อยให้ผ่านไปไม่รีบร้อนในการออกไปประกาศทั่วโลก โดยไม่ใส่ใจพระบัญชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ให้การประกาศไปทั่วโลก และลืมไปว่าพละกำลังที่ต่อต้าน

ความชั่วร้ายที่ดีที่สุด คือการก้าวรุดออกไปในการประกาศ และการรับใช้ ณ ตอนนั้นพวกเขาคิดกันว่า ไม่มีงานใดจะสำคัญกว่าที่พวกเขาจะปกป้องคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็มจากการโจมตีของศัตรู แทนที่จะสั่งสอนให้ผู้ทีกลับใจใหม่ นำพระกิตติคุณออกไปประกาศให้กับผู้ที่ยังไม่ได้รับฟังข่าวประเสริฐ พวกเขาตกอยู่ในอันตรายของการศึกษาหลักสูตรที่จะนำผู้เชื่อทั้งหมดให้มีความพึงพอใจกับสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้ประสบความสำเร็จ” (เอลเลน จี. ไวท์, กิจการของอัครทูต, หน้า 105)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. มองดูข้ออ้างอิงของ เอลเลน จี. ไวท์ ช่างบน เหตุใดแม้แต่เราในปัจจุบันต้องระมัดระวังไม่ให้ตกอยู่ในอันตรายคล้ายกัน เรากำลังเผชิญกับการท้าทายกับงานมิชชันนารีต่อหน้าเรา เหตุใดการมีท่าทีรือร้อไม่ให้ความสนใจในการประกาศพระกิตติคุณเท่าที่ควรจึงเป็นสิ่งผิด และเป็นความเศร้าที่น่ากลัวยิ่ง
2. เหตุใดท่านจึงคิดว่า พระธรรมกิตติคุณแต่ละเล่ม ได้จบลงด้วยพระบัญชาอย่างเดียวกัน อ่าน มัทธิว 28:18-20, มาระโก 16:15, 16, ลูคา 24:46-49 และ ยอห์น 20:21 สิ่งนี้มีความหมายสำหรับเหล่าผู้เชื่อในศตวรรษที่หนึ่งอย่างไร และสิ่งนี้มีความหมายอะไรสำหรับเราในวันนี้
3. การเป็นพยาน และการรับใช้สามารถเข้ามาแทนที่การเป็นผู้เข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณแท้จริงได้ไหม ถ้าอย่างนั้นเป็นไปได้อย่างไร และเราสามารถใช้เวลาระมัดระวังอย่างไร เพื่อจะไม่ตกไปสู่กับดักนั้น
4. จงอภิปรายคำถามสุดท้ายของหัวข้อศึกษาวันอังคารว่าจะเป็นการเป็นพยานได้อย่างไร และการปฏิบัติรับใช้ มีผลต่อการเติบโตด้านจิตวิญญาณของเราหรือไม่ มีอะไรที่เราได้เรียนรู้เพื่อนำไปช่วยคนอื่นได้ และมีข้อผิดพลาดอะไรที่เราจะช่วยคนอื่นให้หลีกเลี่ยง
5. ไตร่ตรองถึงความจริงที่พระเจ้าทรงรักพวกเราแต่ละคนเป็นคน ๆ ไป เราจะสามารถเข้าใจความหมายนี้อย่างไร และสิ่งนี้เป็นความจริงสำคัญที่สุดในทั้งจักรวาลที่ส่งผลต่อชีวิตของเราอย่างไร

บทที่ 2

พยานที่มีเสน่ห์:

พลังอำนาจการเป็นพยานส่วนบุคคล

Winsome Witnesses:

The Power of Personal Testimony

วันที่ 4 – 10 กรกฎาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

มาระโก 5:15-20; มาระโก 16:1-11; กิจการฯ 4:1-20;

1 ยอห์น 1:1-3; กาลาเทีย 2:20; กิจการฯ 26:1-32

ข้อควรจำ

“เพราะเราไม่สามารถหยุดพูดในสิ่งที่ได้เห็น และได้ยิน”
(กิจการฯ 4:20)

มี พลังอำนาจที่ไม่ธรรมดาในการเป็นพยานส่วนบุคคล เมื่อดวงใจของเราถูกรื้อถอนโดยความรักของพระคริสต์ และเราถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระองค์ เรามีบางสิ่งสำคัญที่จะพูดออกไปเกี่ยวกับพระองค์ การแบ่งปันสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำให้คนอื่นเป็นเรื่องไกลตัว แต่การแบ่งปันในสิ่งที่พระองค์ได้ทำเพื่อเราเป็นการส่วนตัวเป็นสิ่งที่เกิดผลแรงกว่า เป็นเรื่องยากกว่าที่จะพูดโต้แย้งกับประสบการณ์ส่วนบุคคล ผู้คนอาจโต้เถียงเกี่ยวกับทฤษฎีที่คุณนำเสนอ หรือการตีความหมายข้อพระคัมภีร์ของคุณ หรือแม้แต่กล่าวหาเยาะเย้ยเรื่องคำสอนศาสนาโดยทั่วไป แต่เมื่อบุคคลหนึ่งพูดว่า “ครั้งหนึ่งฉันรู้สึกสิ้นหวังแต่บัดนี้ฉันมีความหวัง เมื่อก่อนฉันรู้ว่าเต็มไปด้วยความรู้สึกผิดบาป แต่ตอนฉันมีสันติสุข ฉันเคยเป็นคนไม่มีเป้าหมาย ตอนนี้ฉันมีเป้าหมายแล้ว” แม้แต่บุคคลที่มักสงสัยในเรื่องคำสอนศาสนา

(skeptics) ซึ่งมักจะกล่าวเยาะเย้ย ก็จะไม่เจ็บเพราะผลกระทบจากอำนาจของพระกิตติคุณที่ได้ยิน

แม้ว่าบางคนอาจได้รับประสบการณ์แบบฉับพลัน (sudden) และเป็นเรื่องราวอย่างบทละคร (dramatics) อย่างเรื่องการกลับใจของท่านเปาโลบนถนนไปเมืองดามัสกัส บ่อยครั้งการกลับใจใหม่เกิดขึ้นขณะที่บุคคลหนึ่งกำลังเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ และตระหนักในความล้ำค่าของพระเยซู รู้สึกขอบพระคุณอย่างลึกซึ้งในความมหัศจรรย์ของพระคุณ และรู้สึกในความกตัญญูอย่างสูงสุดในความรอดที่พระองค์เสนอให้อย่างไม่คิดมูลค่า พระคริสต์ทรงช่วยให้เราหันจุดเน้นแห่งชีวิตของเราอย่างเฉียบขาด (radically) การเป็นพยานจากประสบการณ์เช่นนี้ เป็นพยานที่โลกมีความต้องการอย่างยิ่งและเฝ้าคอย (desperately and longs for)

วันอาทิตย์

การเป็นพยานที่แตกต่าง

Unlike Witnesses

อ่าน พระธรรมมาระโก 5:15-20 คุณคิดว่า เหตุใดพระเยซูทรงส่งชายที่พระองค์ทรงขับผีออกให้กลับไปยัง “เดคาโปลิส” (แคว้นทศบุรี) บ้านเมืองของเขา เพื่อเป็นพยานให้กับครอบครัว และเพื่อน ๆ ของเขา มากกว่าที่จะสอนเขาให้มีความพร้อมมากขึ้นในความเชื่อที่พบใหม่ของเขา ด้วยการอนุญาตให้เขาอยู่กับพระองค์

คำว่า “เดคาโปลิส” มาจากคำสองคำ: “เดคา” หมายถึง “สิบ” และ “โพลิส” หมายถึง “เมือง” (ทศ=สิบ บุรี=เมือง ทศบุรี=เมืองสิบเมือง) แคว้นเดคาโปลิสประกอบด้วยเมืองสิบเมืองตั้งเรียงรายตามชายฝั่งของทะเลกาลิลีในศตวรรษที่หนึ่ง เมืองเหล่านี้ผูกพันเข้าด้วยกันโดยภาษาและวัฒนธรรมชายคนที่เหล่านี้เข้าสิงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปโดยคนจำนวนมากในพื้นที่แถบนั้น เหล่าผีร้ายได้ทำให้ชายถูกผีสิงสำแดงฤทธิ์เดช และไล่ทำร้ายผู้คนที่ผ่านไปมา ทำให้ผู้คนต่างพากันเกรงกลัวในอารมณ์ดุร้าย และพฤติกรรมที่รุนแรง พระเยซูทรงมองเห็นลึกเข้าไปภายในจิตใจของชายที่ถูกผีสิง และได้มองเห็นว่าเขาเป็นคนหนึ่งที่ไม่ค่อยบางสิ่งที่ดีกว่า ดังนั้นพระองค์ทรงทำการอัศจรรย์

เพื่อปลดปล่อยชายคนนั้นจากเหล่าผีร้ายที่เข้าสิงเขา ซึ่งทำให้เขาได้รับความทรมานมาก

เมื่อชาวเมืองทั้งหลายได้ยินว่าพระเยซูทรงอนุญาตให้เหล่าผีร้ายเข้าสิงฝูงสุกร และสุกรทั้งฝูงวิ่งไปยังหน้าผา และกระโจนลงไปในทะเล พวกเขาออกมาดูว่ามีอะไรเกิดขึ้น พระธรรมมาระโกบันทึกว่า “พวกเขามาหาพระเยซู และเห็นคนที่เคยถูกผีทั้งกองเข้าสิง นุ่งห่มผ้ามีสติสัมปชัญญะนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาจึงเกรงกลัว” (มาระโก 5:15) ชายคนที่เมื่อก่อนถูกเหล่าผีร้ายเข้าสิง มีร่างกายหน้าตาผ่องใส จิตใจดี มีอารมณ์ปกติ และเป็นคนสติครบถ้วน แก่นแท้ (essence) ของพระกิตติคุณได้ไถ่ชายคนนั้นที่ความบาปทำให้แตกหักออกไป และเขากลับสู่ความเต็มสมบูรณ์ (wholeness) ที่พระคริสต์ได้ทรงสร้างคนทั้งหลายไว้

มีบุคคลใจจะเอื้อมถึงผู้คนในแคว้นเดคาโปลิส ได้ติ๊กว่าชายที่เคยถูกผีเข้าสิง ผู้ซึ่งสามารถแบ่งปันคำพยานของเขากับผู้คนที่ทั้งแคว้น เอลเลน จี. ไวท์ แถลงไว้เป็นอย่างดีว่า “ขณะที่เราเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ เราทั้งหลายต้องบอกสิ่งที่เรารู้ สิ่งที่เราได้มองเห็นและรู้สึก ถ้าเราได้ดำเนินตามพระเยซูที่ละก้าว เราจะมีบางสิ่งถูกต้องถึงจุดที่จะบอกถึงบางอย่างในวิธีที่พระองค์ได้ทรงนำเรา เราสามารถบอกถึงการที่เราได้ทดสอบพระสัญญาของพระองค์ และได้พบว่าพระสัญญาเป็นความจริง เราสามารถเป็นพยานถึงสิ่งที่เกี่ยวกับพระคุณของพระคริสต์ นี่คือการเป็นพยานถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเรา ให้สนองความต้องการของโลกที่กำลังจะพินาศ” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้ปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 340) บ่อยครั้งพระเจ้าทรงเรียกพยานที่ไม่น่าจะเป็นพยานได้ คือบุคคลที่ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่โดยพระคุณของพระองค์ เพื่อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในโลกของเรา

เรื่องการกลับใจของแต่ละคนเป็นอย่างไร มีอะไรที่ เราจะบอกคนอื่นเกี่ยวกับการรับเอาความของเรา และเราสามารถนำเสนออะไรให้คนที่ยังไม่กลับใจให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งที่เราแบ่งปันให้

เช้าตรู่วันอาทิตย์ มารีย์ชาวมักดาลากับมารีย์อีกคนรีบเดินทางไปยังอุโมงค์ที่พวกสาวกได้วางพระศพของพระคริสต์ไว้ในเย็นวันศุกร์ ทั้งสองไม่มีความตั้งใจจะทูลขอสิ่งใดจากพระองค์ มีสิ่งใดที่ชายคนที่ตายแล้วสามารถจะให้ได้ ครั่งสุดท้ายที่พวกเธอได้เห็นร่างของพระองค์ พระวรกายเปื้อนด้วยโลหิต มีบาดแผล และรอยฟกช้ำ ภาพพระองค์ถูกตรึงที่กางเขนยังฝังแน่นในดวงใจของพวกเธอ ตอนนี้อยู่ที่กำลังจะทำบางสิ่งตามหน้าที่ ด้วยดวงใจที่โศกเศร้าและแสนหดหู่ พวกเธอตรงไปยังอุโมงค์เพื่อขอลงพระศพของพระองค์ด้วยเครื่องหอม เงาน้ำความมึตครึ้ม และความท้อแท้กักกร่อนเข้าไปในดวงใจของพวกเธอในท่ามกลางความมืด และความสิ้นหวังในอนาคต ไม่มีความแน่นอน ซึ่งเสนอความหวังให้เพียงเล็กน้อย

เมื่อพวกเธอไปถึงอุโมงค์พวกเธอสะดุ้งตกใจเมื่อได้พบว่าอุโมงค์ว่างเปล่า อัครทูตมัทธิวบันทึกเหตุการณ์การฟื้นพระชนม์ในเช้าวันนั้นไว้ว่า “ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวกับผู้หญิงเหล่านั้นว่า ‘อย่ากลัวเลยเรารู้แล้วว่าพวกท่านมาหาพระเยซูที่ถูกตรึงกางเขน พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ เพราะทรงเป็นขึ้นมาแล้วตามที่พระองค์ตรัสไว้ นั้น จงมาดูที่ซึ่งเขาวางพระองค์ไว้ นั้น’” (มัทธิว 28:5, 6)

หญิงทั้งสองท่วมตันไปด้วยความชื่นชมยินดี เมฆหมอกที่ดำมืดแห่งความเศร้าหมองของพวกเธอได้เจือจางไปกับแสงสีเงินสีทองของแสงแดดยามรุ่งอรุณแห่งวันฟื้นคืนพระชนม์ ความหมองเศร้าทำถอยได้หายไปหมดสิ้น พระคุณแห่งความยินดีได้ฉายออกทางใบหน้าของพวกเธอ บทเพลงแห่งความชื่นชมยินดีได้เข้ามาแทนที่น้ำตาแห่งความโศกเศร้า

อ่านพระธรรมมาระโก 16:1-11 อะไรคือการตอบสนองของมารีย์เมื่อเธอได้ค้นพบว่า พระคริสต์ได้ฟื้นพระชนม์จากความตายแล้ว

ภายหลังเมื่อมารีย์ได้พบกับพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นพระชนม์ เธอวิ่งเข้าไปหาเหล่าสาวกและเหล่าชาวดิซึ่งมีไว้เพื่อการแบ่งปัน เธอไม่อาจเก็บเงียบได้ พระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ อุโมงค์ของพระองค์ว่างเปล่า โลกนี้จะต้องรับรู้

พวกเรา ก็เช่นกัน เมื่อพบกับพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นพระชนม์ตามเส้นทางแห่งชีวิต เราก็ต้องวิ่งไปบอกให้คนอื่น เพราะข่าวดีมีไว้เพื่อการแบ่งปัน

เป็นที่น่าตรึงใจเพียงใด ทั้งๆ ที่พระเยซูได้ทรงบอกเรื่องนี้กับพวกเขา ก่อนหน้านี้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ซึ่งพระองค์จะถูกประหาร และจากนั้นพระองค์จะฟื้นพระชนม์ เหล่าสาวกโดยเฉพาะเหล่าอัครทูตทั้งหลายที่พระทรงเลือก มาต่างปฏิเสธที่จะเชื่อคำพยานของมารีย์ “เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และมารีย์ได้เห็นพระองค์แล้ว พวกเขายังไม่เชื่อ” (มาระโก 16:11) ดังนั้นแม้สาวกทั้งหลายของพระเยซูเองยังไม่เชื่อในทันทีทันใด เราจึงไม่ควรแปลกใจถ้าคนอื่นไม่ยอมรับถ้อยคำของเราในครั้งแรก

ท่านได้รับการปฏิเสธในการเป็นพยานครั้งสุดท้ายเมื่อไร ท่านตอบสนองอย่างไร และท่านได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นั้น

วันอังคาร

ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปสร้างความแตกต่าง

Changed Lives Make a Difference

“เมื่อพวกเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษา และเป็นคนสามัญก็อัศจรรย์ใจ แล้วจำได้ว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู” (กิจการฯ 4:13)

คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่แพร่กระจาย และเติบโตแบบระเบิดออก (exploded) มีจำนวนผู้รับบัพติศมาในวันเพนเทคอสต์ถึง 3,000 คน (กิจการฯ 2:41) และอีกหลายพันคนเพิ่มจำนวนเข้ามาในไม่กี่สัปดาห์ต่อมา (กิจการฯ 4:4) ในไม่ช้าผู้มีอำนาจในบ้านเมืองตระหนักว่ามีอะไรกำลังเกิดขึ้น ผู้เชื่อในพระคัมภีร์ใหม่เหล่านี้เคยอยู่กับพระคริสต์ ชีวิตของพวกเขาถูกเปลี่ยนไป พวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระองค์ และพวกเขาไม่อาจอยู่อย่างเงียบๆ ได้

อ่านพระธรรมกิจการฯ 4:1-20 มีอะไรเกิดขึ้นตรงนี้ เมื่อผู้มีอำนาจในบ้านเมืองห้ามไม่ให้เปโตรและยอห์นประกาศเรื่องของพระเยซู และพวกเขาทำอย่างไร

ผู้เชื่อเหล่านี้ยังเป็นคนใหม่ในพระคริสต์ และพวกเขาจะต้องบอกเรื่องราวของพวกเขาเอง ท่านเปโตรเป็นชาวประมงที่พูดเสียงดัง ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระเจ้า ท่านยากอบและท่านยอห์นได้ฉายาว่าเป็น “ลูกแห่งฟ้าร้อง” ทั้งสองพบกับความลำบากในการควบคุมอารมณ์ร้อนของตน ต่างได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระเจ้า ท่านโธมัสเป็นคนชอบสงสัยได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระเจ้า เหล่าสาวกและสมาชิกทั้งหลายในคริสตจักรยุคแรกเริ่มแต่ละคนมีเรื่องการเปลี่ยนแปลงของพวกเขาสองอย่างที่กล่าวเป็นพยาน และพวกเขาไม่อาจอยู่เฉยๆ ให้สิ่งเกิดข้อถกเถียงอันทรงพลังโดย เอลเลน จี. ไวท์ ในหนังสือ *เคล็ดลับแห่งความสุข* “ในไม่ช้าแต่ละคนที่มาหาพระคริสต์ พวกเขาได้บังเกิดความปรารถนาในดวงใจที่จะประกาศให้คนอื่น ๆ ได้รู้จักว่าเขาได้พบพระสหายประเสริฐในพระเยซู ซึ่งเป็นพระผู้ช่วยให้พ้นบาปแท้จริง (sanctifying truth) พวกเขาไม่อาจเก็บงำไว้ในดวงใจของเขา” หน้า 78

สังเกตด้วยว่า สิ่งที่เราผู้นำศาสนาได้กล่าวใน กิจการย 4:16 พวกเขายอมรับอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นจริงโดยพระคริสต์ทรงกระทำเพื่อรักษาโรคชายคนหนึ่ง ซึ่งบัดนี้ถูกนำมายืนอยู่ต่อหน้าพวกเขา แม้จะมีประจักษ์พยานทั้งหมดเช่นนี้ พวกเขาปฏิเสธจะเปลี่ยนท่าทีของพวกเขา กระนั้นแม้จะมีการต่อต้านอย่างเปิดเผย ท่านเปโตรและท่านยอห์นจะไม่ยอมหยุดจากการเป็นพยานของพวกเขา

มีความสัมพันธ์อะไรระหว่าง “การรู้จักพระคริสต์และการแบ่งปันพระคริสต์” เหตุใดการรู้จักพระคริสต์เป็นการส่วนตัวจึงมีความจำเป็นมากซึ่งจะทำให้การเป็นพยานของเรามีน้ำหนักมากเกี่ยวกับพระองค์

พูด

การแบ่งปันประสบการณ์ของเรา

Sharing Our Experience

ในพระธรรมกิจการย บทที่ 26 เราพบว่าอัครทูตเปาโลกำลังยืนอยู่ในฐานะนักโทษต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา ตรงนี้ท่านเปาโลกล่าวเป็นพยานจากเรื่องราวของตนเอง ไม่เพียงเล่าว่า ท่านเริ่มต้นด้วยการข่มเหงเหล่าผู้ติดตาม

พระเยซู แต่อยู่มาภายหลังการกลับใจของท่าน ชีวิตของท่านได้เปลี่ยนไปเป็นผู้กล่าวคำพยานเพื่อพระเยซู โดยเน้นถึงพระสัญญาเรื่องการฟื้นคืนชีพใหม่ของผู้ที่ได้ตายไปแล้วในพระองค์ (กิจการฯ 26:8)

เมื่อท่านเปาโลกลับใจใหม่บนถนนไปเมืองดามัสกัส องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสกับท่านว่า “แต่จงลุกขึ้นยืนเถิด เพราะว่าเรามาปรากฏแก่เจ้า เพื่อจะตั้งเจ้าให้เป็นผู้รับใช้ และเป็นสักขีพยานของเหตุการณ์ที่เจ้าได้เห็นเรา และของสิ่งที่เราจะสำแดงแก่เจ้า” (กิจการฯ 26:16) การแบ่งปันความเชื่อของเราจะเป็นประสบการณ์ที่ทรงพลังอำนาจเสมอ นั่นคือการเล่าถึงสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงทำอะไรเพื่อเราในอดีต และสิ่งที่พระองค์ทรงทำอะไรในชีวิตของเราในปัจจุบัน และสิ่งที่พระองค์จะทรงทำให้สำเร็จเพื่อเราในอนาคต

การเป็นพยานไม่ใช่การพูดอะไรเกี่ยวกับตัวเราเองเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลการอสังค์ยธรรมของเรา ทรงเยียวยาโรคต่างๆ ของเรา ทรงสวมมงกุฎแห่งความรักและความกรุณาให้กับเรา และทรงเติมให้เราเต็มไปด้วยความรู้สึกพึงพอใจด้วยสิ่งดีทั้งหลาย (สดุดี 103:3-5) การเป็นพยานอย่างง่าย ๆ คือการแบ่งปันเรื่องของเราที่เป็นไปด้วยพระคุณอันน่าประหลาดใจของพระองค์ มันเป็นการเป็นพยานถึงประสบการณ์ที่เรามีกับพระเจ้าผู้ทรงพระคุณอัศจรรย์

อ่าน 1 ยอห์น 1:1-3 และเปรียบเทียบกับ กาลาเทีย 2:20 เรามองเห็นอะไรคล้ายคลึงกัน และระหว่างประสบการณ์ของท่านยอห์นกับท่านเปาโลมีอะไรที่คล้ายคลึงกัน

แม้ว่าอัครทูตยอห์นและอัครทูตเปาโลจะมีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ทั้งสองได้เผชิญหน้า (encounter) กับพระเยซูเป็นการส่วนตัว ประสบการณ์ของท่านทั้งสองไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้น ณ จุดเจาะจงในอดีต แล้วจากนั้นได้ผ่านไป แต่เป็นเหตุการณ์ต่อเนื่อง เป็นประสบการณ์ประจำวัน อันนำซึ่งความชื่นชมยินดีในความรัก และจากการที่ได้เดินไปกับพระองค์ในแสงสว่างแห่งความจริง

การกลับใจใหม่ไม่ได้เป็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตเท่านั้น มองไปยังคำกล่าวของ เอลเลน จี. ไวท์ ซึ่งกล่าวถึงผู้ที่คิดว่าประสบการณ์การกลับใจใหม่

ในอดีตของพวกเขาเป็นสิ่งที่ผ่านมาแล้ว: “ประหนึ่งว่า พวกเขาได้รู้จักบางสิ่งเกี่ยวกับศาสนาในครั้งหนึ่ง และพวกเขาไม่จำเป็นต้องกลับใจใหม่เป็นประจำวัน แต่เราควรทำให้ทุกวัน คือเราทุกคนได้กลับใจใหม่” (*Manuscript Releases, เล่ม 4, หน้า 46*)

ไม่ว่าเราจะคำนึงถึงอดีตของเราที่เป็นเหตุการณ์ทรงพลัง นำต้นตอคุณบทธะคร แต่เพราะเหตุใดจึงสำคัญ ที่เราจะมีความสัมพันธ์กับองค์พระเจ้าในชีวิตประจำวัน รู้สึกถึงความเป็นจริงและความดีของพระองค์ และพลังในการดำเนินชีวิตวันต่อวัน

วันพฤหัสบดี

พลังอำนาจของการเป็นพยานส่วนบุคคล

The Power of a Personal Testimony

ให้เราลองไปที่ท่านเปาโลที่ยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา ชายผู้ทรงอำนาจ ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์ชาวยิว คือราชวงศ์ “แมคคาบีส์” (Maccabees) ซึ่งมาจากครอบครัวของเฮโรด อากริปปาประกาศตนว่าเป็นชาวยิวคนหนึ่ง แต่ในดวงใจท่านเป็นของชาวโรมัน (*SDA Bible Commentary, เล่ม 6, หน้า 436*) เวลานั้นอัครทูตเปาโลมีอายุแล้ว และตรากตรำจากการเดินทางเป็นมิชชันนารี และการสงครามจากการต่อสู้ในความขัดแย้งระหว่างความดีและความชั่ว ขณะที่ยืนอยู่ ณ วันนั้นดวงใจของท่านเปาโลได้รับการเติมเต็มด้วยความรักของพระเจ้า และใบหน้าของท่านฉายรัศมีแห่งความดีของพระองค์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของท่าน ไม่ว่าจะเป็นการกดขี่ข่มเหง และความยากแค้นต่างๆ ท่านได้ฟันฝ่าประสบการณ์แห่งความลำบากแสนเข็ญมากมาย กระนั้นท่านสามารถประกาศว่าพระเจ้าแสนดี

กษัตริย์อากริปปา เป็นคนที่ชอบเยาะเย้ยถากถางคนอื่น อีกทั้งเป็นคนขี้สงสัย มีจิตใจแข็งกระด้างไม่มีความสนใจเป็นพิเศษในคุณค่าของระบบใดๆ เมื่อเปรียบเทียบกับท่านเปาโลซึ่งเต็มไปด้วยความเชื่อ อุทิศถวายตัวแด่ความจริง มีความเข้มแข็งบึกบึน (stalwart) ต่อการปกป้องความชอบธรรม ความแตกต่างระหว่างชายทั้งสองไม่มีหลักฐานอะไรจะขัดแย้งมากกว่านี้ ใน

การสอบสวนสืบสวนของกษัตริย์อากริปปา ท่านเปาโลขออนุญาตกล่าวเป็นพยานให้กับตัวท่านเอง และได้รับการอนุญาตจากกษัตริย์อากริปปา

อ่านพระธรรมกิจการฯ 26:1-32 ท่านเปาโลกล่าวเป็นพยานกับกษัตริย์อากริปปาอย่างไร มีอะไรที่เราสามารถเรียนรู้ได้จากถ้อยคำของท่านเปาโล

ความกรุณาเปิดจิตใจ ขณะที่ความหยาบคาย (abrasiveness) จะปิดกั้นมันไว้ ท่านเปาโลมีใจกรุณาต่อกษัตริย์อากริปปาอย่างไม่น่าเชื่อตรงนี้ ท่านได้กล่าวสุดท้ายว่า “เพราะฝ่าพระบาทมีความรู้ชำนาญยิ่งในบรรดาชนบทรรมนิยมและปัญหาต่างๆ ของพวกยิวแล้ว เหตุฉะนั้นขอฝ่าพระบาทได้โปรดทบทวนฟังข้าพระบาท” (กิจการฯ 26:3) จากนั้นท่านเปาโลได้เริ่มทำการอภิปรายถึงการกลับใจใหม่ของท่าน

อ่านเรื่องการกลับใจใหม่ของท่านเปาโล ใน กิจการฯ 26:12-18 และจากนั้นสังเกตอย่างระมัดระวังว่าบังเกิดผลอะไรกับกษัตริย์อากริปปาหรือไม่ ในกิจการฯ 26:26-28 คุณคิดว่าเหตุใดกษัตริย์อากริปปามีปฏิกิริยาเช่นนั้น มีอะไรที่กษัตริย์มีความประทับใจในคำพยานของท่านเปาโล

คำพยานของท่านเปาโลที่กล่าวว่าพระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของท่านอย่างไร ได้สร้างความประทับใจให้กับกษัตริย์ที่ไม่มีพระเจ้าอยู่ในใจ ไม่มีคำพยานอะไรที่บังเกิดผลเท่ากับการเปลี่ยนแปลงชีวิต คำพยานเกี่ยวกับการกลับใจอย่างแท้จริง มีอิทธิพลอย่างอัศจรรย์ต่อคนอื่นๆ แม้แต่กับกษัตริย์ที่ไม่มีพระเจ้าได้รับการเฉลยใจจากการได้ยินเรื่องชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ เราทั้งหลายควรสามารถบอกกับคนอื่นๆ เกี่ยวกับความหมายของการได้รู้จักพระเยซู และการได้รับการไถ่ให้รอดโดยพระโลหิตของพระองค์

อ่าน เอลเลน จี. ไวท์, ท่านจะชวนเราเป็นคริสเตียนในช่วงเวลาเพียงสั้น ๆ. *กิจการของอัครทูต*, หน้า 433-438

ส่วนประกอบสำคัญในชีวิตของคริสเตียนคือ “การมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์” ซึ่งจะนำไปสู่ความรุ่งมรวย และได้รับการเติมเต็มในสิ่งที่เราใฝ่รอที่จะนำไปแบ่งปัน สิ่งนี้มีความสำคัญเหมือนหลักคำสอนที่ถูกต้อง ซึ่งไม่อาจนำสิ่งใดมาทดแทนได้ สำหรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตโดยพระองค์ และความรักของพระองค์ เอลเลน จี. ไวท์ กล่าวชัดเจนเมื่อนางกล่าวว่า “พระผู้ช่วยให้รอดทรงทราบว่าไม่มีข้อโต้แย้งใด ไม่ว่าจากหลักตรรกะ สิ่งที่สามารถละลายดวงใจที่แข็งกระด้าง หรือกะเทาะทำลายเปลือกนอก (crust) ของสิ่งของทางโลก และความเห็นแก่ตัวได้ พระเยซูทรงทราบว่าเหล่าสาวกของพระองค์จะต้องได้รับความสามารถจากสวรรค์ ที่พระกิตติคุณจะบังเกิดผลเพียงเพราะได้ถูกประกาศไปโดยดวงใจที่ถูกทำให้อบอุ่น และริมฝีปากซึ่งโน้มหน้าจิตใจโดยการดำเนินชีวิตถึงความรู้ในพระองค์ ผู้เป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (*เอลเลน จี. ไวท์, กิจการของอัครทูต*, หน้า 31) ใน *ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน* นางได้เพิ่มเติมแนวคิดที่ทรงพลังอีกว่า “ความรักอันอัศจรรย์ของพระคริสต์จะหลอมละลายดวงใจให้ยอมสยบ (subdue) ขณะการกล่าวทบทวนเรื่องหลักคำสอนจะไม่ประสบความสำเร็จอะไรเลย” หน้า 826

ยังมีเหล่าคนผู้มีแนวคิดว่าการเล่าถึงคำพยานส่วนบุคคล คือการพยายามทำให้คนอื่นเกิดความแน่ใจในความจริง ที่พวกเขาได้ค้นพบในพระวจนะของพระเจ้า แม้ว่าวิธีการนี้จะสำคัญ เมื่อนำเสนอในเวลาที่เหมาะสมที่จะแบ่งปันความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า การเป็นพยานส่วนบุคคลที่จริงเป็นบางสิ่งที่จะทำได้มากกว่า กับเสรีภาพจากความรู้สึกผิด อันนำมาซึ่งสันติสุข พระเมตตา การให้อภัย พลังกำลัง ความหวัง และความชื่นชมยินดีที่เราได้พบในของประทานแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์ ที่พระเยซูทรงประทานให้กับเราโดยไม่คิดมูลค่า

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ทำไมเราจึงคิดว่าการเป็นพยานส่วนบุคคลมีพลังมากในการมีอิทธิพลต่อคนอื่น และการเป็นพยานของคนอื่นมีผลต่อเราอย่างไร
2. จงอภิปรายคำถามข้อสุดท้ายของวันพุธว่า ทำไมการมีประสบการณ์ประจำวันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงสำคัญต่อความเชื่อและการเป็นพยานของเรา
3. การแบ่งปันคำพยานที่ทรงพลัง และการดำเนินตามวิถีทางของพระเจ้าต่างมีผลต่อชีวิตของเราอย่างไร
4. จงแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวว่า พระคริสต์ทรงทำอะไรเพื่อเรา พระองค์มีความหมายต่อชีวิตของเราในวันนี้อย่างไร และพระองค์ทรงทำให้ชีวิตของเราแตกต่างไปจากเดิมอย่างไร

บทที่ 3

การมองคนผ่านสายพระเนตรของพระเยซู

Seeing People Through Jesus' Eyes

วันที่ 11 – 17 กรกฎาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

มาระโก 8:22-26; ยอห์น 4:3-34; ยอห์น 1:40, 41;

มาระโก 12:28-34; ลูคา 23:39-43; กิจการฯ 8:26-38

ข้อควรจำ

“พระองค์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า “จงตามเรามา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคน ดั่งหาปลา” (มัทธิว 4:19)

พระเยซูทรงเป็นองค์เจ้านาย (the master) แห่งการเอาพระเยซูกับผู้คน เราเรียนรู้ว่าจะนำคนอื่น ๆ มาสู่ความรู้แห่งความรอดผ่านพระเยซูอย่างไร การเดินทางไปกับพระองค์ผ่านฝูงชนตามถนนในกรุงเยรูซาเล็ม และเส้นทางที่มีฝุ่นละอองของแคว้นยูดาห์ บางทีก็เดินไปบนพื้นหญ้าตามเนินเขาข้างทะเลกาลิลี เราค้นพบว่าพระองค์ทรงเผยให้เห็นหลักการของอาณาจักรคือการแสวงหาดวงวิญญาณทั้งหลาย

พระเยซูทรงมองเห็นชาย และหญิงทั้งหลายเป็นผู้ที่พระองค์จะทรงเอาชนะได้สำหรับอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงมองเห็นแต่ละคนผ่านสายพระเนตรแห่งความเมตตาจากเบื้องบน พระองค์ทรงมองเห็นท่านเปโตร ไม่ใช่ชายที่หยาบกระด้าง ชาวประมงที่พูดเสียงดัง แต่เป็นนักเทศน์พระกิตติคุณที่ทรงพลังยิ่ง พระองค์ทรงมองเห็นยากอบและยอห์น พี่น้องที่ไม่ใช่คนอารมณ์ร้อน หน้าตาดุตัน แต่เป็นผู้ประกาศพระกิตติคุณของพระองค์

ด้วยความร้อนรน พระองค์ทรงมองเห็นความปรารถนาอันแรงกล้า และความรักแท้จริง พร้อมที่จะยอมรับด้วยสุดดวงใจของมารีย์ชาวมักดาลา และหญิงชาวสะมาเรีย และผู้หญิงคนนั้นที่เป็นโรคลิโหดตก พระองค์ทรงมองเห็นโธมัสไม้ไซ่ชายขี้สงสัย มีนิสัยชอบเยาะเย้ยถากถาง แต่เป็นคนหนึ่งที่มีคำถามจริงใจ ไม่ว่าจะคนเหล่านั้นจะเป็นคนยิว หรือต่างชาติ เป็นชาย หรือหญิง พระเยซูทรงมองเห็นศักยภาพ (potential) หรือความสามารถที่ซ่อนอยู่ซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้พวกเขา พระเยซูทรงมองเห็นพวกเขาผ่านสายตาแห่งความรอด

วันอาทิตย์

สัมผัสครั้งที่สอง

The Second Touch

มีการอัศจรรย์ครั้งเดียวในพระคัมภีร์ที่พระเยซูทรงทำสองชั้นตอน นั่นคือทรงรักษาคนตาบอดให้มองเห็นได้ที่เมืองเบธไซดา เรื่องนี้ให้บทเรียนที่ไม่จำกัดเรื่องกาลเวลาสำหรับคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบัน เป็นการสาธิตให้เห็นแผนการของพระเจ้าที่ทรงใช้สมาชิกแต่ละคนให้นำใครคนหนึ่งมาหาพระเยซู พระคัมภีร์ประกาศว่า “พระองค์กับพวกสาวกจึงไปยังเมืองเบธไซดา มีบางคนพาคนตาบอดคนหนึ่งมาหาพระองค์ และทูลอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงสัมผัสคนนั้น” (มาระโก 8:22) ลูกกัญญาของถ้อยคำตรงนี้คือ (1) นำคนหนึ่งมาหาพระเยซู (2) ทูลอ้อนวอนให้พระองค์ทรงสัมผัส... ชายตาบอดไม่ได้มาหาพระเยซูด้วยตนเอง พวกเขาเพื่อนๆ มองเห็นความต้องการของเขา และนำเขามา ชายตาบอดอาจไม่มีความเชื่อมากพอ แต่พวกเขาเพื่อนๆ ที่นำเขามามีความเชื่ออย่างเต็มเปี่ยม พวกเขาเชื่อว่าพระเยซูจะทรงรักษาอาการตาบอดของเขาได้

มีการรักษาโรคอย่างชัดเจนด้วยการอัศจรรย์ของพระเยซูประมาณ 25 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ และมากกว่าครึ่งของจำนวน มีญาติ หรือเพื่อนนำบุคคลนั้นมาหาพระเยซูเพื่อให้ทรงรักษา หลายคนอาจจะไม่มาหาพระเยซูเพื่อขอรับการรักษา เว้นแต่จะมีบางคนผู้มีความเชื่อ นำเขามาบทธาบทของเราคือการเป็น “ผู้ให้การแนะนำ” และนำเขาหรือเธอมาหาพระเยซู

คำที่สองมีคุณค่าสำหรับการพิจารณาของเราในพระธรรมมาระโก 8:22 คือคำว่า “ขอร้อง” ซึ่งอาจหมายถึง “การอ้อนวอน” “การขอร้อง” “การให้คำแนะนำ” ซึ่งบอกเป็นนัยว่า เป็นการพูดอย่างนุ่มนวล พูดด้วยความกรุณา หรือการเชิญชวนอย่างอ่อนโยน มากกว่าการพูดเสียงดังเอะอะแบบออกคำสั่ง แสดงให้เห็นว่าเพื่อน ๆ ของชายตาบอดได้เชิญชวนเขาด้วยความกรุณาให้มาหาพระเยซู โดยเชื่อว่าพระองค์ทรงมีพระประสงค์ และฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยชายตาบอดคนนี้ได้ ชายตาบอดอาจไม่มีความเชื่อว่าพระเยซูจะรักษาอาการตาบอดของเขาได้ แต่เพื่อน ๆ ของเขามีความเชื่อ บางครั้งเราต้องอ้อมหรือหามคนอื่น ๆ มาหาพระเยซูด้วยความเชื่อของเรา

อ่านพระธรรมมาระโก 8:22-26 เพราะเหตุใดพระองค์จึงทรงรักษาชายตาบอดเป็นสองขั้นตอน สิ่งนี้ให้บทเรียนอะไรแก่เรา

เป็นไปได้ไหมที่เราก็คงเช่นกัน อาจมองไม่เห็นผู้คนอย่างชัดเจน อย่างบางครั้งเรามองเห็นพวกเขาเป็นเหมือน “ต้นไม้กำลังเดิน” ในลักษณะเป็นเงาราง ๆ มากกว่าเป็นผู้รับสมัคร (candidates) สำหรับอาณาจักรของพระเจ้า คุณคิดว่าอะไรเป็นสิ่งนำเราหลายครั้งทำให้มองไม่เห็นผู้คนอย่างชัดเจน

นอกเหนือจากบทเรียนชัดเจนเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงใช้เราให้เอื้อมถึงผู้คน มีอะไรอื่นที่เราสามารถเรียนรู้จากเรื่องนี้ มีอะไรที่อาจสอนเรา ยกตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับทั้งด้านการแพทย์ และด้านจิตวิญญาณสามารถมีส่วนในการเยียวยา และพันธกิจการช่วยผู้หลงหายอย่างไร

วันจันทร์

บทเรียนในการยอมรับ

A Lesson in Acceptance

โดยการวางต้นแบบ (modeling) ว่าอะไรคือความหมายที่จะมองแต่ละบุคคลจากการมองแบบใหม่ในเชิงลึกในความเป็นไปได้ (perspective) พระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์ให้มองผู้คนผ่านสายตาแห่งสวรรค์ การมองเห็นผู้คนของพระองค์ที่เป็นสมมุติฐาน (radical) พระองค์มองเห็น

พวกเขาไม่ใช่อย่างที่เขาคือเป็นในเวลานั้น แต่สิ่งที่เขาอาจจะกลายเป็น ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน พระองค์ทรงปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยการให้ความนับถือและให้เกียรติ บ่อยครั้งพระองค์ทรงทำให้เหล่าสาวกของพระองค์รู้สึกประหลาดใจจากลักษณะที่ทรงปฏิบัติต่อพวกเขา สิ่งนี้เป็นจริงโดยเฉพาะตอนที่ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับหญิงชาวสะมาเรีย

การศึกษาทางโบราณคดีของพระคัมภีร์ ทำให้พบข้อสังเกตที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาวยิว และชาวสะมาเรีย: “รอยแยกระหว่างชาวสะมาเรีย และชาวยูเดีย เกิดขึ้นนับตั้งแต่ช่วงต้นๆ สอดคล้องกับ พระธรรม 2 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 17 ชาวสะมาเรียเป็นเชื้อสาย (descendants) ของชาวเมโสโปเตเมีย ผู้ซึ่งถูกบังคับให้อพยพมาตั้งหลักแหล่งในดินแดนตอนเหนือของอิสราเอลโดยกษัตริย์แอสซีเรีย (Assyria) ในช่วงการอพยพในปี 722 ก่อน ค.ศ. พวกเขาผนวกการนมัสการพระยาห์เวห์เข้ากับพิธีกรรมของการกราบไหว้รูปเคารพ” *The Archaeological Study Bible* (Zondervan Publishing, 2005), หน้า 1727 เพิ่มเติมจากตรงนี้คือการกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาสถาปนาระบบปุโรหิตขึ้นและสร้างวิหารบนภูเขา “เกริซิม” (Gerizim) เมื่อพิจารณาตามหลักศาสนศาสตร์เช่นนั้น จะเห็นว่าชาวสะมาเรียมีความแตกต่างจากชาวยิว เหล่าสาวกคงพากันรู้สึกสับสนเมื่อพระเยซูทรงเลือกเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรียไปยังแคว้นกาลิลี พวกเขารู้สึกประหลาดใจที่พระเยซูไม่ทรงถอนตัวจากการโต้แย้งเรื่องศาสนา แต่พระองค์กล่าวเชิญชวนโดยตรงกับความปรารถนาของหญิงชาวสะมาเรียด้วยการยอมรับนางด้วยความรัก และการให้อภัย

อ่านพระธรรมยอห์น 4:3-34 พระเยซูทรงเข้าถึงหญิงชาวสะมาเรียอย่างไร นางตอบสนองการสนทนากับพระคริสต์อย่างไร และพระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์อย่างไร

บทเรียนซัวนิรันดร์ที่พระเยซูทรงปรารถนาจะสอนเหล่าสาวกของพระองค์ และเราแต่ละคนนั้นง่าย ๆ ดังนี้: “เหล่าผู้มีความวิญญูณของพระคริสต์ จะมองเห็นมนุษย์ทั้งมวลผ่านสายพระเนตรแห่งพระเมตตาของพระเจ้า” เอลเลน จี. ไวท์, *The Signs of the Times*, 20 มิถุนายน 1892

ใครจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับความโน้มเอียงของสังคมและวัฒนธรรมของคุณเองว่า มีความโน้มเอียงที่จะรังเกียจกันหรือไม่ เราจะเปลี่ยนท่าทีนี้ได้อย่างไร

วันอังคาร

เริ่มต้นจากจุดที่คุณอยู่

Begin Where You are

ใครบางคนได้พูดไว้อย่างถูกต้องว่า “ในชีวิตสถานที่แห่งเดียวที่จะเริ่มต้นคือจากจุดที่คุณอยู่ เพราะไม่มีที่อื่นใดให้เริ่มต้น” พระเยซูทรงกล่าวเน้นหลักการนี้ใน พระธรรมกิจการ 1:8 เมื่อพระองค์ทรงประกาศว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการฯ 1:8)

ข่าวสารของพระเยซูให้กับเหล่าสาวกของพระองค์มีความชัดเจนยิ่งไม้อาจจะเข้าใจเป็นอื่นได้: เริ่มต้นจากที่คุณอยู่ เป็นพยาน ณ ที่พระเจ้าทรงวางแผนให้คุณ แทนที่จะผินถึงโอกาสที่ดีกว่า จงเริ่มต้นกับผู้คนที่อยู่แวดล้อมคุณ จงมองดูพวกเขาด้วยสายตาจากเบื้องบนในความเป็นไปได้ ของผู้ที่อยู่ใกล้คุณที่สุด

คุณไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษามากที่สุดในโลก เป็นผู้พูดได้คล่องแคล่วที่สุด เป็นผู้มั่งคั่งมากที่สุด การที่มีของประทานเหล่านั้นถ้าหากใช้ไปอย่างถูกต้อง ในตอนสุดท้ายสิ่งที่คุณต้องการคือความรักของคุณเองที่ต่อพระเจ้า และความรักในดวงวิญญาณของคุณ ถ้าคุณเต็มใจที่จะเป็นพยานพระเจ้าจะทรงเปิดหนทางให้คุณเข้าไปทำ

อ่านพระธรรมยอห์น 1:40, 41 และ ยอห์น 6:5-11 และยอห์น 12:20-26 ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้อะไรของคุณเกี่ยวกับ ทั้งด้านการมองเห็นฝ่ายจิตวิญญาณของท่านอันดรูว์ และการเข้าถึงเพื่อการเป็นพยาน

ประสบการณ์ของท่านอันดรูว์มีเนื้อหาพูดกับเราได้มาก ท่านเริ่มต้นจากคนในครอบครัวของท่าน ประการแรกท่านแบ่งปันพระคริสต์กับพี่ชายของท่าน คือท่านเปโตร ท่านพัฒนาความสัมพันธ์แบบความรักใคร่กับเด็กชาย

อายุยังน้อยคนหนึ่ง ซึ่งเด็กชายได้ถวายขนมปังและปลาของเขาให้พระเยซู ผ่านท่านอันดรูว์และพระเยซูทรงประกอบอาหารอัศจรรย์จากอาหารนั้น ท่านอันดรูว์ทราบว่าจะทำอะไรกับชาวกรีก แทนที่ท่านจะได้กับพวกเขาด้วยหลัก ศาสนศาสตร์ ท่านมองเห็นความต้องการของชาวกรีก ท่านจึงได้แนะนำพวกเขาให้กับพระเยซู

ศิลปะของการเอาชนะดวงวิญญาณที่บังเกิดผล คือศิลปะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ด้วยการเอาใจใส่ในด้านบวก คิดเกี่ยวกับผู้คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคุณ ผู้ยังไม่รู้จักพระเยซู พวกเขามีความรู้สึกว่าชีวิตของคุณเป็นคนมีความเมตตากรุณา และมีความใส่ใจคนอื่นใหม่ พวกเขามองเห็นสันติสุขในคุณ และเห็นว่าคุณเป็นคนมีเป้าหมายที่พวกเขาปรารถนาจะมีด้วยใหม่ ชีวิตของคุณเป็นการโฆษณาให้กับพระกิตติคุณหรือไม่ เราผูกมิตรเพื่อพระเจ้าโดยการแบ่งปันพระเยซู พวกเขาเป็นเพื่อนกับคริสเตียน และในที่สุด ขณะที่เราแบ่งปันข่าวสารวาระสุดท้ายของเวลาซึ่งเป็นข่าวสารจากพระคัมภีร์แก่พวกเขา พวกเขาอาจกลายเป็นคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอด-เวนติสเช่นกัน

เหตุใดอาจเป็นความยากลำบากมากบางเวลาที่จะนำสมาชิกครอบครัวของเรา และญาติ ๆ มหาพระคริสต์ คุณได้ประสบความสำเร็จในการแบ่งปันพระเยซูกับสมาชิกในครอบครัวหรือพวกเพื่อน ๆ ที่ใกล้ชิดใหม่ แบ่งปันหลักการใด ๆ กับสมาชิกในชั้น ซึ่งอาจพบว่าเป็นสิ่งจะช่วยพวกเขาได้

พูด

การติดต่อกับคนที่เข้าถึงได้ยาก

Dealing with Difficult People

พระเยซูทรงเป็นต้นแบบในเรื่องการเข้าถึงบุคคลที่เข้าถึงได้ยากโดยใช้ทั้งถ้อยคำ และการกระทำ พระองค์ทรงสาธิตในสิ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับ พระองค์ทรงรับรู้ได้ไวจากการรับฟังว่าพวกเขามีความห่วงกังวลในสิ่งใด ทรงถามคำถามต่าง ๆ และทรงเปิดเผยความจริงของพระเจ้าที่เล็กน้อย พระองค์ทรงตระหนักถึงความต้องการภายในดวงใจที่แท้จริงต่าง และทรงมองเห็นความ

เป็นไปได้ในคนบาปที่เลวร้ายที่สุด สำหรับพระเยซูไม่มีใครอยู่ไกลจนเอื้อมไม่ถึง พระเยซูทรงเชื่อมั่นว่า “ไม่มีใครตกลงไปสู่ระดับต่ำเกินไป ไม่มีใครที่ชั่วร้ายเกินไป แต่พวกเขาสามารถพบการปลดปล่อยให้รอดได้ในพระคริสต์” (เอลเลน จี. วัตส์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 258) พระเยซูทรงมองไปยังประชาชนด้วยสายพระเนตรที่แตกต่างจากพวกเราทั้งหลาย พระองค์ทรงมองเห็นมนุษย์แต่ละคนสะท้อนออกมาให้เห็นสง่าราศีดั้งเดิมแต่ครั้งทรงสร้างโลก พระองค์ทรงยกความคิดของพวกเขาให้เข้าใจในความเป็นไปได้ของสิ่งที่พวกเขาจะกลายเป็นได้ และหลายคนได้ทะยานขึ้นถึงจุดแห่งความคาดหวังของพระองค์สำหรับชีวิตของพวกเขา

อ่านพระธรรมมัทธิว 4:18, 19; มาระโก 12:28-34 และลูกา 23:39-43 พระคริสต์ทรงเชิญชวนซีโมน เปโตร อันดรูว์ ธรรมจารย์คนหนึ่งที่มาตามพระเยซูโดยไม่ปรากฏชื่อ และโจรบนไม้กางเขนอย่างไรจงสังเกตให้ละเอียด มีจุดเด่นอะไรที่คุณเห็น

ทุกแห่งที่พระเยซูเสด็จไปพระองค์ทรงมองเห็นความเป็นไปได้ฝ่ายจิตวิญญาณ พระองค์ทรงมองผู้คนมีความเหมาะสมที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าในสถานการณ์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เราเรียกสิ่งนี้ว่าความสามารถทำให้ “โบสถ์เติบโตขึ้นด้วยหู” โบสถ์เติบโตขึ้นด้วยสายตา คือการพัฒนาปลูกฝังความรู้สึกรับรู้ไว้ที่จะมองเห็นเหมือนพระเยซูได้มองเห็นพวกเขา เป็นบุคคลที่จะเอาชนะได้สำหรับอาณาจักรของพระเจ้า สิ่งนี้ต้องร่วมกับ “โบสถ์เติบโตด้วยหู” ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับฟังถ้อยคำที่ไม่ได้พูดถึงความต้องการออกมาของเหล่าผู้รอบรอบตัวเรา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับฟังความต้องการจากดวงใจของพวกเขา สำหรับบางสิ่งที่พวกเขาไม่มี แม้พวกเขาไม่ได้แสดงออกมาโดยเปิดเผย

ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยทำให้คุณมีความรับรู้ไว้เพื่อพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของบุคคลอื่น จงอธิษฐานขอพระเจ้าทรงประทานให้คุณมีสัมผัสที่สอง และเปิดดวงตาของคุณให้รับโอกาสด้านจิตวิญญาณ ซึ่งพระองค์ทรงนำใครบางคนมาต่อหน้าคุณ ในแต่ละวันให้คุณได้แบ่งปันความเชื่อ

ของคุณกับคนอื่น ๆ จงแสวงหาพระเจ้า ทูลขอดวงตาที่มีการมองเห็น มีดวงใจที่มีความรู้สึกรับรู้ไว้ และดวงจิตที่มีความเต็มใจที่จะแบ่งปันพระคริสต์ที่คุณรู้จัก และมีความรักให้กับคนอื่น ๆ ได้รับความรู้ และให้คุณเดินทางเที่ยวที่มีความตื่นเต้นบนเส้นทางแห่งชีวิต ชีวิตที่ได้รับความหมายใหม่เต็มทุกมิติ แล้วคุณ จะมีความรู้สึกอึดอัดอึดใจ และความชื่นชมยินดีที่คุณไม่เคยมีประสบการณ์ เช่นนี้มาก่อน ซึ่งมีเพียงเหล่าคนผู้ทำงานสำหรับดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถ จะได้รับความพึงพอใจที่พ้นชกจนำดวงวิญญาณมาให้

วันหยุดพิเศษ

การเห็นโอกาสที่พระเจ้าทรงให้ Sensing Providential Opportunities

พระธรรมกิจการฯ เต็มไปด้วยเรื่องราวของการที่เหล่าสาวกใช้โอกาสที่พระเจ้าทรงให้ทำให้อาณาจักรของพระเจ้ารุดหน้าไป จากตอนจบของพระธรรมเล่มหนึ่งไปยังตอนจบของพระธรรมเล่มอื่น เราอ่านเรื่องอันอัศจรรย์ของคริสตจักรเริ่มแรก และการที่คริสตจักรเติบโต แม้ว่าจะเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ ที่ประดังกันเข้ามาจากภายใน และภายนอกคริสตจักร

ในพระธรรม 2 โครินธ์ 2:12, 13 ยกตัวอย่างเช่น อัครทูตเปาโลเล่าถึงประสบการณ์ของท่านที่เมืองโตรอัสว่า: “เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองโตรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น มีช่องทางเปิดให้กับข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้ายังไม่มีความสบายใจเลย เพราะไม่พบทิตัสน้องของข้าพเจ้าที่นั่น ข้าพเจ้าจึงอำลาพวกนั้น และเดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย” พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์เปิดประตูสำหรับอัครทูตเปาโลให้ทำการเทศนาพระกิตติคุณในทวีปยุโรป และท่านทราบว่าจะประตูนั้นที่พระเจ้าทรงเปิดให้ในวันนี้อาจปิดลงในวันพรุ่งนี้ จึงฉวยโอกาส ด้วยการมองเห็นความเป็นไปได้ ท่านเปาโลได้ออกเดินทางโดยเรือไปยังแคว้นมาซิโดเนียในทันที

พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ใหม่เป็นพระเจ้าแห่งประตูที่เปิดออก พระเจ้าผู้จัดสรรโอกาสสำหรับเราให้ทำการแบ่งปันความเชื่อของเรา ในพระธรรมกิจการฯ ตลอดทั้งเล่ม จะมองเห็นว่าพระเจ้าทรงทำการ มีประตูที่เปิดไว้ตามเมืองต่าง ๆ ในจังหวัดต่าง ๆ และในประเทศต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุด ทรงเปิดประตูใจของคนด้วย

อ่านพระธรรมกิจการฯ 8:26-38 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนอะไร เกี่ยวกับการที่ท่านฟิลิปเปิดให้กับการทรงนำของพระเจ้า และการตอบสนองต่อโอกาสที่พระเจ้าทรงเปิดให้กับท่าน

“ทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำท่านฟิลิปไปยังผู้หนึ่งซึ่งกำลังแสวงหาแสงสว่าง และผู้ซึ่งพร้อมที่จะรับเอาพระกิตติคุณ และปัจจุบันทูตสวรรค์หลายองค์จะนำอย่างเท่าเทียมของเหล่าคนงาน ผู้ซึ่งอนุญาตให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ชำระล้าง และชำระดวงใจของพวกเขาให้สูงขึ้น ทูตสวรรค์ที่ถูกส่งไปยังท่านฟิลิป ทูตสวรรค์องค์นั้นสามารถทำงานกับชายเอธิโอเปียเองได้ แต่ไม่ใช่วิธีการทำงานของพระเจ้า เป็นแผนการของพระองค์ที่มนุษย์จะต้องทำงานสำหรับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน” (เอลเลน จี. วัตต์, กิจการของอัครทูต, หน้า 109)

ถ้าเรามีหูไว้ค้อยฟัง และดวงตาไว้สำหรับการมองเห็น กระนั้นเรายังจะได้รับการนำทางโดยทูตสวรรค์ที่เรามองไม่เห็นตัวตน เพื่อจะเข้าถึงผู้แสวงหาความจริง ซึ่งเป็นความจริงของพระเจ้า

พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นศูนย์กลางของเรื่องนี้อย่างไร จุดนี้มีความสำคัญต่อการอธิบายพระคัมภีร์อย่างไร และเราได้บทเรียนอะไรจากตรงนี้

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่านจากหนังสือของเอลเลน จี. วัตต์, พระกิตติคุณในสมาธิ กิจการของอัครทูต, หน้า 103-111

ผู้คนทั้งปวงรอบๆ ตัวเรากำลังแสวงหาสิ่งต่างๆ ที่จะอยู่ชั่ววันจันทร์ ดังที่พระเยซูทรงตรัสไว้ว่า “ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่” (มัทธิว 9:37) ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การเก็บเกี่ยว ด้วยสายตาที่ได้รับการเจิมจากเบื้องบน พระเยซูทรงมองเห็นข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมาก ขณะที่เหล่าสาวกมองเห็นแต่การต่อต้านเท่านั้น พระคริสต์ทรงแก้ปัญหานี้ใหม่ พระองค์ตรัสต่อว่า “เพราะฉะนั้นท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ทรง

ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” (มัทธิว 9:38) การแก้ปัญหา คือ การที่เราจะอธิษฐาน เพื่อที่พระเจ้าจะส่งคนงานมาทำการเก็บเกี่ยวพืชของพระองค์

เหตุใดจึงไม่อธิษฐานทูลขอตามที่พระเยซูทรงแนะนำ คืออธิษฐานว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์เต็มใจให้พระองค์ทรงใช้เพื่อทำให้อาณาจักรของพระองค์ก้าวหน้าไป โปรดเปิดตาของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะสามารถมองเห็นพระองค์ทรงจัดสรรโอกาสให้ ขอทรงเปิดตาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายให้มองเห็นในแต่ละวัน สอนข้าพระองค์ให้มีความรู้สึกรับรู้ไวต่อความต้องการของผู้คนที่อยู่รอบๆ ข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์กล่าวถ้อยคำแห่งความหวัง และให้การหนุนใจ และแบ่งปันความรัก และความจริงกับเหล่าคน ที่ข้าพระองค์ติดต่อในแต่ละวัน” ถ้าคุณจะอธิษฐานคำอธิษฐานนี้ พระเจ้าจะทรงทำในสิ่งที่พิเศษหลายสิ่งในชีวิตของคุณ

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ถ้าคุณทำงานนำดวงวิญญาณมาหาพระเยซู มันไม่ง่ายเสมอที่จะทำให้ผู้คนกลับใจ แต่ในพระองค์ทรงเลือกเราเป็นส่วนหนึ่งในงานนั้น มีทางเลือกใดที่คุณจะตายต่อตัวเองเพื่ออุทิศตัวเป็นพยานเพื่อพระคริสต์
2. ใครเป็นคนที่คุณเข้ามาติดต่อ สร้างสัมพันธ์เพื่อช่วยให้เขารู้จักพระเจ้า คุณทำอะไรเพื่อจะเป็นพยานให้เขา
3. คิดเกี่ยวกับ “เซาโล” แห่ง ทาร์ซัส ที่ดูเหมือนจะไม่กลับใจใหม่ แต่ใครจะจินตนาได้ว่าในที่สุดเขาจะกลับใจ มีอะไรได้เกิดขึ้นกับเขา สิ่งนี้บอกให้เราไม่รีบตัดสินคนจากหน้าตาและพฤติกรรมภายนอกอย่างไร
4. เปรียบเทียบกับเปาโล เราจะทำอย่างไรกับข้อพระคัมภีร์อย่าง มัทธิว 7:6 ที่กล่าวว่า “อย่าให้ของบริสุทธิ์แก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้แก่สุกร เกรงว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย และจะหันกลับมากัดพวกท่านด้วย”

บทที่ 4

พลังแห่งการอธิษฐาน: การทูลขอเพื่อผู้อื่น

Prayer Power: Interceding for Others

วันที่ 18 - 24 กรกฎาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

วิวรณ์ 12:7-9; เอเฟซัส 6:12; ฮีบรู 7:25; เอเฟซัส 1:15-21;

ดาเนียล 10:10-14; 1 ยอห์น 5:14-16

ข้อควรจำ

“เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล” (ยากอบ 5:16)

สมาชิกของคริสตจักรพระคัมภีร์ใหม่ รู้สึกถึงความต้องการของการอธิษฐาน “เมื่อเขาทั้งหลายอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นก็หวั่นไหว แล้วพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และกล่าวว่า พระวณะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” (กิจการ 4:31) สังเกตว่า เมื่อเหล่าสาวกร่วมกันอธิษฐาน พวกเขาได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาได้กล่าวพระวณะของพระเจ้าด้วยความกล้าหาญและความเชื่อมั่น

มีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างการอธิษฐานของพวกเขา และการได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในการประกาศพระวณะของพระเจ้า “เหล่าสาวก...ไม่ได้ทูลขอเพื่อพระพรสำหรับพวกเขาเท่านั้น พวกเขาให้น้ำหนักกับภาระแห่งความรอดของดวงวิญญาณ พวกเขาตระหนักว่าพระกิตติคุณจะต้องถูกนำไปยังโลก และพวกเขาอ้างพระสัญญาในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่พระคริสต์ได้สัญญาไว้” (เอลเลน จี. ไวท์, กิจการของอัครทูต, หน้า 37)

เมื่อเราแสวงหาพระเจ้า และร้องทูลขอสำหรับคนอื่น พระเจ้าทรงทำงานในจิตใจของเราเอง โน้มนำเราให้เข้ามาอยู่ใกล้พระองค์ และจะทรงประทานสติปัญญาจากเบื้องบนให้เรา ซึ่งจะทำให้เราเอื้อมถึงพวกเขาเพื่ออาณาจักรของพระองค์ (ยากอบ 1:5) อีกทั้งพระองค์ทรงทำการอย่างทรงอำนาจยิ่งในชีวิตของพวกเขาทั้งหลายในหลายลักษณะที่เราไม่สามารถมองเห็น หรือแม้แต่เข้าใจได้เต็มที่ ในวิธีการที่พระองค์ทรงนำพวกเขาไปหาพระองค์เอง” (1 ยอห์น 5:14-17)

วันอาทิตย์

ความขัดแย้งของจักรวาล

The Cosmic Struggle

เปรียบเทียบพระธรรมวิวรณ์ 12:7-9 กับ เอเฟซัส 6:12 และ 2 โครินธ์ 10:4 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความเข้าใจของเราในเรื่อง “การอธิษฐานทูลขอเพื่อผู้อื่นอย่างไร”

พระคัมภีร์เปิดผ้าคลุมหน้าระหว่างโลกที่มองเห็น และโลกที่มองไม่เห็นมีการต่อสู้ระหว่างความดี ระหว่างกองกำลังแห่งความชอบธรรม และกองกำลังแห่งความมืด ระหว่างพระคริสต์และซาตาน ในความขัดแย้งของจักรวาลนี้ พระเจ้าทรงนับถือเสรีภาพของมนุษย์ พระองค์จะไม่ใช้อำนาจบันดาลความตั้งใจหรือบังคับสติสัมปชัญญะ พระองค์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเพื่อทำให้ชายและหญิงตระหนักถึงความจริงของพระเจ้า (ยอห์น 16:7, 8) เหล่าทูตสวรรค์เข้าร่วมในการสงครามเพื่อใช้อิทธิพลช่วยบรรดาคนที่จะรับชีวิตชั่วนิรันดร์ (ฮีบรู 1:14) พระเจ้าทรงเตรียมการสำหรับเหตุการณ์ในชีวิตของมนุษย์เพื่อนำพวกเขาไปหาพระองค์

สิ่งที่พระเจ้าจะไม่ทรงบังคับความรู้สึกผิดและชอบ การบังคับขัดแย้งกับอาณาจักรของพระเจ้า การบังคับเป็นสิ่งที่แตกต่างจากหลักการแห่งความรัก ซึ่งเป็นรากฐานแห่งรัฐบาลของพระองค์ ตรงนี้คือที่การอธิษฐานมีความสำคัญยิ่ง แม้ว่าพระเจ้ากำลังทรงทำทุกสิ่งพระองค์สามารถทำได้เพื่อเข้าถึงผู้คนก่อนที่เราอธิษฐาน การอธิษฐานของเราปล่อย (unleash) อำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้าออกมา พระองค์ทรงนับถือเสรีภาพแห่งการเลือกของเรา เมื่อเรา

อธิษฐานเพื่อคนอื่น และพระองค์ทรงสามารถทำได้มากกว่า ในแสงสว่างแห่งความขัดแย้งระหว่างความดี และความชั่ว เมื่อเราอธิษฐานมากกว่าที่เราไม่ได้อธิษฐาน

ครุ่นคิดถึงคำกล่าวตอนนี้อย่างรอบคอบ “มันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าที่อนุญาตคำตอบให้เรา ซึ่งได้ทูลอธิษฐานด้วยความเชื่อ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงประทานให้หากเราไม่ทูลขอเช่นนั้น” (เอลเลน จี. วัตต์, สงครามแห่งประวัติศาสตร์, หน้า 525) ในสงครามแห่งการต่อสู้ขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดี และความชั่ว การอธิษฐานทำให้มีความแตกต่างเกิดขึ้น เมื่อเราอธิษฐานเผื่อใครบางคนที่ไม่รู้จักพระคริสต์ คำทูลขออันนั้นได้เปิดช่องทางแห่งพระพรของพระเจ้าให้ไหลสู่ชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงให้เกียรติคำอธิษฐานเพื่อพวกเขา และทรงทำการด้วยพลังอำนาจที่มากขึ้น เมื่อเราทูลขอแทนพวกเขา

ในการปฏิบัติต่อหัวข้อของการทูลขอเพื่อคนอื่น เราควรต่อมใจลงรับรู้ว่าเราไม่เข้าใจการทำงานอย่างเต็มที่ แต่สิ่งนี้ไม่ควรกีดกันเราจากการเข้าสู่การอธิษฐานแห่งพระพรที่เสนอให้สำหรับเราเอง และสำหรับคนอื่น ๆ

ทำไมคุณจึงคิดว่า พระเจ้าทรงทำการอย่างทรงพลังมากขึ้น เมื่อเราอธิษฐานมากกว่าที่เราจะละเลยการอธิษฐาน แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจว่าทั้งหมดเป็นอย่างไร แต่ทำไมพระคัมภีร์จึงเตือนใจเราให้อธิษฐานเผื่อคนอื่น

วันจันทร์

พระเยซู: นักอธิษฐานผู้ยิ่งใหญ่

Jesus: The Mighty Intercessor

อ่านพระธรรมลูกา 3:21; ลูกา 5:16 และลูกา 9:18 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรคุณเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตการอธิษฐานของพระเยซู และพันธกิจอันมีประสิทธิผลของพระองค์

ชีวิตของพระเยซูทรงสื่อสารกับพระบิดาอย่างมั่นคงต่อเนื่อง ในตอนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มพันธกิจของพระเมสสิยาห์ พระองค์อธิษฐานทูลขอฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบนเพื่อให้วัตถุประสงค์แห่งสวรรค์

สำเร็จ พระวิญญูณบริสุทธีประทานฤทธิ์อำนาจแด่พระองค์เพื่อให้หน้าพระทัย
ของพระบิดาสำเร็จในภารกิจที่ประทานให้พระองค์สำเร็จ ไม่ว่าจะป็นตอน
เลี้ยงอาหารห้าพันคน หรือตอนที่ทรงรักษาโรคคนโรคเรื้อน หรือทรงขับผีออก
จากคนที่ถูกผีสิง พระเยซูทรงตระหนักว่า ในการสงครามระหว่างความดีและ
ความชั่ว การอธิษฐานเป็นอาวุธทรงพลังที่จะตีกลับพลังอำนาจของนรก การ
อธิษฐานเป็นสิ่งที่สวรรค์ทรงจัดไว้ร่วมกับความอ่อนแอของเรา เมื่อเปรียบ
เทียบกับฤทธิ์อำนาจอันหาที่สิ้นสุดมิได้ของพระเจ้า การอธิษฐานคือการยก
ระดับตัวเราเองไปสู่พระเจ้า พระองค์เท่านั้นที่สามารถสัมผัสดวงใจของเหล่า
คนที่เราอธิษฐานเผื่อ

**อ่านพระธรรมลูกา 22:31-34 และฮีบรู 7:25 พระเยซูทรง
ประทานความมั่นใจอะไรแก่เปโตร เพื่อเตรียมท่านให้พร้อมต่อการ
ทดลองต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญในอนาคตอันใกล้ และพระเยซูทรงประทาน
ความมั่นใจอะไรแก่เราแต่ละคน เมื่อเราได้รับการทดลอง**

ผู้มีประสิทธิภาพในการเอาชนะดวงวิญญาณคือ ชายและหญิงที่อธิษฐาน
พระเยซูทรงอธิษฐานเผื่อท่านเปโตรด้วยการเอ่ยชื่อ พระองค์กล่าวให้ความ
มั่นใจแก่ท่านเปโตรเมื่อท่านได้รับการทดลองครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด ทรงบอกกับ
ท่านเปโตรว่า พระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อท่านเปโตร ซาตานเข้าใจเรื่องนี้ก่อน
ข้างดีว่าท่านเปโตรมีศักยภาพสำหรับความเจริญก้าวหน้าแห่งแผ่นดินของ
พระเจ้า ซาตานวางแผนทุกอย่างเท่าที่ทำได้ที่จะทำลายอิทธิพลด้านบวกใน
คริสตจักรคริสเตียน แต่ในการถูกทดลองทั้งหมดของท่านเปโตรพระเยซูทรง
อธิษฐานเผื่อท่าน และคำอธิษฐานของจอมเจ้านายได้รับคำตอบ นี่ข้างเป็น
ความจริงที่น่าระทึกใจ ที่จะตระหนักว่า พระผู้ช่วยให้รอดกำลังอธิษฐานเผื่อ
เราเช่นกัน พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราให้ร่วมการทูลขอเพื่อคนอื่นกับพระองค์
เพราะงานชิ้นนี้ยกระดับคนอื่น ๆ ขึ้นด้วยการออกชื่อต่อหน้าพระบัลลังก์

การที่เราอธิษฐานต่อเนื่องโดยไม่ย่อท้อ เป็นการยอมรับว่าเรามีขีด
จำกัด และเราพึ่งวางใจในพระเจ้าอย่างหมดสิ้น เพื่อทูลขอพระเจ้าช่วยเราให้
เข้าถึงบุคคลที่เราออกชื่อ คือบุคคลที่เราอธิษฐานเผื่อ

คุณกำลังอธิษฐานเพื่อใครในเวลาหนึ่ง เหตุใดจึงสำคัญยิ่งที่เราจะไม่ยอมแพ้ ไม่ว่าจะพบกับสถานการณ์ที่ยากลำบากเพียงใด

วันอังคาร

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นของเปาโล

Paul's Intercessory Prayers

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นมีอยู่ในพระคัมภีร์ ตลอดพันธกิจการรับใช้ ท่านเปาโลอธิษฐานเพื่อผู้กลับใจใหม่ในคริสตจักรต่างๆ ที่ท่านได้ทำการสถาปนาขึ้นตลอดการประกาศพระกิตติคุณของท่าน ท่านเปาโลเชื่อว่ามิบางสิ่งบังเกิดขึ้นเมื่อท่านอธิษฐาน แต่ถ้าท่านไม่อธิษฐานก็จะมีอะไรเกิดขึ้น แม้ท่านจะต้องแยกจากบุคคลที่ท่านรัก ท่านตระหนักว่า พวกเขาอาจหลอมรวมใจเป็นหนึ่งได้เมื่อพวกเขาอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 1:15-21 บนเส้นที่ได้จัดไว้ให้ เขียนคำร้องขอต่าง ๆ ที่ท่านเปาโลทูลขอจากพระเจ้าสำหรับชาวเอเฟซัส ท่านได้ทูลอะไรเป็นการเจาะจงเพื่อขอพระเจ้าทรงประทานให้กับชาวเอเฟซัส

คำอธิษฐานของท่านเปาโลสำหรับเหล่าผู้เชื่อชาวเอเฟซัสเป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยม (remarkable) ท่านอธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงประทานพวกเขาให้ประกอบด้วยสติปัญญา และมีความสามารถเข้าใจด้านจิตวิญญาณที่ท่านอาจให้ความสว่างแก่จิตใจของพวกเขาด้วยความจริงของพระเจ้า และขณะเดียวกันให้ความหวังแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์ ท่านยังอธิษฐานให้พวกเขาได้รับประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา ว่าพระเจ้าของเราทรงฤทธิ์ยิ่งใหญ่ ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกพระเยซูจากความตาย เป็นเหตุการณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานแห่งความเชื่อของพวกเขา นั่นคือชีวิตชั่วนิรันดร์ในพระองค์ คำอธิษฐานของท่านเปาโลกล่าวสรุปด้วยการเตือนพวกเขาถึง “ความรู้่มวยแห่งพระสิริของพระคริสต์” และ “มรดกของพระองค์” ชาวเอเฟซัสคริสเตียนพึงได้รับการเติมเต็มด้วยการหนุนน้ำใจ เมื่อได้ทราบว่าคุณเปาโลกำลังอธิษฐานเพื่อพวกเขาและได้ทราบว่าคุณเปาโลอธิษฐานเพื่อสิ่งใด

อ่านพระธรรมฟิลิปปี 1:3-11 และสังเกตน้ำเสียงคำอธิษฐานของท่านเปาโล ถ้าคุณเป็นสมาชิกชาวคริสตจักรฟิลิปปีคนหนึ่ง และ

ได้รับจดหมายซึ่งมีเนื้อหาตั้งกล่าวแบ่งปันกับคุณไม่เพียงแต่ท่านได้อธิษฐานเผื่อคุณ แต่เนื้อหาของคำอธิษฐานด้วย คุณจะรู้สึกอย่างไร และเหตุใดจึงรู้สึกเช่นนั้น มีคำสัญญาอะไรพบได้ในถ้อยคำของจดหมายในเวลาเดียวกัน มีข้อเตือนใจอะไรในจดหมายนั้นเช่นกัน

ในจดหมายฝากถึงชาวฟิลิปปี มีถ้อยคำยกชูดวงจิต และถ้อยคำหนุนใจที่ทรงพลังที่สุดในพระคัมภีร์ เต็มไปด้วยคำสัญญาต่างๆ พอๆ กับการเรียกให้เราเติมเต็มด้วยความรัก ความรู้ และความสามารถในความเข้าใจ (discernment) ซึ่งมาจากการรู้จักพระเยซู เพื่อที่เราจะสามารถเป็นทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพระประสงค์ให้เราได้อยู่ในพระองค์

พุธ

การทำงานของพลังอำนาจที่มองไม่เห็น

Unseen Powers at Work

การอธิษฐานเพื่อคนอื่นเป็นอาวุธอันทรงพลังในการสงครามระหว่างความดีและความชั่ว ที่เราเรียกว่า “การต่อสู้ขับเคี่ยวยิ่งใหญ่” เป็นการเปิดเผยให้เห็นชัดเจนที่สุดอย่างหนึ่งของการต่อสู้ดิ้นรนในพระธรรมดาเนียลบทที่ 10

คุณคงระลึกได้ว่าท่านผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ทำนายไว้ว่า ชาวยิวจะไปเป็นทาสของชาวบาบิโลนเป็นเวลาเจ็ดสิบปี ในตอนปลายแห่งชีวิตของท่านดาเนียล ช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลยของชาวยิวกำลังจะสิ้นสุดลง ท่านดาเนียลมีความหวังโย ท่านมองเห็นหลักฐานเล็กน้อยว่าถ้อยคำของท่านเยเรมีย์กำลังจะสำเร็จสมจริง ประชาชนของท่านยังคงความเป็นทาส

อาณาจักรบาบิโลนถูกยึดครองโดยชาวมีเดีย เปอร์เซีย แต่ชาวยิวยังคงความเป็นทาส ท่านดาเนียลได้อุดอาหาร และอธิษฐานถึงสามสัปดาห์อย่างรื้อร้น เพื่อทูลขอเพื่อประชากรของท่าน ในสิ้นสุดของสัปดาห์ที่สาม ทูตสวรรค์ที่มีสง่าราศีมากองค์หนึ่งได้มาปรากฏแก่ท่าน

อ่านดาเนียล 10:10-14 พระเจ้าทรงได้ยื่นคำอธิษฐานของดาเนียลเมื่อไร และมีอะไรเป็นอุปสรรคชั่วคราวของการตอบคำอธิษฐานนั้น

นี่เป็นข้อความตอนที่ตรึงใจ (fascinating) เพื่อจะเกิดความเข้าใจอย่างเต็มที่ ให้เราแยกแยะลักษณะบางประการออกว่า ใครเป็นเจ้าของเปอร์เซียแน่นอนไม่ใช่ไซรัส พระองค์เป็นกษัตริย์อาณาจักรเปอร์เซีย ดูเหมือนจะเป็นการแสดงออกว่า “เจ้าแห่งเปอร์เซีย คือเป็นชาตาน” พระเยซูทรงเรียกชาตานว่า “เจ้าโลก” หรือ “ผู้ครองโลกนี้” (ยอห์น 12:31; ยอห์น 14:30) “ผู้ครอบครองที่มีอำนาจในฟ้าสวรรค์” (เอเฟซัส 2:2) ถ้าเจ้าแห่งเปอร์เซียเป็นตัวแทนของชาตาน ถ้าอย่างนั้นใครคือท่านมีคาเอล คำว่ามีคาเอลถูกใช้ห้าครั้งในพระคัมภีร์ (วิวรณ์ 12:7; ยูดา ข้อ 9; ดาเนียล 10:13, 21 และดาเนียล 12:1) การศึกษาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้อย่างละเอียด จะเผยให้เห็นว่า ท่านมีคาเอลซึ่งหมายความว่า “ผู้เป็นเหมือนกับพระเจ้า” เป็นถ้อยคำอีกหนึ่งอย่างที่พรรณนาถึงพระเยซูว่าทรงเป็นผู้บัญชาการเหนือทูตสวรรค์ทั้งมวลในการต่อสู้ (combat) กับชาตาน พระคริสต์ทรงพระชนม์ชั่วนิรันดร์ ทรงพระชนม์เป็นอยู่ก่อนจะเสด็จมาบังเกิด ทรงฤทธานุภาพเพราะทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นผู้บัญชาการสูงสุดเหนือเหล่าทูตสวรรค์เพื่อจะทรงได้ชัยชนะ และในที่สุดจะทรงทำลายชาตานไป

พระธรรมดาเนียล บทที่ 10 เปิดเผยให้เห็นการต่อสู้ขบเคี้ยวระหว่างความดี และความชั่ว ซึ่งในที่สุด ขณะที่ท่านดาเนียลอธิษฐาน ท่านมีคาเอลผู้ทรงฤทธิ์ คือองค์พระเยซูทรงเสด็จลงมาจากสวรรค์เพื่อต่อสู้กองกำลังแห่งนรก แม้เราไม่เห็นภาพ พระเยซูกำลังทรงตอบคำอธิษฐานขณะที่เราทูลขอเพื่อคนอื่น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเดชานุภาพ ไม่มีการอธิษฐานครั้งใดของเราที่พระองค์จะไม่สังเกตเห็น

คุณมองเห็นความเป็นจริงของการต่อสู้ขบเคี้ยวยิ่งใหญ่กำลังเข้าไปมีส่วนในชีวิตของคุณเองไหม ความเป็นจริงของสงครามนี้บอกคุณเกี่ยวกับการเลือกประเภทใดที่คุณจะต้องทำ

วันพฤหัสบดี

จุดเน้นของการอธิษฐาน

Prayer Focus

พระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มมีการย้ำถึงการอธิษฐานแบบเจาะจง การอธิษฐานไม่ใช่การกล่าวถึงความต้องการของดวงวิญญาณอย่างคลุมเครือ แต่

เป็นการทูลขอพระเจ้าอย่างเจาะจง พระเยซูทรงอธิษฐานเจาะจงสำหรับสาวกของพระองค์ อัครทูตเปาโลอธิษฐานเป็นพิเศษสำหรับคริสเตียนชาวเอเฟซัส ชาวฟิลิปปี และชาวโคโลสี ท่านอธิษฐานเพื่อผู้ร่วมงานหนุ่มๆ อย่างเช่น ทิโมธี ทิตัส และยอห์น มาร์โก

อ่าน 1 ซามูเอล 12:22-24 และ โยบ 16:21 ข้อพระคัมภีร์สองตอนนี้มีอะไรที่เหมือนกัน ทั้งสองตอนบอกเราเกี่ยวกับการอธิษฐานทูลขอเพื่อผู้อื่นอย่างไร

ทั้งท่าน ซามูเอล และท่านโยบ เน้นถึงความต้องการสำหรับความร้อนรน ความรู้สึกจากใจ การทูลขอเพื่อผู้อื่นอย่างเจาะจง ถ้อยคำของท่าน ซามูเอลค่อนข้างแข็งแรง ท่านร้องทูลว่า “ยิ่งกว่านั้น ส่วนข้าพเจ้าเองขออย่าให้มีวิ่วแววที่ข้าพเจ้าจะทำบาปต่อพระยาห์เวห์ด้วยการหยุดอธิษฐานเพื่อพวกท่าน” (1 ซามูเอล 12:23) เราเกือบได้ยินเสียงสะท้อนในคำอธิษฐานของท่าน ซามูเอลในถ้อยคำของท่านโยบ ที่กล่าวว่า “อย่างที่มีมนุษย์ทำเพื่อเพื่อนบ้านของเขา” (โยบ 16:21) การทูลวิงวอนพระเจ้าเพื่อชายและหญิง ผู้ยังไม่รู้จักพระคริสต์เป็นงานของเรา

อ่านพระธรรม 1 ยอห์น 5:14-16 มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเราทูลขอความกรุณาเพื่อบุคคลอื่น ๆ

เมื่อเราอธิษฐานเพื่อคนอื่น เราได้กลายเป็นช่องทางแห่งพระพรของพระเจ้าแก่พวกเขา พระองค์ทรงเหน้าแห่งชีวิตจากพระบัลลังก์ของพระองค์ผ่านเราไปยังพวกเขา ซาตานรู้สึกหวั่นไหวเมื่อได้ยินเราอธิษฐานทูลขอเพื่อผู้อื่นด้วยความร้อนรน เอลเลน จี. ไวท์ พรรณนาถึงอำนาจแห่งการอธิษฐานด้วยถ้อยคำแห่งความหมายเหล่านี้ว่า “ซาตานไม่สามารถอดทนต่อคู่ปรับที่อ่อนวอนต่อพระเจ้า เพราะเขารู้สึกกลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าพระผู้ทรงพลังอำนาจและทรงศักดิ์ศรียิ่งใหญ่ เมื่อซาตานได้ยินเสียงคำอธิษฐานด้วยความร้อนรนซาตานทั้งบิรวารู้สึกสั่นสะท้าน” (คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 1, หน้า 346) การอธิษฐานเชื่อมต่อเรากับแหล่งอำนาจของพระเจ้า ในการสงครามสำหรับดวงวิญญาณของชายและหญิงที่กำลังจะพินาศ

อ่านพระธรรมมัทธิว 18:18, 19 พระคัมภีร์ตอนนี้มีความสัมพันธ์กับการอธิษฐานเพื่อคนอื่นอย่างไร และเหตุใดพระคัมภีร์นี้จึงหนุนใจให้อธิษฐานเพื่อความรอดของคนที่ยังไม่รับเชื่อพระเจ้า

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่านหนังสือของ เอลเลน จี. ไวท์, สิทธิพิเศษแห่งการอธิษฐาน. *เคล็ดลับแห่งความสุข*, หน้า 93-104 และงานสำหรับสมาชิกโบสถ์. *คำพยานสำหรับคริสตจักร*, เล่ม 7, หน้า 19-24

เมื่อเราอธิษฐานเพื่อผู้อื่น พระเจ้าทรงให้เกียรติการอุทิศถวายตัวของเรา ที่พึ่งพาในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ โดยการให้แหล่งทรัพยากรทั้งหมดแห่งสวรรค์ เพื่อจะเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์ทั้งหลาย ขณะที่คำอธิษฐานของเราลอยสู่บัลลังก์ของพระองค์ เหล่าทูตสวรรค์เร่งรีบไปปฏิบัติตามพระบัญชา “เหล่าทูตสวรรค์ที่กำลังรอรอบพระบัลลังก์ พร้อมจะเชื่อฟัง และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยซูคริสต์ทันที เพื่อจะตอบทุกคำอธิษฐานที่ทูลขอด้วยความจริงใจแห่งความเชื่อ” (*เอลเลน จี. ไวท์, Selected Messages, เล่ม 2, หน้า 377*) เรามีความมั่นใจว่า คำอธิษฐานทุกคำจะไม่สูญหาย และจะไม่ถูกลืม แต่จะถูกเก็บรักษาไว้ในสวรรค์ เพื่อจะนำมาตอบในเวลา และสถานที่ที่ทรงทราบดีที่สุด “การทูลอธิษฐานด้วยความเชื่อจะไม่สูญหาย และที่อ้างตามพระสัญญาจะได้รับคำตอบเสมอในวิธีการ และสำหรับสิ่งที่เจาะจงดังที่เราคาดหวัง หรือตามที่เรที่ตั้งสมมุติฐาน (presumption) เอาไว้” (*เอลเลน จี. ไวท์, คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 1, หน้า 231*) นี่ช่างเป็นการหนุนใจที่ทำให้เราอธิษฐานเพื่อคู่ชีวิตของเรา บุตรชาย บุตรสาวของเรา ญาติๆ ของเรา และเพื่อนร่วมงานที่ยังไม่รู้จักพระคริสต์ คำอธิษฐานด้วยความจริงใจของเราจะไม่หายไปไหน เราอาจไม่ได้รับการตอบคำอธิษฐานแบบทันทีอยู่บ้าง แต่พระเจ้ากำลังเคลื่อนไหวในดวงใจของพวกเขา ซึ่งเราจะทราบแน่ชัดเพียงเมื่อเวลาชั่ววินาทีมาถึงเท่านั้น

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. อ่านพระธรรมฟีลิปปี 1:19; โครินธ์ 4:2, 3 และ 2 เธสะโลนิกา 3:1, 2 ในช่วงถูกจองจำ อัครทูตเปาโลมีความมั่นใจอะไรในคำอธิษฐานของชาวฟีลิปปี ท่านขอชาวโครินธ์ และชาวเธสะโลนิกาอธิษฐานขออะไร มีความสัมพันธ์อะไรกับการอธิษฐานเพื่อผู้อื่น และทูลขอเพื่อการเอาชนะดวงวิญญาณ
2. ความรู้เรื่องการการต่อสู้อันยิ่งใหญ่ระหว่างความดีกับความชั่วช่วยให้คุณตระหนักถึงความสำคัญของการอธิษฐานอย่างไร พระเยซูทรงได้ชนะในการสงคราม และเราจะได้ชัยชนะด้วย แต่เหตุใดจึงสำคัญที่เราจะอธิษฐาน และแสวงหาทางที่จะทำทุกสิ่งที่เราทำได้ เพื่อสัตย์ซื่อต่อพระองค์และช่วยผู้อื่นให้รอด
3. มีอะไรเป็นอุปสรรคต่อการมีชีวิตอย่างบังเกิดผลต่อการอธิษฐานทูลขอเพื่อคนอื่นและมีอะไรที่คุณใช้เป็นข้อแก้ตัวเพื่อจะไม่อธิษฐานเพื่อผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ

บทที่ 5

พระวิญญาณทรงประทาน พลังอำนาจในการเป็นพยาน

Spirit - Empowered Witnessing

วันที่ 25 - 31 กรกฎาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ยอห์น 15:26, 27; กิจการฯ 2:41, 42; กิจการฯ 8:4;

ฮีบรู 4:12; กิจการฯ 17:33, 34; กิจการฯ 18:8

ข้อควรจำ

“เมื่อเขาทั้งหลายอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นก็หัวนไหว แล้วพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และกล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”
(กิจการฯ 4:31)

เมื่อพระเยซูทรงบัญชาสาวกรุ่นแรกว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15) พวกเขาจะดำเนินการให้สำเร็จตามคำท้าทายยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้อย่างไร จำนวนผู้เชื่อก็เพียงเล็กน้อย ทรัพยากรของพวกเขาก็จำกัด พวกเขาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนมีการศึกษาต่ำ เป็นคนธรรมดา แต่พวกเขามีพระเจ้าที่ไม่ธรรมดา ผู้ทรงประทานอำนาจให้พวกเขาสำหรับพันธกิจพิเศษของพวกเขา

แต่พระเยซูทรงประกาศว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์-ภาพ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการฯ 1:8) การประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

จะทำให้พวกเขาสามารถแบ่งปันข่าวสารแห่งไม้กางเขนซึ่งมีอำนาจเปลี่ยนแปลงชีวิต อำนาจในการเปลี่ยนแปลงโลก พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้การเป็นพยานบังเกิดผล เพียงระยะสั้นไม่กี่สัปดาห์ พระกิตติคุณส่งผลกระทบไปทั่วโลก พระธรรมกิจการประกาศว่า เหล่าผู้เชื่อรุ่นแรกเหล่านี้ “ได้คว่ำโลกลง” (turned the world upside down) พระคัมภีร์ฉบับล่าสุดแปลว่า “พวกที่ก่อความวุ่นวายทั่วโลก” (กิจการ 17:6) อัครทูตเปาโลกล่าวเพิ่มเติมว่า พระกิตติคุณ “ได้ถูกประกาศแก่มนุษย์ทุกคนทั่วได้ฟ้า” (โคโลสี 1:23) ในบทเรียนของสัปดาห์นี้เราจะเน้นถึงบทบาทพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประทานอำนาจการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

วันอาทิตย์

พระเยซูและพระสัญญาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

Jesus and the Promise of the Holy Spirit

พร้อมกับพระสัญญาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงสนองต่อความหวังโยของเหล่าอัครทูตเกี่ยวกับการที่พระองค์กำลังจะจากพวกเขาไปสวรรค์ “อย่างไรก็ตาม เราจะบอกความจริงกับพวกท่าน คือการที่เราจากไปนั้น ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์ผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่าน” (ยอห์น 16 :7) คำในภาษากรีกสำหรับ “ผู้ช่วย” คือ (parakletos) ซึ่งอ้างถึง “คนที่มาอยู่เคียงข้าง” เพื่อคอยช่วยเหลือ งานในหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือที่จะมาอยู่เคียงข้างผู้เชื่อ เพื่อจะประทานพลังอำนาจ และนำทางในกิจกรรมการเป็นพยานของพวกเขา เมื่อเราเป็นพยานเพื่อพระเยซู เราไม่ได้อยู่ตามลำพัง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่เคียงข้างเรา และทรงนำทางเราไปยังเหล่าผู้แสวงหาที่มีใจสัตย์ซื่อ พระองค์จะทรงเตรียมดวงใจของพวกเรา แม้แต่ก่อนที่เราจะเคยได้พบพวกเขา พระองค์จะทรงนำเราในการใช้ถ้อยคำ ทรงบันดาลให้ผู้แสวงหาความจริงเกิดความแน่ใจ (conviction) ในสิ่งที่พวกเขาได้ยิน และหนุนใจพวกเขาให้พร้อมที่จะตอบสนองต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

อ่านพระธรรมยอห์น 15:26, 27 และยอห์น 16:8 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับบทบาทของวิญญาณบริสุทธิ์ในการเป็นพยาน

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานให้พระเยซู เป้าหมายสุดท้ายของพระองค์ คือ นำคนจำนวนมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือถวายพระสิริแด่พระเยซู ในบทบาทดังกล่าว จะทรงบันดาลให้เหล่าผู้เชื่อทั้งหมดมีความผิตชอบในงานการเป็นพยานของพวกเขา ด้วยการเปิดดวงตาของเรา ให้มองเห็นความเป็นไปได้ในผู้คนที่ปวงรอบตัวเรา และพระวิญญาณทรงทำงานเบื้องหลังฉาก ด้วยการสร้างการยอมรับข่าวพระกิตติคุณให้เกิดขึ้น

พระกิตติคุณยอห์นกล่าวอย่างชัดเจนว่า พระวิญญาณ “เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความบาป ความชอบธรรม และการพิพากษา” (ยอห์น 16:8) หรืออีกนัยหนึ่ง พระองค์ทรงเฉลยใจความรู้สึกร่วมที่ลึกกว่า ซึ่งทำให้เราเหินห่าง (alienation) จากพระเจ้า และความต้องการที่จะกลับใจใหม่ พระวิญญาณทรงทำให้โลกตระหนักถึง “ความต้องการในความชอบธรรม” พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงเผยให้เห็นความบาป แต่พระองค์ยังทรงสอนเราในความชอบธรรม ทรงเปิดเผยให้เห็นความสง่างามแห่งความชอบธรรมของพระเยซู เมื่อเปรียบเทียบกับความแปดเปื้อนของเราเอง บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงชี้ให้เห็นว่าเราเป็นคนเลวเพียงใด แต่จะทรงเผยให้ ความดี ความกรุณา ความเห็นอกเห็นใจ และความรักของพระเยซู และที่จะหล่อหลอมเราสู่พระฉายาของพระองค์

การเป็นพยานคือการร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะถวายพระสิริแด่พระเยซูตามอำนาจของพระวิญญาณ และภายใต้การทรงนำของพระองค์ เราเป็นพยานถึงพระคริสต์ผู้ทรงมหัศจรรย์ผู้ทรงได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา

ในความปรารถนาของเราที่จะทำงานเพื่อดวงวิญญาณ เหตุใดเราจะต้องจดจำไว้เสมอว่า เราไม่สามารถนำคนให้กลับใจใหม่ได้ เพราะมีแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทำได้

วันจันทร์

คริสตจักรที่ได้รับอำนาจ

An Empowered Church

พระธรรมกิจการฯ ถ้าจะเรียกให้ถูกต้องจะต้องเรียกว่า “กิจการของพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระธรรมกิจการฯ บันทึกการผจญภัยที่ตื่นเต้นในการ

เป็นพยาน การประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณ การเติบโตของคริสตจักร พระธรรมกิจการฯ บันทึกการอุทิศถวายตัวของเหล่าผู้เชื่อ ผู้ได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบแก่โลกสำหรับพระคริสต์ พวกเขาต่างพึ่งพาในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสุดดวงจิต เพื่อทำการให้เกิดผลที่น่าอัศจรรย์ (miraculous) ตัวอย่างของผู้เชื่อได้แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้เชื่อได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถนำไปสู่ความสำเร็จผ่านชายและหญิงผู้ได้อุทิศถวายตัวอย่างหมดสิ้นแด่พระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

อ่านพระธรรมกิจการฯ 2:41, 42; กิจการฯ 4:4, 31; กิจการฯ 5:14, 42; กิจการฯ 6:7; กิจการฯ 16:5 สิ่งใดที่คุณประทับใจคุณมากที่สุดเกี่ยวกับข่าวสารเหล่านี้ สิ่งใดที่ลูกา ผู้เขียนพระธรรมกิจการฯ ประารถนาจะแบ่งปันเกี่ยวกับการเติบโตอย่างรวดเร็วของคริสตจักร

ท่านลูกามีความตั้งใจในการเขียนพระธรรมกิจการฯ เพื่อที่จะแบ่งปันกับผู้อ่านแต่ละคนให้มองเห็นพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรยุคแรก

สังเกตเช่นกันว่า ท่านลูกาไม่ลังเลที่จะใช้จำนวนเป็นสิ่งวัดการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในศตวรรษที่หนึ่ง นั่นคือท่านนับจำนวนคนผู้เข้าร่วมรับบัพติศมา ในกิจการฯ 2:41 ท่านลูกากล่าวเน้นเหมือนการฉายสปอร์ตไลท์ไปยังจำนวน 3,000 คนที่ได้รับบัพติศมาในวันเดียว ณ สถานที่เดียวในกิจการ 4:4 ท่านลูกาเอ่ยถึง 5,000 คนที่ได้รับบัพติศมา และใน กิจการ 5:14 “ชายและหญิงจำนวนมากก็เชื่อถือ และเข้ามาเป็นสาวก (รับบัพติศมา) ของพระเจ้ามากกว่าก่อน”

ไม่ว่าจะเป็นบุคคลเพียงคนเดียว อย่างเช่น ลิเดีย นายคุกชาวฟีลิปปี เด็กหญิงที่ตกเป็นทาสที่ถูกผีสิง หรือชนที่ชาวเอธิโอเปีย ท่านลูกาสังเกตเห็นและบันทึกการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในดวงใจของคนเหล่านี้ จุดที่สำคัญตรงนี้ คือเบื้องหลังของแต่ละคนของคนกลุ่มใหญ่ เป็นการรวมตัวของบุคคล แต่ละคนเป็นบุตรของพระเจ้า ผู้ซึ่งพระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อ

ถูกแล้วเราเหมือนคนกลุ่มใหญ่ แต่ในที่สุดการเป็นพยานบ่อยครั้งเป็นความพยายามระหว่างคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง

เพื่อจะส่งเสริม (facilitate) ให้คริสตจักรพระคัมภีร์ใหม่เติบโตอย่างรวดเร็ว มีการวางแผนสร้างโบสถ์ใหม่ เหตุผลหนึ่งที่คริสตจักรแรกเริ่มเติบโตอย่างรวดเร็ว เพราะว่าคริสตจักรได้อุทิศถวายอย่างต่อเนื่องในการสร้างคริสตจักรใหม่อย่างไม่หยุดหย่อน นี่เป็นข่าวสารสำคัญสำหรับเราในปัจจุบัน

จุดเน้นสำคัญของพระคัมภีร์ใหม่คือพันธกิจการประกาศ เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า พันธกิจการประกาศเป็นแกนกลางของสิ่งทั้งปวงที่เราทำในโบสถ์ท้องถิ่นของเรา

วันอังคาร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ และการเป็นพยาน The Holy Spirit and Witnessing

ตลอดในพระธรรมกิจการฯ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะปรากฏอยู่ด้วยเสมอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดง และทำการผ่านเหล่าผู้เชื่อ ขณะที่พวกเขาเป็นพยานเพื่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาในหลายวิธี พระวิญญาณทรงหนุนน้ำใจพวกเขาให้เผชิญกับการทดลอง และการท้าทายในการเป็นพยานในพื้นที่วัฒนธรรมที่ไม่เป็นมิตร พระวิญญาณทรงนำดวงใจของพวกเขาในการแสวงหาความจริง พระองค์ทรงเตรียมดวงใจของผู้คนในเมืองต่างๆ ทั้งเมืองไว้ แม้เหล่าผู้เชื่อไม่เคยเข้าไปในเมืองนั้นมาก่อน พระองค์ทรงเปิดประตูแห่งโอกาสที่พวกเขาไม่เคยนึกฝันว่าจะเป็นไปได้ และพระวิญญาณทรงนำพวกเขา กล่าวถ้อยคำ และในการประกอบกิจต่างๆ

อ่านพระธรรมกิจการฯ 7:55; กิจการฯ 8:29; กิจการฯ 11:15; กิจการฯ 15:28, 29 และ กิจการฯ 16:6-10 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลือเหล่าสาวกในการเป็นพยานในแต่ละประสบการณ์ที่บันทึกในพระคัมภีร์อย่างไร

พันธกิจหลากหลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในศตวรรษที่หนึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่ง ประสบการณ์ข้างบนเป็นเพียงตัวอย่างง่าย ๆ แห่งกิจกรรมของ

พระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสริมพลังให้สเทเฟนเป็นพยานสำหรับพระผู้เป็นเจ้าของเขา ขณะที่เผชิญกับความทารุณโหดร้ายของฝูงชนที่บ้าคลั่งไม่อยู่ในการควบคุม พวกเขาเอาหินขว้างสเทเฟนจนถึงแก่ความตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำการอัศจรรย์นำท่านฟีลิปไปพบชาวเอธิโอเปียผู้ทรงอิทธิพลที่กำลังแสวงหาความจริง ที่จะเปิดทวีปแอฟริกาเพื่อพระกิตติคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานเครื่องหมายรับรองแก่อัครทูตเปโตร เมื่อผู้เชื่อชาวต่างชาติได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงนำคริสตจักรรวมกันเป็นหนึ่งในเวลาทีคริสตจักรอาจแตกแยกได้ง่ายจากประเด็นความเห็นต่างกันในพิธีสวด และพระองค์ทรงเปิดประตูทั้งทวีปยุโรปให้กับการเทศนาพระกิตติคุณผ่านอัครทูตเปาโล

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำการอย่างแข็งขันในคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ และทรงทำการอย่างมีชีวิตชีวาในคริสตจักรปัจจุบัน พระองค์รอเวลาที่จะประทานพลังอำนาจให้เรา เสริมพลังให้เรา สอนเรา นำทางเรา และผูกพันเราเป็นหนึ่ง และส่งเราออกไปดำเนินพันธกิจสำคัญที่สุดในโลก คือการนำชายและหญิงมาหาพระเยซู และความจริงของพระองค์ จุดที่เราจะจดจำไว้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทรงพลัง และกำลังทำการอยู่ในวันนี้ เหมือนกับในสมัยของอัครทูตและคริสตจักรยุคแรกเริ่ม

เราสามารถทำอะไรในแต่ละวันให้ตัวเองเปิดใจมากขึ้น และยอมรับอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตของเรา อะไรคือทางเลือกที่ถูกต้องเพื่อให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในตัวเราและทำงานผ่านตัวเราได้

พุธ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวจนะ และการเป็นพยาน

The Holy Spirit, the Word and Witnessing

พระวจนะของพระเจ้าเป็นหัวใจของการเป็นพยานของคริสตจักรแห่งพระคัมภีร์ใหม่ เรื่องเทศน์ของอัครทูตเปโตรในเทศกาลเพ็นเทคอสต์ ส่วนใหญ่ได้นำมาจากพระคัมภีร์เดิมเพื่อพิสูจน์ว่าพระคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ คำพยานของสเทเฟนตอนที่กำลังจะตายเป็นการทบทวนถึงประวัติศาสตร์ชนอิสราเอล

ในพระคัมภีร์เดิม อัครทูตเปโตรอ้างถึง “เรื่องที่พระองค์ทรงฝาก (พระวจนะ) ไว้กับพวกอิสราเอล” (กิจการฯ 10:36) และจากนั้นแบ่งปันเรื่องการฟื้นฟูพระชนม์ให้กับโครเนลิอัส อัครทูตเปาโลอ้างครั้งแรกแล้วครั้งเล่าถึงคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ และอัครทูตฟิลิป ได้อธิบายอย่างละเอียดให้กับชาวเอธิโอเปียฟังถึงความสำคัญของคำพยากรณ์ในพระธรรมอิสยาห์ บทที่ 53 ในแต่ละตัวอย่าง เหล่าสาวกประกาศพระวจนะของพระเจ้า ไม่ใช่จากถ้อยคำของพวกเขาเอง เหล่าอัครทูต และสาวกทั้งหลายใช้พระวจนะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจให้เขียนขึ้นเป็นพื้นฐานแห่งสิทธิอำนาจของพวกเขา

อ่าน กิจการฯ 4:4, 31; กิจการฯ 8:4; กิจการฯ 13:48, 49; กิจการฯ 17:2; กิจการฯ 18:24, 25 ข้อพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ เหล่านี้สอนเราเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวจนะของพระเจ้า และการเป็นพยานของคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่อะไรบ้าง

พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันที่ทรงดลใจให้กล่าวพระวจนะของพระเจ้า ทรงทำงานผ่านพระวจนะเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตคนทั้งหลาย มีอำนาจในการเปลี่ยนชีวิตในพระวจนะของพระเจ้า เพราะผ่านพระวิญญาณ นั่นคือพระคริสต์ผู้เป็นพระวจนะที่มีชีวิต

อ่าน 2 เปโตร 1:21 และ ฮีบรู 4:12 เหตุใดพระวจนะของพระเจ้าจึงทรงพลังอำนาจมากในการเปลี่ยนแปลงชีวิต

“พลังอำนาจแห่งการทรงสร้างบันดาลให้โลกบังเกิดขึ้นด้วยพระวจนะของพระเจ้า พระวจนะมีอำนาจบันดาลให้บังเกิดสิ่งมีชีวิต พระบัญชาทุกคำคือพระสัญญา ซึ่งรับรองโดยน้ำพระทัย และรับเข้าสู่ดวงวิญญาณซึ่งเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ และสร้างวิญญาณขึ้นใหม่ในพระฉายาของพระเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, การศึกษา, หน้า 126)

เหตุผลที่พระคัมภีร์มีพลังอำนาจในการเปลี่ยนแปลงชีวิต เป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวผู้ทรงดลใจให้เขียนพระคัมภีร์ตั้งแต่แรก ทรงดลใจเรา และเปลี่ยนแปลงเราขณะที่เราอ่าน ขณะที่เราแบ่งปันพระวจนะของพระเจ้าแก่คนอื่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาทั้งหลายผ่านพระวจนะที่พระวิญญาณทรงดลใจ พระเจ้าได้ทรงสัญญาจะอวยพรให้พระวจนะของพระองค์ ไม่ใช่ถ้อยคำของเรา ฤทธิ์อำนาจอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าและไม่ใช่การคาดการณ์ (speculation) ของมนุษย์

วันพฤหัสบดี

อำนาจการเปลี่ยนแปลงชีวิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์

The Life-Transforming Power of the Holy Spirit

การศึกษาพระธรรมกิจการฯ อย่างละเอียดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ในชีวิตของมนุษย์ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระธรรมกิจการฯ เป็นกรณีศึกษาเรื่องชัยชนะแห่งพระกิตติคุณเหนืออคติเรื่องวัฒนธรรม พระวิญญาณบริสุทธิ์บันดาลให้เกิดการเปลี่ยนตลอดชีวิต ทำนิสัยใหม่ให้ฝังแน่น (ingrained habit) พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนมวลมนุษย์เรื่องพระคุณ และความจริงของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์พบกับผู้คน ณ ที่เขาอยู่ และพระองค์ไม่ทรงละทิ้งพวกเขาไว้ตรงนั้น ในการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชีวิตของพวกเขาถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

อ่านกิจการฯ 16:11-15, 23-34; กิจการฯ 17:33, 34 และ กิจการฯ 18:8 มีเรื่องการกลับใจใหม่เพียงไม่กี่เรื่องในพระคัมภีร์ เรื่องราวหลากหลายสอนอะไรเราเกี่ยวกับอำนาจของพระเจ้าในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนทุกประเภทจากพื้นฐานชีวิตที่แตกต่างกัน

น่าอัศจรรย์ที่มีผู้คนหลากหลาย ลีเดียเป็นสตรีชาวยิวที่ประสบความสำเร็จในทางนักธุรกิจหญิง และพัคตีชาวฟิลิปปี ซึ่งเป็นคนชั้นกลางของโรมัน พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเข้าถึงคนทุกระดับชั้นและสีผิวของสังคม อำนาจในการเปลี่ยนแปลงเข้าถึงทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน มีการศึกษาหรือได้รับการศึกษา

ลักษณะพิเศษของสองคนสุดท้ายในรายชื่อที่มีความน่าทึ่ง (remarkable) ในกิจการย 17:34 บันทึกว่า “ท่ามกลางคนเหล่านั้นมี “ดิโอนิซิอัส” สมาชิกสภาอารีโอปากัส กับหญิงคนหนึ่งชื่อ “ตามาริส” และคนอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่ง” สภาอารีโอปากัสเป็นส่วนหนึ่งของสภาที่ปรึกษาด้านกฎหมายของผู้พิพากษาผู้ตัดสินคดีในศาล พวกเขาเป็นสมาชิกสภาที่ได้รับการนับถือของสังคมชาวกรีก

ผ่านอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พันธกิจของอัครทูตเปาโลเข้าถึงแม้แต่คนในระดับสูงของสังคม “คริสปัส” (กิจการย 18:8) เป็นนายธรรมศาลาของชาวเอเวีย เขาเป็นผู้นำทางศาสนาระดับสูงในความคิดของพระคัมภีร์เดิมของชาวเอเวีย และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำลาย (broke through) เส้นแบ่งฐานะหรือสังคมผ่านไป และได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา กรณีเหล่านี้ในประวัติศาสตร์เปิดเผยให้เห็น ขณะที่เราเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ และแบ่งปันพระวจนะของพระองค์กับคนอื่นๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำการเป็นพิเศษในชีวิตของคนทุกประเภทจากพื้นฐานชีวิต วัฒนธรรม การศึกษา และความเชื่อที่แตกต่างกัน เราไม่อาจ และจะต้องไม่ทำการนึกเอาเอง (assumptions) เกี่ยวกับใครที่เราจะเข้าถึงได้ หรือเข้าถึงไม่ได้ งานของเราคือการเป็นพยานแก่ทุกคน และทุกคนที่ถูกนำมาสู่ชีวิตของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำส่วนที่เหลือ

การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เกิดขึ้นเพื่อมนุษย์ทุกคน จึงเป็นความจริงสำคัญยิ่งที่สอนเราตลอดไปว่า เราไม่ควรคิดว่าคนหนึ่งคนใดอยู่นอกเหนือความหวังที่จะได้รับความรอด

วันศุกร์ ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่านหนังสือของ เอลเลน จี. ไวท์, ของประทานแห่งพระวิญญาณ. กิจการของอัครทูต, หน้า 47-56 และอย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกเลย ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, หน้า 667-672

พระวิญญาณบริสุทธิ์ร่วมมือกับพระบิดาและพระบุตรในการไถ่ให้รอด

ในทุกกิจกรรมของการเป็นพยานของเรา เรากำลังร่วมมือกับพระองค์ใน พันธกิจการช่วยผู้คนให้รอด พระองค์ทรงบันดาลให้ดวงใจของคนที่หลาย ยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนบาป พระองค์ทรงเปิดประตูผ่านพระวณะของ พระองค์ และทรงบันดาลให้ดวงจิตของพวกเขาเกิดความสว่าง (enlighten) ในความจริง พระองค์ทรงหักเครื่องจองจำแห่งความคิดอคติที่กักตัวเราไว้เป็น ทาส ทำให้เรามีความกล้าเอียงในเรื่องวัฒนธรรม และทำให้ทัศนคติในความจริง ของเราดูคลุมเครือ และทรงปลดปล่อยเราจากโซ่ตรวนแห่งอุปนิสัยชั่วร้ายที่ คอยพันธนาการเราไว้

ขณะที่เราเป็นพยานเพื่อพระเยซู เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะจำไว้ว่า เรา กำลังทำงานกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงอยู่ตรงนั้นต่อหน้าเรา เตรียม ดวงใจให้รับข่าวแห่งพระกิตติคุณ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นกับเรา ทรงเคลื่อนไหว ในจิตใจขณะที่เราแสดงความกรุณาที่นั่นที่นี่ เพื่อแบ่งปันคำพยาน ทำการสอน พระคัมภีร์ แจกจ่ายใบปลิว หรือมีส่วนร่วมการประกาศในโครงการเอื้อมออกไป เราจะทำงานต่อเนื่องกับจิตใจของบุคคลแม้ภายหลังที่เราจากไปแล้ว พระ- วิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำการต่อ เพื่อจะนำผู้คนเหล่านั้นสู่ความรู้แห่งความ รอด

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. แบ่งปันกับสมาชิกในชั้นเรียนสะบาโต เมื่อคุณรู้สึกว่พระวิญญูณบรสิฐธิ์ทรงทำการอย่างทรงพลังผ่านการเป็นพยานของคุณ
2. คุณเคยรู้สึกกลัวในการแบ่งปันความเชื่อของคุณใหม่ ความรู้เรื่องพันธกิจของพระวิญญูณบรสิฐธิ์ได้ลดความกลัวและช่วยให้คุณมีความมั่นใจมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร
3. เนื้อหาสัปดาห์นี้ เราพูดถึง “กิจกรรม” ของพระวิญญูณบรสิฐธิ์ในการเป็นพยานของเรา จงอภิปรายถึง วิธีที่พระวิญญูณบรสิฐธิ์ทรงทำงานกับเราและคนอื่นในขณะที่เราเป็นพยานให้เขา
4. พระคัมภีร์เป็นศูนย์กลางของการเป็นพยานอย่างไร เพราะเหตุใดพระคัมภีร์จึงสำคัญต่อความเชื่อและการเป็นพยานของเรา

บทที่ 6

ความเป็นไปได้ที่ไม่มีข้อจำกัด

Unlimited Possibilities

วันที่ 1 - 7 สิงหาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

1 โครินธ์ 12:12; มัทธิว 3:16, 17; 1 โครินธ์ 12:7;

1 โครินธ์ 1:4-9; มัทธิว 25:14-30

ข้อควรจำ

“พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกัน ทรงทำและจัดสรรสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยของพระองค์”
(1 โครินธ์ 12:11)

พระเจ้าทรงเรียกเราให้เป็นพยานเพื่อพระองค์ (กิจการฯ 1:8; อีสยาห์ 43:10) การเป็นพยานไม่ใช่ของประทานพิเศษแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานให้แก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้จำนวนไม่มาก การเป็นพยานเป็นการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนแต่ละคน

พระคัมภีร์ใช้การแสดงออกหลายประการเพื่อพรรณนาการเรียกของพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก” “เราเป็นทูตของพระคริสต์” และ “เป็นพวกปุโรหิตหลวง” (มัทธิว 5:14; 2 โครินธ์ 5:20; 1 เปโตร 2:9) พระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงเรียกเราให้เป็นพยาน และเพื่อการรับใช้ พระองค์ทรงจัดหามาให้ (equips) สำหรับภารกิจ พระองค์ทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณให้แก่ผู้เชื่อแต่ละคน พระเจ้าไม่ทรงเรียกผู้ที่มีคุณสมบัติพร้อมแล้ว แต่พระองค์ทรงให้ผู้ถูกเรียกมีคุณสมบัติพร้อม เหมือนกับที่พระองค์ทรงประทานความรอดแก่คนทั้งมวลอย่างไม่คิดมูลค่าเช่นกัน

ขณะที่เรารู้จักตัวของเราเองแต่พระเจ้า และถวายชีวิตของเราเพื่อรับใช้พระองค์ ความสามารถของเราจะเป็นไปได้ (possibilities) ที่จะรับใช้ไม่มีที่สิ้นสุด “ไม่มีข้อจำกัดในการเกิดประโยชน์กับคนหนึ่งที่ยกตัวเองไว้ต่างหาก เพื่อให้เกิดที่ว่างสำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานกับดวงใจของเขา และอุทิศถวายชีวิตทั้งหมดแต่พระเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, *มหัศจรรย์แห่งการรักษา*, หน้า 159)

ในบทเรียนสำหรับสัปดาห์นี้ เราจะศึกษา “ความเป็นไปได้ ที่ไม่มีข้อจำกัด” สำหรับการรับใช้ผ่านของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

วันอาทิตย์

ของประทานที่แตกต่างกัน: ร่วมกันรับใช้

Differing Gifts: United in Service

คุณเคยพิจารณาว่าอัครทูตแต่ละคนมีความแตกต่างกันอย่างไรใหม่ในด้านพื้นฐานของพวกเขา ด้านบุคลิก ด้านอารมณ์ และของประทานที่แตกต่างกันอย่างยิ่ง แต่ไม่ใช่เครื่องถ่วง (liability) สำหรับคริสตจักร หากเป็นผลกำลังอย่างอัครทูตมัทธิว อดีตเป็นคนเก็บภาษี ท่านเป็นคนเที่ยงตรง เป็นคนที่แม่นยำและรักความถูกต้อง เมื่อเปรียบเทียบกับท่านเปโตร บ่อยครั้งจะเป็นคนปากไว แต่ท่านเป็นคนมีความกระตือรือร้น และเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นในตัวเอง และท่านมีคุณสมบัติเป็นผู้นำ อัครทูตยอห์น เป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนโยน แต่เป็นคนที่มีความรู้สึกอะไรพูดโพล่งออกมา อัครทูตอันดรูว์เป็นคนที่สุขุม และรับรู้ถึงสิ่งโดยรอบ มีความรู้สึกรับรู้ไวต่อความรู้สึกของคนอื่นๆ อัครทูตโธมัสมีธรรมชาติเอนเอียงที่จะตั้งคำถามหรือหาข้อสงสัย และบ่อยครั้งที่แสดงความสงสัยออกมา อัครทูตแต่ละท่านเหล่านี้ แม้ว่าจะมีบุคลิกและของประทานแตกต่างกัน แต่ทุกท่านเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้การได้อย่างทรงพลังในการเป็นพยานเพื่อพระองค์

อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 12:12, 13, 18-22 เราได้ค้นพบอะไรในข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับความต้องการของผู้คนที่มีความของประทานแตกต่างกันใน “พระกายของพระคริสต์” นั่นคือคริสตจักร

พระเจ้าทรงมีความยินดีในการต้อนรับผู้คนที่มีความเชื่อต่างกัน และมีทัศนคติความสามารถหลากหลายสู่คริสตจักร และพระองค์ทรงมอบของประทานแก่พวกเขาเพื่อการรับใช้ พระกายของพระคริสต์ไม่ใช่ “กลุ่มของบุคคลที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกัน” (homogenous group) หรือไม่ใช่กลุ่มสมาชิกของ “สโมสรซานเมือง” (country club) ซึ่งคนทั้งหลายมีความเชื่อและแนวคิดอย่างเดียวกัน แต่ทรงต้องการกลุ่มที่มีของประทานแตกต่างกัน แต่เคลื่อนไหวรวดเร็วไปด้วยพลัง มีความผูกพันเป็นหนึ่งด้วยความรักเพื่อพระคริสต์ และพระคัมภีร์ และต่างมอบถวายตัวเพื่อแบ่งปันความรัก และความจริงแก่โลก (โรม 12:4; 1 โครินธ์ 12:12) สมาชิกแห่งพระกายของพระคริสต์มีของประทานแตกต่างกัน แต่ทุกคนมีคุณค่า แต่ทุกคนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพต่อพระกายของพระคริสต์ เหมือนตา หู และจมูกมีหน้าที่แตกต่างกัน แต่ล้วนมีความจำเป็นสำหรับร่างกาย กล่าวคือของประทานทั้งปวงมีความจำเป็นเท่าเทียมกัน (1 โครินธ์ 12:21, 22)

ถ้าคุณพิจารณาร่างกายของมนุษย์ แม้แต่อวัยวะที่เล็กที่สุดมีบทบาทสำคัญ ตัวอย่างเช่น ขนตา ถ้าเราถือว่าขนตามีความสำคัญน้อยที่สุด และโกนขนตาออกไป ผุ่นละอองต่างๆ คงทำให้การมองเห็นพร่ามัวไป ผลลัพธ์ที่ตามมาคืออาจเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ดวงตาจนเยียวยาไม่ได้ ดังนั้นสมาชิกโบสถ์บางคนที่คุณเหมือน “มีความสำคัญน้อยที่สุด” ก็ยังเป็นส่วนที่จำเป็นในพระกายของพระคริสต์ และเป็นของประทานโดยพระวิญญูญาณบริสุทธิ เมื่ออุทิศถวายของประทานเหล่านี้อย่างหมดสิ้นแด่พระเจ้า เราแต่ละคนสามารถทำให้เกิดความแตกต่างชั่วนี้วันใด

ไม่ว่าคุณจะมีพรสวรรค์มากหรือน้อยเพียงใด มีสิ่งใดบ้างที่คุณเห็นว่ายังไม่ค่อยดี เหมือนที่บางคนในโบสถ์มี สิ่งนี้จะช่วยให้คุณได้อยู่ตรงจุดที่เหมาะสมอย่างไร

วันจันทร์

พระเจ้า: ผู้ประทานสิ่งที่ดีทั้งปวง

God: The Giver of All Good Gifts

สอดคล้องกับ 1 โครินธ์ 12:11, 18; เอเฟซัส 4:7, 8 และยากอบ 1:17 พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งของประทานทั้งปวง “ของประทานที่ดี และ

เลิศทุกอย่างนั้นมาจากเบื้องบน” ดังนั้นเราสามารถมั่นใจว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงประทานของประทานนั้นๆ ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของเราอย่างที่สุด และพระองค์จะทรงใช้ความเชี่ยวชาญของเราอย่างเต็มที่ เพื่อรับใช้ในพันธกิจ และเพื่อถวายพระสิริแด่พระนามของพระองค์

อ่านพระธรรมมารโก 13:34 และ 1 โครินธ์ 12:11 พระเจ้าทรงประทานของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ใคร

พระคัมภีร์นั้นชัดเจน พระเจ้าทรงมอบหน้าที่พิเศษให้กับเราแต่ละคนในการแบ่งปันพระกิตติคุณแก่คนอื่นๆ ในคำอุปมาของพระเยซู บุคคลที่เป็นเจ้าของบ้าน ก่อนเดินทางออกจากบ้าน เขาได้มอบหมายหน้าที่ให้ทาสแต่ละคนทำ และกำกับคนเฝ้าประตูให้คอยระวังอยู่ (มารโก 13:34) พระเจ้าทรงมอบหมายให้เราแต่ละคน และพระองค์ทรงประทานของประทานแห่งพระวิญญาณแก่คนทั้งปวง เพื่อดำเนินภารกิจ หรือพันธกิจที่พระเจ้าทรงเรียกเขาทั้งหลายให้ทำ เมื่อเรามอบถวายชีวิตของเราแด่พระคริสต์ และผ่านการรับบัพติศมา เราได้กลายเป็นสมาชิกแห่งพระกายคือ คริสตจักร พระวิญญาณทรงประทานของประทานเพื่อที่เราจะสามารถรับใช้พระกายของพระคริสต์ และเป็นพยานให้แก่โลก

ในปี ค.ศ. 1903 เอลเลน จี. ไวท์ เขียนจดหมายเจาะจงถึงชายคนหนึ่ง หนุนน้ำใจเขาให้ใช้ของประทานที่พระเจ้าทรงประทานแก่เขาเพื่อการรับใช้นางกล่าวว่า “เราทั้งหลายเป็นสมาชิกครอบครัวของพระเจ้า ทั้งหมดต่างได้รับมอบหมายความไว้วางใจ ระดับ (degree) ยิ่งใหญ่ หรือน้อยกว่าในตะลันต์ที่พระเจ้าทรงประทานให้เพื่อใช้ในความรับผิดชอบ ไม่ว่าตะลันต์ของเราจะใหญ่หรือเล็ก เราจะต้องรับใช้พระเจ้าในงานของพระองค์ และเราต้องตระหนักในสิทธิ์ของบุคคลอื่นทุกคนที่จะใช้ของประทานที่ทรงมอบหมายแก่พวกเขา

“อย่าให้เราดูเหมือนการมีรูปร่างเล็ก มีสติปัญญาน้อย หรือมีต้นทุนด้านจิตวิญญาณน้อย” (เอลเลน จี. ไวท์, จดหมาย 260, 2 ธันวาคม 1903)

อ่านพระธรรมกิจการ 10:36-38; มัทธิว 3:16, 17 และกิจการ 2:38-42 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราอะไรเกี่ยวกับพระสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่ออัครทูต

เหมือนกับที่พระเยซูทรงได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา เพื่อเป็นการเตรียมตัว และเตรียมพระองค์ให้พร้อมเพื่อดำเนินพันธกิจของพระองค์ในโลก เราแต่ละคนได้รับพระสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนที่เรารับบัพติศมา พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรามีความมั่นใจในเชิงบวก ว่าพระองค์ทรงได้ทำให้พระวาระของพระองค์สำเร็จสมจริง โดยการประทานของประทานแห่งพระวิญญาณแก่เรา เพื่ออวยพระพรแต่คริสตจักรของพระองค์และแก่โลก

วันอังคาร

วัตถุประสงค์ในของประทานแห่งพระวิญญาณ

The Purpose of Spiritual Gifts

อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 12:7 และเอเฟซัส 4:11-16 เหตุใดพระเจ้าทรงประทานของประทานแห่งพระวิญญาณแก่ผู้เชื่อแต่ละคน วัตถุประสงค์แห่งของประทานเหล่านั้นคืออะไร

ของประทานแห่งพระวิญญาณรับมีจุดประสงค์ เพื่อสนับสนุนและเสริมพลังคริสตจักรของพระองค์ เพื่อให้พันธกิจของพระองค์สำเร็จ เพื่อสร้างเอกภาพในคริสตจักร ให้พร้อมสำหรับการทำพันธกิจของพระองค์ในโลกให้สำเร็จ ผู้เขียนพระคัมภีร์ให้ตัวอย่างแก่เราเกี่ยวกับของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้กับคริสตจักรของพระองค์ เช่น พันธกิจให้บริการ การรับใช้ การประกาศพระกิตติคุณ และการเทศนาสั่งสอน การให้ความหนุนใจ และการให้ความช่วยเหลือ ทั้งได้กล่าวเกี่ยวกับการมีไมตรีจิต (hospitality) มีใจเมตตากรุณา การให้ความช่วยเหลือ (helpfulness) การทำตัวให้มีใจร่าเริงยินดี (cheerfulness) ซึ่งมีกล่าวถึงไม่กี่ครั้ง สำหรับรายการที่สมบูรณ์ อ่านได้ที่พระธรรมโรม บทที่ 12 และ 1 โครินธ์ บทที่ 12

คุณอาจรู้สึกอึดจรรยาใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างของประทานแห่งจิตวิญญาณและความสามารถพิเศษ (talents-ตะลันต์) ตามธรรมชาติของประทานแห่งพระวิญญาณเป็นคุณสมบัติประทานให้จากเบื้องบนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงประทานให้ผู้เชื่อแต่ละคนให้มีเครื่องมือ (equip) เพื่อพันธกิจพิเศษในคริสตจักร เพื่อให้การรับใช้แก่โลก รวมไปถึงตะลันต์ตาม

ธรรมชาติที่ได้รับการชำระให้ศักดิ์สิทธิ์ (sanctified) โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อใช้ของประทานนั้นในการรับใช้งานสำหรับพระคริสต์ ความสามารถพิเศษตามธรรมชาติเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดถูกใช้ไปในการรับใช้เพื่อพระคริสต์

“ของประทานพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงแต่จะล้นด้วยความสามารถที่ถูกนำเสนอในคำอุปมา แต่หมายถึงของประทานทั้งหมด อันรวมทั้งสติปัญญา ความสามารถ (endowments) ไม่ว่าจะมามีมาแต่เดิม หรือแสวงหามาได้ตามธรรมชาติ หรือด้านจิตวิญญาณ ทั้งหมดจะต้องถูกใช้ในการรับใช้ของพระคริสต์ ในฐานะที่เราเป็นสาวกของพระองค์ เราก็อภิศถายตัวเราเองแต่พระองค์ตามที่เราเป็นและที่เรามี ของประทานเหล่านี้จะทรงประทานกลับมาให้เราหลังจากถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ซึ่งจะมีความสูงส่งขึ้น (ennoble) เพื่อจะถูกใช้สำหรับถวายพระสิริแด่พระเจ้า และเป็นพรแก่เพื่อนมนุษย์ต่อไป” (เอลเลน จี. ไวท์, *อุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์*, หน้า 328)

ยิ่งกว่านี้พระเจ้าทรงสถาปนาของประทานพิเศษอย่างเช่น “ของประทานแห่งคำพยากรณ์” และตำแหน่งพิเศษในคริสตจักร อันรวมถึงศาสตราจารย์ ศึกษานิเทศ และครูสอนต่าง ๆ ที่รับใช้ภายในพระกายของพระคริสต์ เพื่อการเลี้ยงดู (nurture) และเตรียมเหล่าสมาชิกแต่ละคนให้พร้อมสำหรับการรับใช้ (ดูใน เอเฟซัส 4:11, 12) หน้าที่ของผู้นำคริสตจักรทั้งหลาย คือการช่วยสมาชิกแต่ละคนให้ค้นพบของประทานฝ่ายพระวิญญาณของพวกเขา และสอนพวกเขาให้ใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

คุณมีพรสวรรค์ตามธรรมชาติอะไรบ้างซึ่งมีประโยชน์ และเป็นประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมทางโลก พรสวรรค์เหล่านั้นสามารถเป็นพรแก่คริสตจักรได้ด้วยไหม

พุด ค้นหาของประทานของคุณ

Discovering Your Gifts

เปรียบเทียบ 1 โครินธ์ 1:4-9 กับ 2 โครินธ์ 1:20-22 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราเกี่ยวกับพระสัญญาของพระเจ้า และโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งของประทานที่จะทรงประทานให้ก่อนหน้าการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์

พระเจ้าทรงสัญญาว่าคริสตจักรของพระองค์จะสำแดงของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งปวงก่อนการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเล็กน้อย พระสัญญาของพระองค์นั้นแน่นอน พระองค์ได้ทรงประทานพยานแห่งพระวิญญาณพระบริสุทธิ์ในดวงใจของเรา เพื่อนำเราแต่ละคนให้เข้าใจของประทานที่พระองค์ทรงประทานให้ เป็นพระเจ้าผู้ทรงประทานของประทานผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเปิดเผยของประทานนั้นแก่เรา

อ่าน ลูคา 11:13; ยากอบ 1:5 และมัทธิว 7:7 ถ้าเราปรารถนาจะค้นพบของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้เราแต่ละคน พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราทำอะไร

เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณ ขณะที่เรารู้สึกว่าด้วยตัวเราเอง แต่พระเจ้า และทูลขอพระองค์ทรงเผยให้เราเห็นของประทานที่ทรงประทานให้เรา เมื่อดวงใจของเราว่างเปล่าจากการยกย่องสง่าราศีของตนเอง และเรามุ่งมั่นจะรับใช้พระเยซูเป็นสิ่งที่แรก พระวิญญาณของพระองค์จะทรงประทับใจเราด้วยของประทานแห่งพระวิญญาณที่ได้ทรงประทานให้เรา “ไม่จนกระทั่งผ่านความเชื่อ และคำอธิษฐานที่เหล่าสาวกได้อุทิศถวายชีวิตของพวกเขาเองอย่างหมดสิ้นสำหรับการทำงานของพระองค์ พระองค์จึงจะหลั่งพระวิญญาณลงมา จากนั้นในความรู้สึกรักพิเศษสิ่งตั้งงามแห่งสวรรค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ติดตามพระคริสต์...ของประทานนั้นเป็นของเราแล้วในพระคริสต์ แต่การได้เป็นเจ้าของแท้จริงขึ้นอยู่กับกรับเอาพระวิญญาณของพระเจ้า (เอลเลน จี. - ไวท์, อุทาหรณ์คำสอนของพระคริสต์, หน้า 327)

ของประทานแห่งพระวิญญาณ (ดู 1 โครินธ์ 12:4-6) เป็นคุณสมบัติที่พระเจ้าทรงประทานให้ เพื่อเราจะสามารถนำไปรับใช้พระองค์อย่างมีประสิทธิภาพ พันธกิจการรับใช้เป็นพื้นที่ทั่วไปที่เราสามารถแสดงของประทานของเราออกมา และกิจกรรมต่างๆ เป็นเหตุการณ์เจาะจงที่อนุญาตให้เราใช้ของประทานของเรา ของประทานไม่ได้มาในลักษณะได้รับการพัฒนาแล้วเต็ม

พิภักดิ์ ขณะที่พระวิญญูญาณทรงประทับใจคุณในบางพื้นที่ของการรับใช้ จงอธิษฐานขอการทรงนำคุณไปสู่พันธกิจการรับใช้เจาะจง เพื่อคุณจะได้แสดงออกซึ่งของประทานของคุณผ่านกิจกรรมการเอื้อมออกไป

คุณมีของประทานเจาะจงอะไร และที่สำคัญกว่า คุณสามารถทำให้ของประทานนั้นดีขึ้นไปกว่าเดิม เพื่อจะนำของประทานเหล่านั้นไปรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

วันพฤหัสบดี

การเพิ่มพูนของประทาน

Growing Our Gifts

อ่านคำอุปมาเรื่องตะลันต์ในพระธรรมมัทธิว 25:14-30 ในเรื่องนี้มีอะไรโดดเด่นสำหรับคุณ เพราะเหตุใดผู้รับใช้สองคนแรกจึงได้รับคำชม และคนสุดท้ายได้รับการตำหนิ คำอุปมานี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับการใช้ตะลันต์ของเรา ให้สังเกต มัทธิว 25:29

นายได้ให้ตะลันต์แก่ผู้รับใช้ตาม “ความสามารถของแต่ละคน” (มัทธิว 25:15) แต่ละคนได้รับจำนวนตะลันต์แตกต่างกัน คนหนึ่งได้รับห้าตะลันต์ คนต่อมาได้รับสองตะลันต์ และคนที่สามได้รับหนึ่งตะลันต์ ผู้รับใช้แต่ละคนมีเสรีในการเลือกที่จะนำตะลันต์ที่ได้รับไปลงทุน หรือใช้ตะลันต์ตามที่นายให้ สิทธิพวกเขา จุดสำคัญตรงนี้คือว่า พวกเขาได้รับตะลันต์มา และตะลันต์ไม่ได้เป็นสมบัติของพวกเขา แต่เป็นของใครคนหนึ่งที่มีมอบหมายให้พวกเขาดูแลรับผิดชอบ

ความห่วยของเจ้านายไม่ใช่ใครคนหนึ่งมีตะลันต์เหนือชั้นกว่า (superior) หรืออีกคนตะลันต์ด้อยกว่า (inferior) ทั้งไม่ขึ้นอยู่กับจำนวนตะลันต์ที่พวกเขาได้รับมา ความห่วยของเจ้านายคือสิ่งที่แต่ละคนได้ทำกับตะลันต์ที่พวกเขาได้รับมา

อัครทูตเปาโลได้กล่าวออกมาดังนี้ใน 2 โครินธ์ 8:12 “เพราะว่าถ้ามีความกระตือรือร้นอยู่แล้ว พระเจ้าก็จะทรงรับตามที่เขามีอยู่ ไม่ใช่ตามที่เขาไม่มี” สำหรับพระเจ้า สิ่งที่ดีถือเป็นความหมาย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณมีอยู่ แต่เป็นว่าคุณได้ทำอะไรกับสิ่งที่คุณมี”

พระเจ้าทรงชมเชยผู้รับใช้สองคนแรก เพราะเขาเป็นคนสัตย์ซื่อในการใช้ตะลันต์ของพวกเขา ตะลันต์ของพวกเขาเงยขึ้นเมื่อถูกนำไปใช้ ส่วนผู้รับใช้ที่ “ชั่วร้าย” ไม่ใช้ตะลันต์ที่นายได้มอบให้กับเขา มันจึงไม่เพิ่มพูนขึ้น นี่เป็นความจริงนิรันดร์ที่ “กฎของการรับใช้กลายเป็นความเชื่อมโงงซึ่งผูกพันเราเข้ากับพระเจ้า และกับเพื่อนมนุษย์ของเรา” (เอลเลน จี. ไวท์, *อุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์*, หน้า 326) ผู้รับใช้ที่ไม่ซื่อสัตย์เท่ากับได้ถูกลง (squandered) โอกาสที่จะได้รับใช้ และสุดท้ายสูญเสียความสามารถที่จะรับใช้ไป

เมื่อเราใช้ของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้เรา เพื่อถวายพระสิริ แต่พระนามของพระองค์ ของประทานนั้นจะเพิ่มพูนขึ้น และขยายออกไป คุณสามารถจะค้นพบของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้คุณได้อย่างไร จงถ่อมใจลง และทูลขอพระเจ้าทรงเผยให้คุณเห็นพื้นที่ที่พระองค์ทรงปรารถนาให้คุณรับใช้ในพันธกิจ ขณะที่พระเจ้าทรงประทับใจคุณ จงเข้าไปมีส่วนร่วม ของประทานของคุณจะเพิ่มพูนขึ้น ขณะที่คุณใช้ของประทานเหล่านั้น และคุณจะพบกับความพึงพอใจในการรับใช้พระองค์

คิดใคร่ครวญเกี่ยวกับคำอุปมาที่เรากำลังศึกษา และนำไปประยุกต์เข้ากับชีวิตของคุณเอง มีสิ่งใดที่เรื่องนี้พูดกับคุณ เกี่ยวกับสิ่งที่คุณกำลังทำกับสิ่งที่ทรงประทานให้โดยพระเจ้า (จำไว้ว่า สิ่งใด ๆ ที่คุณมีอยู่เป็นของประทานที่มาจากพระเจ้าเช่นกัน)

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่านหนังสือ เอลเลน จี. ไวท์, ตะลันต์ *อุทาหรณ์จากคำสอนของพระคริสต์*, หน้า 325-365

ความเข้าใจอันถูกต้องในคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณนำมาซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของคริสตจักร การที่ตระหนักว่าเราแต่ละคนมีคุณค่า เป็นสมาชิกอันเป็นที่ต้องการในฐานะเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ นำมาซึ่งความคิดเป็นเอกภาพ สมาชิกโบสถ์แต่ละคน

มีความจำเป็นสำหรับความสำเร็จในพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์ เพราะสมาชิกทุกคนต่างได้รับของประทานเพื่อการรับใช้

“ทุกคนได้รับมอบหมายงานให้ทำสำหรับเจ้านาย ผู้รับใช้ของพระองค์ แต่ละคนต่างได้รับของประทานพิเศษหรือตะลันต์ ตามเรื่องที่ยธิบายในคำอุปมา คนที่หนึ่งได้รับห้าตะลันต์ คนที่สองได้รับสองตะลันต์ และคนที่สามได้รับหนึ่งตะลันต์ กล่าวคือทุกคนได้รับสอดคล้องกับความสามารถบางประการของเขา ผู้รับใช้ทุกคนต่างได้รับความเชื่อถือเป็นสัดส่วนกับความสามารถ (capabilities) ที่แตกต่างกันไป ในการแบ่งสรรของประทานของพระองค์ พระเจ้าไม่ทรงทำการด้วยความลำเอียง เพราะพระองค์ทรงแจกจ่ายตะลันต์ สอดคล้องกับการรู้จักอำนาจในการจัดการของผู้รับใช้ของพระองค์ และพระองค์ทรงคาดหวังการตอบสนองจากพวกเขา” (เอลเลน จี. ไวท์, คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 2, หน้า 282)

จำไว้ด้วยว่าของประทานต่างๆ แห่งพระวิญญูญาณ ทรงประทานให้มาเพื่อการถวายพระสิริแด่พระเจ้า ไม่ใช่เพื่อเกียรติของตัวเอง พระเจ้าทรงประทานให้พวกเขาเพื่อให้สรรเสริญพระนามของพระองค์ และทำให้งานของพระองค์รุ่งเรืองไป

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เรามีการใช้ของประทานของพระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่นของเรา กี่อย่าง อะไรบ้าง และอย่างไร
2. ของประทานที่สมาชิกคนอื่นได้รับ เป็นพรแก่คุณอย่างไร พร้อมกันนี้คุณได้รับของประทานอะไรบ้าง และคุณจะใช้ของประทานนั้นให้เป็นพรแก่คนอื่นอย่างไร
3. ของประทานจะเพิ่มพูนขึ้นเมื่อเราใช้ จงคิดทบทวนว่า คุณได้ใช้ของประทานเพื่อพระเจ้าอย่างไร และตามคำถามของเนื้อหาในวันพฤหัสบดี คุณสวดขอร้องต่อของประทานจากพระเจ้ามากเพียงใด

บทที่ 7

การแบ่งปันพระวจนะ

Sharing the Word

วันที่ 8 - 14 สิงหาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

สดุดี 119:105; เยเรมีย์ 23:29; ฮีบรู 1:1-3; 2 ทิโมธี 3:14-17;

1 ยอห์น 1:7-9; ปัญญาจารย์ 3:1; 2 ทิโมธี 4:2

ข้อควรจำ

*“คำของเราที่ออกจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เรา
เปล่าๆ แต่จะทำให้สิ่งที่เราพอใจนั้นสำเร็จ และให้สิ่งที่
เราใช้ไปทำนั้นเสร็จสิ้น” (อิสยาห์ 55:11)*

เมื่อเราเป็นพยาน เราพูดเรื่องของพระเยซู แต่เราจะรู้เกี่ยวกับพระเยซูอย่างไรถ้าปราศจากพระคัมภีร์ ที่จริงแล้ว เราจะรู้เรื่องเกี่ยวกับ “การต่อสู้ขับเคี่ยวยิ่งใหญ่” มากเท่าไร แล้วเรื่องความรักของพระเจ้า การเสด็จลงมาบังเกิด การดำเนินชีวิต การดำเนินพันธกิจ การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นพระชนม์ และการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเราไม่มีพระคัมภีร์

แม้ว่าธรรมชาติจะเปิดเผยให้เห็นความพิศดารล้าลึก และฤทธานุภาพของพระเจ้า แต่ก็ไม่เผยให้เห็นแผนการแห่งความรอด พระเยซูผ่านองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” (ยอห์น 1:9) กระนั้นหากปราศจากพระวจนะของพระเจ้าซึ่งอธิบายความจริงของพระเจ้าอย่างเต็มความหมาย สิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สำแดงในดวงใจของเรานั้นมีข้อจำกัด แต่พระวจนะที่ถูกเขียน

ไว้ของพระเจ้าเป็นสิ่งที่กระจ่างที่สุด ทั้งเผยให้เห็นพระเยซู พระวาระที่ดำรงพระชนม์อย่างเต็มทุกมิติ

แม้ว่าเหล่าผู้นำศาสนาจะศึกษาพระวาระของพระเจ้า แต่จำนวนมากพลาดข่าวสารพื้นฐาน พระเยซูตรัสว่า “พวกท่านคั่นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยานให้กับเรา” (ยอห์น 5:39) หากเราเข้าใจอย่างถูกต้อง คำสอนของพระคัมภีร์ทุกตอนสะท้อนถึงความงามแห่งพระอุปนิสัยของพระเยซู เมื่อเราแบ่งปันพระวาระของพระเจ้า เป้าหมายเบื้องต้นของเราไม่ใช่เพื่อพิสูจน์ว่าเราถูกต้อง ขณะที่คนอื่นๆ เป็นฝ่ายผิด แต่เป็นการเปิดเผยพระเยซูตามหน้าที่ที่เราได้รับ

วันอาทิตย์

สัญลักษณ์แห่งพระวาระของพระเจ้า

Symbols of God's Word

อ่าน สดุดี 119:105; เยเรมีย์ 23:29; ลูคา 8:11 และมัทธิว 4:4 มีสัญลักษณ์อะไรห้าอย่างถูกใช้พรรณนาพระวาระของพระเจ้าในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เหตุใดคุณจึงคิดว่าสัญลักษณ์ห้าประการเหล่านี้ถูกเลือกมาเป็นตัวแทนพระวาระของพระเจ้า

สัญลักษณ์ที่แตกต่างกันใช้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ พรรณนาถึงหน้าที่พื้นฐานแห่งพระวาระของพระเจ้า เมื่อเราแบ่งปันพระคัมภีร์กับคนอื่น จะเป็นเหมือนดวงสว่างที่ส่องสว่างชีวิต พระเยซูตรัสว่า “แสงสว่างแห่งโลก” จะขับไล่ความมืดแห่งความเข้าใจผิดของพวกเขาว่า ใครคือพระเจ้า และธรรมชาติแห่งพระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ ดวงจิตที่มีตมจากความเข้าใจผิดในเรื่องของพระเจ้า ได้รับแสงสว่างส่องเข้ามาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านพระวาระของพระเจ้า

สอดคล้องกับท่านเยเรมีย์ พระวาระของพระเจ้าเปรียบได้กับ “ไฟ” และ “ค้อน” ไฟจะลุกไหม้เผาผลาญขี้โลหะ (dross) หรือสิ่งไร้ค่าต่างๆ แห่งความบาปในชีวิตของเรา และเผาใจแข็งกระด้างของเราให้ละลายไปหมดสิ้น เมื่อเราช่วยผู้คนให้มองเห็นพระสิริของพระเยซูในพระคัมภีร์ ดวงใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาจะแตกหักออก และไฟแห่งความรักของพระองค์จะเผา

ใหม่เข้ามาแห่งความเห็นแก่ตัว ความละโมภ ตัณหา และการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางให้หมดสิ้นไป

พระวาระของพระเจ้าเป็นเหมือนเมล็ดพืช ลูกกุญแจลักษณะของเมล็ดคือการให้ชีวิต เมล็ดใช้เวลาในการงอก ไม่ใช่เมล็ดพืชทุกชนิดจะงอกในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่พืชทุกชนิดจะโตขึ้นในอัตราที่เท่ากัน แต่ภายใต้สภาวะ (condition) อันถูกต้อง ชีวิตในเมล็ดจะระเบิดพื้นผิวดินสู่ชีวิตใหม่ เมื่อเราปลูกเมล็ดแห่งพระวาระของพระเจ้าในดวงจิตดวงใจของคนอื่น ๆ เราจะไม่คาดหวังผลลัพธ์ทันทีทันใด เพราะเมล็ดจะงอกออกมาอย่างเรียบง่าย และในเวลาของพระเจ้าเอง ถ้าพวกเขาตอบสนองต่อพระวิญญูณบริสุทธิ พืชนั้นจะงอกขึ้น เติบโตและออกรวงจนถึงขั้นเก็บเกี่ยวสำหรับอาณาจักรของพระเจ้า

พระเยซูทรงเปรียบพระวาระของพระองค์เหมือนขนมปังที่เป็นอาหารอย่างพวกเราทั้งหลายทราบว่ามีอาหารพื้นฐานไม่ก็อย่างที่จะสร้างความพึงพอใจได้ดีเท่ากับก้อนขนมปัง พระวาระของพระเจ้าจะสนองความพอใจให้กับผู้หิวโหยในจิตวิญญูณ ขณะที่คุณแบ่งปันพระสัญญาแห่งพระวาระกับคนอื่น ๆ และช่วยพวกเขาให้ค้นพบว่าพระเยซูคือพระวาระ ชีวิตของพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงไปโดยความดีของพระองค์ คุณจะชื่นชมในเสน่ห์แห่งความรัก ทั้งจะรู้สึกอัศจรรย์ในพระคุณของพระองค์ และที่สุดจะพึงพอใจที่พระองค์ทรงสถิตอยู่กับคุณ

จงไตร่ตรองถึงความจริงของพระคำภีร์ที่เราว่า เราควรมองเห็นความล้ำค่าที่พระคำภีร์สอนเราอย่างไร

วันจันทร์

อำนาจการสร้างในพระวาระของพระเจ้า

The Creative Power of God's Word

เปรียบเทียบ ฮีบรู 1:1-3; ฮีบรู 4:12 และสดุดี 33:6, 9 ข้อพระคำภีร์เหล่านี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับอำนาจแห่งพระวาระของพระเจ้า

พระวาระของพระเจ้าคือพระวาระที่มีชีวิต ในพระวาระนั้นมีอำนาจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามที่พระเจ้าตรัส คำพูดของมนุษย์สามารถบอกได้ว่า

มีอะไรเป็นอยู่ แต่พระเจ้าตรัสถึงสิ่งต่างๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากนั้นพระองค์ทรงเนรมิตสร้างสิ่งนั้นขึ้นโดยฤทธานุภาพแห่งพระวาระของพระองค์ พระวาระของพระเจ้ามี่ฤทธิ์แห่งการทรงสร้าง เสียงที่ตรัสออกมาจากพระโอษฐ์สามารถได้ยิน และมีอำนาจบันดาลให้ปรากฏเป็นทุกสิ่งตามถ้อยคำที่ตรัส

บันทึกเรื่องการเนรมิตสร้างในพระธรรมปฐมกาล บทที่ 1 มีคำกล่าวเน้นว่า “พระเจ้าตรัสว่า” ซ้ำหลายครั้ง (ปฐมกาล 1:3, 6, 11, 14, 20, 24, 26, 29) ฤทธิ์อำนาจแห่งพระวาระของการทรงสร้าง เมื่อพระองค์ตรัส แผ่นดินแห่งปรากฏขึ้น ต้นพืชชนิดต่างๆ งอกขึ้น ไม้พุ่ม ไม้ดอกออกดอกบานสะพรั่ง ไม้ผลก็ปรากฏให้เห็นผลเต็มต้นหลากหลายชนิด ตามมาด้วยสัตว์นานาชนิด ปรากฏขึ้นเดินไปมาบนแผ่นดินโลก

คำในภาษาฮีบรูว่า “bara” มีความหมายว่า “ทำให้หลงใหล หรือเป็นที่ตรึงใจ” (fascinating) ซึ่งปรากฏใน ปฐมกาล บทที่ 1 สำหรับอำนาจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้า ในรูปแบบเจาะจง เป็นคำใช้ในกิจกรรมของพระเจ้าในการสร้างบางสิ่งจากที่ไม่มีอะไรก่อน คำนี้ในรูป “คำกริยา” จะถูกใช้เพียงเมื่อพระเจ้าทรงเป็นประธาน (ผู้สร้าง) เท่านั้น เพราะมีเพียงพระเจ้าที่ทรงสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้โดยที่ไม่มีอะไรก่อน นั่นแสดงถึงฤทธิ์อำนาจแห่งพระวาระที่พระเจ้าตรัสออกมา

พระเจ้าไม่เพียงเนรมิตสร้างโลกนี้ได้ผ่านฤทธิ์อำนาจแห่งพระวาระของพระองค์ ขณะเดียวกันพระเจ้าทรงเกื้อกูล (sustains) และทรงค้ำจุน (upholds) โลกนี้ไว้ผ่านพระวาระของพระองค์เช่นกัน อำนาจอย่างเดียวกันที่อยู่ในพระวาระที่ตรัสออกมา อำนาจดังกล่าวอยู่ในพระวาระที่ถูกเขียนไว้ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันที่ทรงทำการอย่างแข็งขันในการเนรมิตสร้างโลก พระองค์ทรงตั้งใจให้ผู้เผยพระวาระเขียนพระคัมภีร์ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสถิตอยู่ด้วยเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ และแบ่งปันกับคนอื่น ๆ มีอำนาจในการให้ชีวิต อำนาจในการเปลี่ยนแปลงชีวิต และอำนาจในการทรงสร้างแห่งพระวาระของพระเจ้า “พลังอำนาจในการทรงสร้างที่ได้ตรัสให้โลกนี้ปรากฏขึ้น” เป็นพระวาระของพระเจ้า นี่เป็นอำนาจที่ทำให้เกิดชีวิต พระบัญชาของพระเจ้าทุกคำคือพระสัญญาเป็นที่ยอมรับโดยความ

สมัครใจ รับเข้าไว้ในดวงวิญญาณ ซึ่งนำเข้ามาพร้อมกับชีวิตของ “ผู้มีชีวิตที่ไม่สิ้นสุด” (the Infinite One) ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ และสร้างดวงวิญญาณขึ้นใหม่ในพระฉายาของพระเจ้า” (เอลเลน จี. วัตส์, การศึกษา, หน้า 126)

ขณะที่เราเข้าใจเป็นการส่วนตัวว่าพระสัญญาพบในวาระของพระเจ้า ชีวิตของเราถูกเปลี่ยนแปลงไป และขณะที่เรากำลังช่วยคนอื่นๆ ให้เข้าใจพระสัญญาอันน่าอัศจรรย์เหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาเช่นกัน

จินตนาการ: พระเจ้าตรัสและมันได้เกิดขึ้น เราเข้าใจข้อความนี้อย่างไร สิ่งอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นจริงนี้บอกเราถึงฤทธานุภาพของพระเจ้าอย่างไร และเพราะเหตุใดความจริงนี้เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจในการทรงสร้างของพระเจ้าจึงปลอมโยนเราได้

วันอังคาร

ประโยชน์ของการศึกษาพระวาระของพระเจ้า

The Benefits of Studying God's Word

มีประโยชน์มากมายจากการศึกษาพระวาระของพระเจ้า อัครทูตเปโตรบอกกับเราผ่านพระสัญญาของพระคัมภีร์ว่า “พวกท่านจะพ้นจากความเสื่อมทรามที่มีอยู่ในโลกอันเกิดจากความปรารถนาชั่ว และจะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า” (2 เปโตร 1:4) ท่านยากอบกล่าวว่า “จงน้อมใจรับพระวาระที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของพวกท่านให้รอดได้” (ยากอบ 1:21) ท่านอัครทูตเปาโลเพิ่มเติมอีกว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่านไว้กับพระเจ้า และกับคำแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งสามารถก่อสร้างท่านขึ้นได้ และให้ท่านมีมรดกด้วยกันกับบรรดาธรรมิกชน” (กิจการย 20:32) พระคัมภีร์มีเป้าหมายการไถ่ให้รอด เมื่อมองดูพระเยซูในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม เราได้รับการเปลี่ยนแปลง พระวาระกล่าวว่า “แต่เราทุกคนไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว และมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์” (2 โครินธ์ 3:18) “มันเป็นกฎทั้งเกี่ยวกับการใช้สติปัญญา และธรรมชาติด้านจิตวิญญาณ นั่นคือโดยการมองดู เราได้รับการ

เปลี่ยนแปลง จิตใจค่อยๆ ปรับตัวมันเองทีละน้อยให้เข้ากับหัวข้อซึ่งอนุญาตให้ดำรงอยู่” (เอลเลน จี. ไวท์, สงครามแห่งประวัติศาสตร์, หน้า 555)

อ่านพระธรรม 2 ทิโมธี 3:14-17 และยอห์น 17:14-17 มีประโยชน์อะไรเพิ่มเติมที่ได้จากการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

อัครทูตเปาโลเขียนถึงผู้ร่วมงานหนุ่มคือทิโมธี อัครทูตเปาโลหนุนใจให้ท่านสัตย์ซื่อต่อพระคัมภีร์ และแบ่งปันผลประโยชน์จากการศึกษาถ้อยคำที่ได้รับ การดลใจ สอดคล้องกับอัครทูตเปาโล พระคัมภีร์เป็น “หลักคำสอนที่ให้กำไร” พระคัมภีร์เปิดเผยความจริง และเปิดให้เห็นสิ่งผิด พระคัมภีร์แสดงให้เห็นโครงร่างของแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าสำหรับเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระคัมภีร์กล่าวเตือนความบาปของเรา และแก้ไขความคิดผิดของเรา และสั่งสอนเราในทางชอบธรรม พระคัมภีร์เปิดเผยแผนแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ พระคัมภีร์นำเราออกจากความเขลาแห่งความบาปของเราเอง เพื่อไปสู่ความงามแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ เมื่อเรามองเห็นความรักอันไม่เห็นแก่ตัวของพระเยซู เปรียบเทียบกับการทำตัวเองให้เป็นศูนย์กลางของเรา เรายืนอยู่ด้วยความอัศจรรย์ใจ ขณะที่เรามองในพระคัมภีร์ เรามองเห็นความลึกล้ำแห่งพระเมตตาสงสาร และการเอาพระทัยใส่ ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงไป เมื่อเราแบ่งปันพระวจนะของพระองค์กับคนอื่นๆ พวกเขา ก็เช่นกัน ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง เมื่อเรามองเห็นพระเยซูในภาพแห่งพระวจนะของพระองค์ เราได้กลายเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น การเป็นพยานเกี่ยวกับการแบ่งปันความจริงนิรันดร์ซึ่งพบในพระวจนะของพระเจ้า เมื่อพระวจนะมีพระพรอย่างเหลือล้นต่อชีวิตของเรา มีความน่าเชื่อถืออย่างยิ่งที่จะบอกให้คนอื่น ว่าพวกเขาจะรับพระพรสำหรับชีวิตของพวกเขาด้วยเช่นกัน

จงนึกถึงเวลาที่คุณได้รับความยากลำบาก และพระวจนะของพระเจ้าเสริมกำลังให้คุณ คุณได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นั้น

มีคนนับพระสัญญาในพระวจนะของพระเจ้าได้ 300 พระสัญญา พระสัญญาแต่ละข้อเหล่านี้มาจากพระทัยแห่งความรักของพระเจ้า “พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา” (เอเฟซัส 3:20) พระสัญญาของพระเจ้าเป็นการให้คำมั่นแก่เราแต่ละคน ขณะเมื่อเราอ้างพระสัญญาเหล่านี้ด้วยความเชื่อ และสอนคนอื่นให้อ้างพระสัญญา พระพรแห่งสวรรค์จะไหลเข้าสู่ชีวิตของเรา อัครทูตเปาโลกล่าวเน้นถึงความเป็นจริงนี้ในพระธรรมโรมว่า “พระองค์ผู้ไม่ทรงหวังพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” (โรม 8:32) อัครทูตเปโตรกล่าวถึงพระสัญญาชัดเจนด้วยการประกาศว่า “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา ที่จำเป็นต่อชีวิต และต่อการดำเนินตามทางพระเจ้า” (2 เปโตร 1:3) ผ่านการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระคริสต์ และชัยชนะของพระองค์เหนือซาตาน และเหล่าบริวารผู้มียศศักดิ์ และอำนาจแห่งนรกทุกระดับ (principalities) พระคริสต์ทรงได้จัดหาสรรพสิ่งที่จำเป็นเพื่อเราจะดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง (godly life) ในด้านจิตวิญญาณนอกจากนี้พระองค์ยังสัญญาจะจัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานฝ่ายร่างกายให้กับเราด้วย

เปรียบเทียบ 1 ยอห์น 1:7-9 กับ ฟิลิปปี 4:13, 19 แม้พระสัญญาเหล่านี้จะค่อนข้างแตกต่างกัน แต่พระสัญญาเหล่านี้สอนอะไรเราเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า และพระสัญญาเหล่านี้ส่งผลต่อชีวิตของคุณอย่างไร

พระสัญญาต่างๆ ที่เราได้อ่านในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แต่ละข้อพูดบางสิ่งแตกต่างกัน แต่ภาพของพระเจ้าที่พระสัญญาเหล่านี้ให้มีความคล้ายกันทั้งหมดเปิดเผยให้เห็นความรัก และการอภัยบาป พระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพไม่จำกัด และพระองค์ทรงใส่พระทัยในความจำเป็นพื้นฐานของเรา ทำให้เราเกิดความเชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่เราอย่างลึกซึ้ง

อ่านพระธรรมฮีบรู 3:19; 4:1-3 และมัทธิว 13:58 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับความจำเป็นสำหรับความเชื่อ

มีพระสัญญาอัศจรรย์หลายข้อของพระเจ้าในพระคัมภีร์ และโดยความเชื่อเราอ้างพระสัญญาจากพระวาทะของพระเจ้า และเชื่อในพระสัญญานั้น เพราะว่าพระคริสต์ได้ทรงสัญญาไว้ พระพรแห่งพระสัญญาเหล่านี้จะกลายเป็นของเรา การขาดความเชื่อในอำนาจของพระเจ้าจะทำให้เป็นไปตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ในพระวาทะของพระองค์ ทำให้ความสำเร็จสมจริงในพระสัญญาที่มีข้อจำกัดในชีวิตของเรา จงอธิษฐานเพื่อพระเจ้าจะทรงนำท่านในสัปดาห์นี้ไปยังใครบางคน ผู้ต้องการความหวังจากพระสัญญาที่พบได้ในพระวาทะของพระเจ้า

วันพฤหัสบดี

การแบ่งปันพระวาทะ

Sharing the Word

ข่าวดีมีไว้เพื่อแบ่งปัน คิดเกี่ยวกับเวลาต่างๆ ในชีวิตของคุณที่มีความยินดีเพราะข่าวดี อาจเป็นวันที่คุณได้หมั้นกับคู่หมั้นพร้อมสำหรับการแต่งงาน การที่ทารกคนหนึ่งได้เกิดมา การได้งานใหม่ การซื้อรถยนต์ หรือบ้านหลังใหม่ ที่คุณรู้สึกตื่นเต้นไม่อาจรอที่จะบอกข่าวดีออกไป

เป็นสิ่งน่าพิศวงที่จะแบ่งปันความยินดีของเรากับคนอื่น แต่ข่าวดีที่สุดในทั้งจักรวาลคือเรื่องของพระเยซู เมื่อเราค้นพบความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (insight) ในพระวาทะของพระองค์เกี่ยวกับความรอดที่พบได้ในพระคริสต์ ดวงใจของเราไหลบ่าด้วยความยินดี และเราปรารถนาจะบอกเรื่องนี้กับใครบางคน เมื่อผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายบ้านเมืองพยายามจะหยุดไม่ให้เหล่าอัครทูตเทศนาสั่งสอน อัครทูตเปโตรตอบว่า “เราไม่สามารถหยุดพูดในสิ่งที่ได้เห็นและได้ยิน” (กิจการฯ 4:20)

“เวลาที่ผู้หนึ่งเกิดใหม่ในพระคริสต์ ใจของเขาปรารถนาที่จะบอกคนอื่นถึงพระเยซูผู้ทรงเป็นพระสหายล้ำเลิศ ความจริงซึ่งทำให้พินาศไม่สามารถปิดบังไว้ในใจของเรา ถ้าเราถูกสวมทับด้วยความชอบธรรมของพระคริสต์ เราจะเต็มไปด้วยความชื่นชมจากการที่พระวิญญาณของพระองค์มาสถิตอยู่

กับเรา เราไม่อาจห้ามสันติสุขของเราไม่ให้สะท้อนออกมาได้” (เอลเลน จี. ไวท์, *เคล็ดลับแห่งความสุข*, หน้า 78)

อัครทูตเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นหนึ่งทั้งพวกกรีก และชาติอื่นๆ ด้วย เป็นหนึ่งทั้งพวกนักปราชญ์ และคนที่ไม่มีการศึกษาด้วย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขวนขวายที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านที่อยู่ในกรุงโรมด้วย ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นถุทธานภาพของพระเจ้า เพื่อทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย” (โรม 1:14-16)

อัครทูตเปาโลไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยในการเป็นพยานถึงเรื่องการกลับใจใหม่ของท่าน ใจของท่านไหลล้นด้วยความยินดีในพระเยซู สำหรับท่าน ข่าวดีมีไว้เพื่อการแบ่งปัน และท่านไม่อาจอยู่อย่างเงียบๆ ได้

มีหลักการสำคัญอะไรเกี่ยวกับการแบ่งปันพระวจนะของพระเจ้า จากข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ อิสยาห์ 50:4; ปัญญาจารย์ 3:1 และ 2 ทิโมธี 4:2

ขณะที่มอบอุทิศชีวิตของเราให้พระคริสต์ และถวายการรับใช้พระองค์ พระองค์จะทรงเปิดประตูแห่งโอกาสให้เรา “พูดถ้อยคำตามวาระ” หรือ จังหวะเวลาสำหรับผู้ฟังที่พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้ ในการเป็นพยานทั้งหมดของเรา เราจะต้องรักษาหลักการพระคัมภีร์ไว้ในใจสามประการคือ พูดอะไร พูดอย่างไร และพูดเมื่อไร

มีใครบ้างที่คุณติดต่อเกี่ยวข้องกับ และคุณจะเป็นพยานให้พวกเขาได้อย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

อ่านหนังสือ เอลเลน จี. ไวท์, ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า. *เคล็ดลับแห่งความสุข*, หน้า 87-91 และ *Bible Readings With Families. Gospel Workers*, หน้า 192-193 และ *Bible Work Techniques. การประกาศพระกิตติคุณ*, หน้า 481-486

พระเจ้าทรงทำงานในดวงใจของผู้คนที่อยู่รายรอบเรา ถ้าเรามีวิญญานแห่งความเข้าใจมองเห็นว่าที่ใดที่พระเจ้าได้ทรงทำงานแล้ว เราจะสังเกตเห็นถึงโอกาสที่จะแบ่งปันพระวาระของพระองค์กับคนอื่น ขณะที่พระเจ้าทรงเตรียมพื้นดินสำหรับดวงใจ เราจะเห็นโอกาสที่จะหว่านเมล็ดแห่งพระกิตติคุณ พระวิญญานบริสุทธิ์ได้เตรียมดวงใจของท่านนิโคเดมัส หญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ ผู้หญิงคนนั้นที่เป็นโรคลงหินตก โจรบนไม้กางเขน นายร้อยชาวโรมัน และอีกหลายคนให้รับเอาพระวาระของพระองค์ ก่อนหน้านั้นพระเยซูทรงพบพวกเขา ผ่านสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตของพวกเขา และการที่พวกเขาได้รับความประทับใจจากพระวิญญานบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับการเตรียมตัวไว้ที่จะรับเอาข่าวสารของพระคริสต์

เราอาจมีความลังเลใจโดยธรรมชาติที่จะถามผู้คนที่ว่า เราจะอธิษฐานเพื่อเขาหรือเธอได้ไหม ทำแบ่งปันพระสัญญาในพระคัมภีร์ หรือให้ใบปลิว หรือหนังสือเล่มเล็ก หรือสิ่งอื่นๆ บ่อยครั้งจริงๆ เมื่อเรารู้สึกว่าเราอยากแบ่งปันความเชื่อกับใครสักคน สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะพระวิญญานบริสุทธิ์ได้สร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลนั้นก่อนแล้ว เพื่อจะให้เราหรือเธอรับฟังคำพยานจากเรา

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ถ้ามีใครมาบอกคุณว่าเขารู้สึกผิดอย่างมากและต้องการได้รับการอภัยจากพระเจ้า คุณจะให้คำปรึกษาอย่างไรและจะใช้พระคัมภีร์ข้อใดหนุนใจเขา
2. บางครั้งพระเจ้าทรงนำคนคนเข้ามาหาเรา เพราะเขาต้องการให้เรานำเขาไปสู่ความจริงของพระเจ้า เราจะเป็นคนที่มีความรู้สึกไวต่อการทรงนำของพระเจ้าได้อย่างไร
3. จงไตร่ตรองถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และพระวาระของพระองค์จากการเหนรมิตสร้าง ที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ สิ่งนี้ได้ปลอบโยนเราให้วางใจในฤทธานุภาพและความรักของพระองค์อย่างไร สิ่งนี้ให้ความหวังแก่เราและช่วยเราในการเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าให้ดีขึ้นได้อย่างไร

บทที่ 8

การรับใช้เหมือนพระเยซู

Ministering Like Jesus

วันที่ 15 - 21 สิงหาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

มัทธิว 5:13, 14; ฟีลิปปี 2:15; มาระโก 12:34;

เอเฟซัส 4:15; มัทธิว 4:23-25; มัทธิว 25:31-46

ข้อควรจำ

“และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรฝูงชน ก็ทรงสงสารเขาทั้งหลาย เพราะพวกเขาถูกรังควานและไร้ที่พึ่ง เหมือนฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง” (มัทธิว 9:36)

พระเยซูทรงใส่พระทัยประชาชนจากใจจริง พระองค์ทรงสนพระทัยและห่วงใยในความต้องการของพวกเราทั้งหลายมากกว่าความต้องการของพระองค์เอง ชีวิตของพระองค์ให้คนอื่นเป็นศูนย์กลางอย่างหมดสิ้น งานของพระองค์เป็นพันธกิจแห่งความรักและความเมตตา พระองค์ทรงตอบสนองต่อความต้องการด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของผู้คนรอบพระองค์ ดังนั้นดวงใจของพวกเขาก็เปิดออกต้อนรับความจริงฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงสอน พระองค์ทรงรักษาคนโรคเรื้อน เปิดตาคนตาบอด และเปิดคนหูหนวกให้ได้ยิน ทรงขับไล่ผีออกจากคนที่ถูกผีสิง ทรงเลี้ยงคนอดอยาก และทรงใส่พระทัยคนขัดสน ดวงใจของพวกเขาก็ได้รับการสัมผัส และชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป

นั่นเป็นเพราะว่าผู้คนได้มองเห็นความห่วงใยแท้จริงของพระองค์ ดวงใจของพวกเขาก็เปิดออกต้อนรับความจริงฝ่ายวิญญาณที่พระองค์สอน “วิธีการของ

พระคริสต์เท่านั้นที่จะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างแท้จริงในการเข้าถึงผู้คน พระผู้ช่วยให้รอดทรงคลุกคลีกับคนด้วยความปรารถนาจะให้สิ่งที่ดีแก่พวกเขา พระองค์ทรงแสดงความเห็นอกเห็นใจพวกเขา ทรงสนองความต้องการและชนะใจของพวกเขา หลังจากนั้นพระองค์ทรงเชิญพวกเขาว่า ‘จงตามเรามา’” (เอลเลน จี. ไวท์, *มหัศจรรย์แห่งการรักษา*, หน้า 143) พระเยซูทรงตระหนักว่าโลกต้องการ การสารัตถ์เรื่องพระกิตติคุณมากพอๆ กับที่ต้องการประกาศพระกิตติคุณออกไป การดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระคริสต์ ซึ่งมอบถวายพระองค์ดำเนินพันธกิจรับใช้คนอื่น นับเป็นความพยายามที่ทรงพลังยิ่ง เพราะสอดคล้องกับถ้อยคำที่เราพูดออกไป จึงทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ (credibility) ในคำพยานของเรา

วันอาทิตย์

ท่าทีของพระเยซูต่อประชาชน

Jesus' Attitude Toward People

พระเยซูทรงมองหาสิ่งดีในผู้อื่นเสมอ และนำสิ่งดีที่สุดของพวกเขาออกมา คำวิจารณ์อย่างหนึ่งของผู้นำศาสนาในสมัยของพระองค์ พวกเขาบ่นให้พระเยซูว่า “คนนี่ต้อนรับคนบาป และกินด้วยกันกับเขา (ลูกา 15:2) พวกเขาหวั่นไหวเพราะว่าพระองค์สมาคมกับคน “คนบาป” พวกเขามีความเห็นในเรื่องศาสนาว่าเป็นหนึ่งของ “การทำให้เห็นห่าง” (estrangement) แทนที่จะทำให้ผูกพันต่อกัน (engagement) พวกเขารู้สึกประหลาดใจ เมื่อพระเยซูตรัสเกี่ยวกับพระองค์เองว่า “ด้วยว่าเราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาป” (มัทธิว 9:13)

หลักการนับถือศาสนาของพวกธรรมาจารย์ พวกฟาริสี และพวกสะดูสี อย่างหนึ่งคือ “การหลีกเลี่ยง” (avoidance) พวกเขาคิดว่า “ทำทุกสิ่งที่สามารถทำได้ และจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ทำให้เป็นมลทินกับความบาป” แม้ว่าพระเยซูไม่เคยมีมลทินกับความบาป แต่พระเยซูทรงกระโจนลงสู่บ่อพิษของโลกนี้ (snake pit) เพื่อทรงไถ่คนบาปในโลกโดยไม่หลีกเลี่ยง พระองค์ทรงเป็น “ความสว่างของโลก” (ยอห์น 8:12)

อ่านพระธรรมมัทธิว 5:13, 14 สองสิ่งที่พระเยซูทรงอธิบายให้ผู้ติดตามของพระองค์เป็นคืออะไร ทำไมพระองค์จึงทรงใช้ตัวอย่างที่เจาะจง (ดู ยอห์น 1:9; ยอห์น 12:46 และ ฟีลิปปี 2:15 เช่นกัน)

เกลือเป็นทรัพยากรสำคัญสมัยโลกโบราณ มันเป็นสิ่งมีคุณค่ามาก และมีบางครั้งในบางท้องที่ของอาณาจักรโรมันมีการใช้เกลือแทนเงินตรา (currency) เกลือเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ผู้คนใช้เกลือเพื่อถนอม และปรุงรสชาติอาหาร เมื่อพระเยซูทรงยกตัวอย่างว่าเหล่าสาวกของพระองค์เป็นเกลือของแผ่นดินโลก จริงๆ แล้วเท่ากับพระองค์ทรงกล่าวว่า ทรัพยากรสมบัติของโลกไม่ใช่ผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ หรือคนร่ำรวย แต่เป็นคริสเตียนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสำหรับอาณาจักรของพระเจ้า คือการรับใช้ด้วยความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งจะสงวนความดี และรสชาติของสิ่งแวดล้อมของโลกไว้

ตัวอย่างที่สองที่พระเยซูทรงใช้ (มัทธิว 5:14) มีข้อความว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความแสงสว่างของโลก” แสงสว่างไม่หลีกเลี่ยงความมืด มันส่องสว่างในความมืด มันไม่แยกตัวจากความมืด แต่มันผ่านทะลุเข้าไปในความมืด ทำให้ความมืดสว่างขึ้น ผู้ติดตามของพระเยซูผ่านทะลุความมืดของโลกสู่เพื่อนบ้านของพวกเขา สู่หมู่บ้าน เมืองเล็ก และเมืองใหญ่เพื่อส่องสว่างให้ผู้คนได้เห็นพระสิริของพระเจ้า

หลังจากพิจารณาถ้อยคำของพระเยซูใน ยอห์น 17:15-18 เราเข้าใจแนวคิดของการแยกตัวเองจากโลก และการหลีกเลี่ยงจากโลกอย่างไร พระเยซูทรงหมายความว่าเมื่อพระองค์ทรงอธิษฐานให้เหล่าผู้ติดตามพระองค์ยังอยู่ในโลก แต่ไม่ใช่ของโลกนี้ เราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร

วันจันทร์

การปฏิบัติต่อผู้คนของพระเยซู

Jesus' Treatment of People

เป้าหมายของพระเยซูคือการจะนำสิ่งดีที่สุดออกจากผู้คน แม้เมื่อสถานการณ์กำลังทำลายผิดปกติ พระองค์ทรงตอบสนองด้วยพระกรุณา พระกิตติคุณลูกาบันทึกว่า “ทุกคนก็กล่าวชมเชยพระองค์ และประหลาดใจใน

ถ้อยคำที่ประกอบด้วยพระคุณซึ่งพระองค์ตรัส” (ลูกา 4:22) และพระกิตติคุณ ยอห์นกล่าวเพิ่มเติมว่า “คือว่าเราได้ธรรมบัญญัตินั้นมาจากโมเสส ส่วนพระคุณ และความจริงมาจากพระเยซูคริสต์” (ยอห์น 1:17) การเข้าถึงประชาชนของ พระองค์เป็นไปในลักษณะผ่อนคลาย (disarming) ถ้อยคำแห่งพระกรุณาคุณ ของพระองค์สัมผัสอารมณ์ความรู้สึก (chord) ในดวงใจของพวกเขา

อ่านพระธรรมมัทธิว 8:5-10; มาระโก 12:34 มีความหวังอะไร เติมลงในถ้อยคำที่พระองค์ตรัสกับบุคคลที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ คือนายร้อย ชาวโรมันและธรรมาจารย์ชาวยิว

คำกล่าวของพระเยซูกับผู้บัญชาการกองร้อยชาวโรมันนับเป็นการ เปลี่ยนแปลงที่ใหญ่หลวง คิดถึงนายทหารอาชีพผู้บัญชาการระดับกองร้อยใน กองทัพจะรู้สึก เมื่อพระเยซูทรงอ้างว่า พระองค์ไม่เคยพบความเชื่อระดับนี้ แม้ในชนอิสราเอล และคิดเกี่ยวกับความคิดของธรรมาจารย์ชาวยิวเมื่อ พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ท่านไม่ไกลจากแผ่นดินของพระเจ้า” (มาระโก 12:34) พระเยซูทรงมีความสามารถจะนำสิ่งที่ดีที่สุดออกจากบุคคล มีอีกสองสามสิ่ง ที่ ไปได้ไกลคือการกล่าวชมเชย (compliment) เพื่อเป็นการเปิดใจเพื่อพระ- กิตติคุณ จงมองดูสิ่งดีในผู้คนที่อยู่รายรอบคุณ และบอกให้พวกเขาทราบ ว่าคุณมองเห็นคุณค่าในตัวพวกเขา

เปรียบเทียบอิสยาห์ 42:3; โคโลสี 4:5, 6 และเอเฟซัส 4:15 มี หลักการอะไรจำเป็นสำหรับชีวิต ที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราเกี่ยวกับการ แบ่งปันความเชื่อกับคนอื่น ๆ และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรา กับ พวกเขา

เมื่อถ้อยคำของเราให้การหนุนใจ และเติมเต็มด้วยความกรุณา ถ้อยคำ ดังกล่าวมีอิทธิพลด้านบวกต่อชีวิตของคนอื่น คำพยากรณ์ของท่านอิสยาห์เปิด เผยให้เห็นพระลักษณะของพระเยซู ซึ่งพระองค์กล่าวว่า “*ไม้อ้อซ้ำแล้ว ท่าน จะไม่หัก และไผ่ตะเกียงริบหรี่นั้น ท่านจะไม่ดับ*” (อิสยาห์ 42:3) ซึ่งอธิบาย ได้ว่า พระเยซูทรงมีความเมตตากรุณา ยิ่งนักพระองค์ระมัดระวังจะไม่ทำ หรือ

กล่าวสิ่งใดให้บางคนเจ็บช้ำน้ำใจโดยไม่จำเป็น ใครบางคนที่ฟังมาสู่ความเชื่อ พระองค์จะไม่ทำให้ใส่ตะเกียงที่เขมาจับทำให้มีแสงริบหรี่แห่งความเชื่อดับไป จากดวงใจของพวกเขา

เหตุใดและอย่างไร เมื่อเราพูดในสิ่งที่สำคัญ หรือแม้แต่สำคัญมากกว่าที่เราพูดออกไป คุณมีปฏิกริยาอย่างไรต่อประโยคดังต่อไปนี้ “ความจริงคือความจริง ผู้คนจำเป็นต้องยอมรับหรือปล่อยทิ้งไปเลย” การแถลงความจริงเช่นนี้เหตุใดจึงเป็นสิ่งผิด

วันอังคาร

พันธกิจการรักษาโรคของพระเยซู: ตอนที่ 1

Jesus' Healing Ministry: Part 1

วิธีการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูเกินกว่าคำเทศนาสั่งสอนที่ท่องจำมา หรือเป็นการนำอาหารกระป๋องมาเปิดแล้วเสิร์ฟ แต่เป็นถ้อยคำทรงพลังเหมือนชีวิตสดใหม่ ในแต่ละวันเรากระทบไหล่กับผู้คนที่มีความต้องการหลากหลาย: ไม่ว่าจะเป็นความต้องการด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ และด้านวิญญาณจิต พระคริสต์ทรงกระตือรือร้นที่จะสนองต่อความต้องการเหล่านี้ผ่านเรา โดยการให้เราแสดงความห่วงใยผู้คนที่โดดเดี่ยว มีความเศร้า ซึม และปวดศีรษะ ฯลฯ ขอให้เราแสดงความสนใจต่อความทุกข์ ความชื่นชมยินดี และความหวังของพวกเขา

พระเยซูทรงรับใช้ต่อความรู้สึกต้องการของผู้คน ซึ่งในที่สุดพระองค์ทรงสนองต่อความต้องการในส่วนลึกที่สุดของพวกเขาได้ ความรู้สึกต้องการ (felt need) เป็นพื้นที่ของชีวิต เป็นจุดที่ผู้คนรู้สึกอยู่แล้วว่า พวกเขาไม่สามารถแก้ไขประเด็นดังกล่าวด้วยตัวพวกเขาเอง อาจเป็นความต้องการเลิกสูบบุหรี่ ลดน้ำหนัก รับประทานยาเพื่อสุขภาพที่ดีกว่าหรือลดความเครียด ต้องการอาหาร หรือต้องการที่พักอาศัยที่ดีขึ้น หรือการรักษาพยาบาล อาจเป็นไปได้ที่พวกเขาต้องการคำปรึกษาเรื่องชีวิตสมรสหรือชีวิตครอบครัว

ความต้องการสุดท้ายที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดคือ การมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า และแน่ใจว่าพวกเขามีชีวิตชั่วนิรันดร์ไว้แล้ว นั่นคือ “การไต่กลับคืนดีกับพระเจ้า” เมื่ออยู่ในโลกที่แตกสลาย นี่เป็นความต้องการสูงสุดของเรา

อ่านเรื่องของคนง่อยในพระธรรมมัทธิว 9:1-7 และผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิต ในมาระโก 5:25-34 ข้อบ่งชี้อะไรที่เราพบได้ในทั้งสองเรื่องนี้ ที่พระเยซูทรงเชื่อมการเยียวยาฝ่ายร่างกายเข้ากับความต้องการสุดท้ายสำหรับการกลับคืนดีกับพระเจ้า

พันธกิจการเยียวยาของพระคริสต์มากกว่าการเยียวยาด้านร่างกายและด้านอารมณ์ พระเยซูทรงประสงค์ให้ผู้คนมีประสบการณ์ความสมบูรณ์ (wholeness) ที่ความบาปได้ทำให้แตกหักกระจายไป สำหรับพระคริสต์ การรักษาโรคฝ่ายร่างกายโดยปราศจากการรักษาฝ่ายวิญญาณถือว่ายังไม่ครบถ้วน ถ้าความรักของพระเจ้ากระตุ้นเราให้ปรารถนาจะมีร่างกาย และอารมณ์อยู่ในสภาพน่าพอใจก็จะกระตุ้นยิ่งขึ้นให้เราปรารถนาจะมีชีวิตเต็มเต็มในโลกนี้ และตลอดไปชั่ววันรันดร์ ยิ่งกว่านั้น ทุกคนที่พระเยซูทรงรักษาโรคให้ในที่สุดจะตายจากโลกนี้ไป จากนั้นความต้องการของพวกเขาจริงๆ เหนือสิ่งอื่นใด คือด้านจิตวิญญาณไม่ใช่หรือ

คริสตจักรท้องถิ่นของคุณจะเริ่มต้นกิจกรรมประเภทใดในชุมชนของคุณ เพื่อสนองความต้องการของผู้คน และสานิตถึงการเอาใจใส่พวกเขา เพื่อทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นในชีวิตของผู้คนทั้งหลาย

พุธ

พันธกิจการรักษาโรคของพระเยซู: ตอนที่ 2

Jesus' Healing Ministry: Part 2

อ่านพระธรรมมัทธิว 4:23-25 และมัทธิว 9:35 สามสิ่งที่เป็นพื้นฐานการเข้าถึงคนในพันธกิจของพระคริสต์มีอะไรบ้าง พระองค์ทรงสนองความต้องการของคนอย่างไร และส่งผลต่อชีวิตของพวกเขาอย่างไร

พระเยซูทรงรวมเอาพันธกิจสามอย่างเข้าด้วยกันคือ การสอน การเทศนา และการรักษาโรค พระองค์ทรงแบ่งปันหลักการชั่ววันรันดร์เพื่อเราทั้งปวงสามารถจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความหมายและมีวัตถุประสงค์ พระองค์ตรัสว่า “เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10) พันธกิจของพระองค์เผยให้เห็นพระคุณอันสมสมบูรณ์เหลือล้น (super

abundance) พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างครบบริบูรณ์
เดี๋ยวนี้และตลอดไปชั่ววันรันดร์

อ่านพระธรรมมาระโก 1:32-39 พระเยซูใช้เวลาทั้งวันรักษาโรค
และขับผีออกจากคนที่ถูกผีสิง หลังจากที่ทรงใช้เวลาในการอธิษฐานใน
เช้าวันถัดมา เมื่อฝูงชนพากันแสวงหาพระองค์เพื่อขอให้รักษาโรคให้
พระองค์เสด็จไปยังอีกเมืองหนึ่ง เหตุใดพระองค์ไม่อยู่รักษาพวกเขา
สังเกตเหตุผลของพระองค์เองใน มาระโก 1:38, 39

เรื่องนี้เราจะต้องเข้าใจลึกซึ้ง หลังจากที่ทรงรักษาโรคให้กับฝูงชนในวัน
ก่อน ในวันถัดมาพระเยซูเสด็จไปจากฝูงชน ผู้ซึ่งกำลังแสวงหาพระองค์
ผู้ยังเป็นที่ต้องการรักษาโรคให้ คำอธิบายของพระองค์ถึงวัตถุประสงค์ที่พระองค์
เสด็จมายังโลกนี้เพื่อเทศนาสั่งสอนพระกิตติคุณ พระเยซูไม่เพียงแต่ทรง
สำแดงการอัศจรรย์เพื่อให้เป็นที่ประทับใจแก่ผู้คน พระองค์ทรงเป็นพระบุตร
ของพระเจ้าผู้เสด็จมาเพื่อพันธกิจการไถ่บาป พระองค์จึงไม่ทรงพอพระทัย
เพียงการรักษาผู้คนให้หายจากโรคฝ้ายร่างกาย พระองค์ทรงปรารถนาให้
ประชาชนได้รับของประทานแห่งชีวิตชั่ววันรันดร์ที่พระองค์ทรงเสนอให้ พระองค์
ทรงแถลงชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ในการเสด็จมายังโลกของพระองค์ด้วยการ
ตรัสว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์มาเพื่อจะแสวงหา และช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้
รอด” (ลูกา 19:10) การรักษาโรคให้แต่ละคนเป็นโอกาสเปิดเผยถึงพระลักษณะ
นิสัยของพระเจ้า และช่วยบรรเทาผู้ได้รับความเจ็บปวด และเป็นการจัดหา
โอกาสสำหรับชีวิตชั่ววันรันดร์ให้ในเวลาเดียวกัน

เป็นไปได้หรือไม่ที่จะดำเนินชีวิตอย่างเต็มบริบูรณ์ ถ้าคุณเป็น
คนยากจนข้นแค้นหรือเจ็บป่วย พระเยซูทรงเสนอสิ่งที่อยู่ลึกซึ้งกว่าการ
รักษาโรคฝ้ายร่างกายให้ ในทางปฏิบัติเราสามารถนำผู้คนสู่ความจริง
ฝ้ายจิตวิญญาณได้หรือไม่ เมื่อเราตอบสนองต่อความต้องการด้าน
ร่างกายและด้านอารมณ์ของพวกเขา

ข่าวสารของพระเยซูที่ให้กับเหล่าสาวกในพระธรรมมัทธิว บทที่ 24 ซึ่งผสมผสานเหตุการณ์หลายอย่างเกี่ยวกับความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม และช่วงเวลาก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์เข้าด้วยกัน ตามมาด้วยคำอุปมาเกี่ยวกับวาระสุดท้ายสามเรื่องในพระธรรมมัทธิว บทที่ 25 คำอุปมาเหล่านี้กล่าวถึงคุณภาพของอุปนิสัยที่มีความหมายต่อคนที่กำลังรอดคอยการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ เรื่องสาวพรหมจารีสิบคน เน้นความสำคัญของการได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณ เรื่องเงินตะลันต์ เน้นความสัตย์ซื่อในการใช้ของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่แต่ละคน และเรื่องแกะและแพะ เน้นพันธกิจการรับใช้ของคริสตเตียนแท้ที่สนองความต้องการของผู้คนที่พระเจ้านำมาสู่ชีวิตของเราทั้งหลายในแต่ละวัน

อ่านพระธรรมมัทธิว 25:31-46 พระเยซูทรงพรรณนาถึงคริสเตียนแท้อย่างไร พันธกิจที่พวกเขาทำมีอะไรบ้าง

แม้ว่าเรื่องอุปมานี้พูดถึงการสนองต่อความต้องการด้านร่างกายของผู้คน ลักษณะของเรื่องบอกว่าเราไม่ควรเพิกเฉย ซึ่งเป็นไปได้ที่มีบางสิ่งมากกว่าตรงนี้ มีผู้ที่หิว และกระหายที่จะพบกับพระเยซูซ่อนอยู่ในดวงจิตของมนุษย์ ผู้เฝ้ารอที่จะพบกับความพึงพอใจ (ยอห์น 6:35; ยอห์น 4:13,14) เราทั้งหลายเป็นคนแปลกหน้า เฝ้ารอที่จะได้กลับบ้านจนกระทั่งเราได้ค้นพบตัวตนที่แท้จริงของเราในพระคริสต์ (เอเฟซัส 2:12, 13, 19) เราทั้งหลายต่างเปลือยเปล่าฝ่ายวิญญาณ จนกว่าที่เราจะได้สวมใส่เสื้อผ้าแห่งความชอบธรรมของพระองค์ (วิวรณ์ 3:18; วิวรณ์ 19:7, 8)

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมบ่อยครั้งพรรณนาถึงสภาพของมนุษย์ประดุจคนหนึ่งป่วยหนักอย่างสิ้นหวัง (อิสยาห์ 1:5; เยเรมีย์ 30:12-15) โรคแห่งความบาปนำไปสู่ความตาย แต่ผู้เผยพระวจนะชี้เราไปยังการเยียวยา “เพราะเราจะคืนสุขภาพดีแก่เจ้า และเราจะรักษาบาดแผลของเจ้าให้หาย”

(เยเรมีย์ 30:17) พระเยซูทรงเยียวยาให้กับชีวิตที่ถูกคุกคามจากโรคร้ายแห่งดวงวิญญาณของเรา

คำอุปมาเรื่องแกะและแพะเตือนใจเราให้สนองความต้องการด้านร่างกายของผู้คนที่อยู่แวดล้อมเรา แต่เราควรทำมากกว่านั้น เป็นเรื่องของพระคริสต์ผู้พบกับความต้องการในส่วนลึกของดวงวิญญาณ เป็นพระองค์เองที่เชื่อเชิญให้เราเข้าเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการดำเนินพันธกิจการรับใช้ ผู้คนที่อยู่รอบตัวเรา การจะดำเนินชีวิตเอาตัวเราเองเป็นศูนย์กลาง และเพิกเฉยต่อความต้องการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และด้านวิญญาณของคนอื่นๆ เป็นการเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตชั่วนิรันดร์ ในเรื่องนี้คนที่ให้ชีวิตเพื่อบางสิ่งมากกว่าตัวเอง ได้รับความชมเชยจากองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับการต้อนรับสู่ชีวิตนิรันดร์ ขณะที่คนที่สนใจแต่ตัวเอง และละเลยความต้องการของคนอื่นจะได้รับการปรับโทษโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“หลายคนไม่มีความเชื่อในพระเจ้า และได้สูญเสียความเชื่อมั่นในมนุษย์ แต่พวกเขามองเห็นคุณค่าแห่งความเห็นอกเห็นใจ และการให้ความช่วยเหลือ ตามที่พวกเขามองเห็นคริสเตียนไม่มุ่งหวังการยกย่องชมเชยตามอย่างชาวโลก หรือการได้รับผลตอบแทนใดๆ ที่จะมาสู่บ้านของพวกเขา พวกเขาปรณินบัตติคนเจ็บป่วย เลี้ยงดูคนอดอยาก ให้เสื้อผ้าแก่คนที่ขาดแคลน ปลอบใจคนที่เศร้าโศก และชี้ให้มองไปยังพระองค์ผู้ซึ่งรัก และทรงเมตตา มนุษย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าวของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้มองเห็นเช่นนี้ ดวงใจของพวกเขาได้รับการสัมผัส ความกตัญญูเป็นเหมือนต้นพีชงอกขึ้นมา ความเชื่อถูกจุดให้ติด พวกเขามองเห็นว่าพระเจ้าทรงห่วงใยพวกเขา และพวกเขาเตรียมตัวรับฟังพระวาทะของพระองค์ ดวงใจของพวกเขาถูกเปิดออก” (เอลเลน จี. วัตต์, *มหัศจรรย์แห่งการรักษา*, หน้า 145)

พันธกิจการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวของพระเยซูเปิดประตูดวงใจของพวกเรา กระเทาะความอคติให้แตกหักออก และสร้างการยอมรับสำหรับพระกิตติคุณ คริสตจักรคือพระกายของพระคริสต์ได้สนองตอบต่อความต้องการ

การด้วยความรักทุกหนทุกแห่ง พระคริสต์ทรงส่งเราสู่ชุมชนเพื่อสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นในพระนามของพระองค์ ซึ่งแน่นอนพวกเราจำเป็นต้องระมัดระวังเกี่ยวกับการไม่ให้เกิดเป็นมลทินโดยโลก (และนั่นเป็นอันตรายจริงๆ ที่คุกคามคริสตจักรของเรา) เรายังคงต้องเรียนรู้วิธีเข้าถึงผู้คนในที่พวกเขาอาศัยอยู่ และยอมให้พระเจ้าทรงใช้เรา เพื่อนำผู้คนจากจุดที่พวกเขาอยู่ และนำพวกเขามายังจุดที่พวกเขาควรได้อยู่

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ทำไมพันธกิจความเห็นอกเห็นใจของพระคริสต์จึงมีพลังอำนาจทำให้อคติแตกสลายและเปิดใจคนให้รับฟังความจริงฝ่ายจิตวิญญาณ จงดูว่าการเป็นพยานของเรจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ และเราจะทำตามวิธีของพระองค์ได้อย่างไร
2. เวลาที่พูดคุยกับคนอื่น แม้จะเป็นความจริงที่ถูกต้อง แต่คุณอาจพูดด้วยท่าทีที่ผิด เช่นเสียงที่ไม่น่าฟัง คุณได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์เช่นนั้น
3. จงคิดถึงคนที่ต้องการได้รับการเยียวยาไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตวิญญาณ สิ่งนี้ควรบอกเราว่า เราควรจะเข้าถึงคนที่อยู่รอบตัวเราอย่างไร
4. มีพันธกิจใดที่คริสตจักรท้องถิ่นของคุณสามารถทำเพื่อคนในชุมชนได้ แต่ยังไม่ได้ทำในตอนนี้อย่างไรหรือไม่ ถ้ามีสิ่งนั้นคืออะไร
5. เราจะสร้างโอกาสด้านจิตวิญญาณเพื่อทำพันธกิจการช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากเราได้อย่างไร

บทที่ 9

การพัฒนาท่าทีเพื่อชนะใจคน

Developing A Winning Attitude

วันที่ 22 - 28 สิงหาคม 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ยอห์น 4:27-30, 39-42; มัทธีว 15:21-28; 2 เซสะโลนิกา 1:1-4;

โรม 15:7; เอเฟซัส 4:32; 1 เปโตร 3:15

ข้อควรจำ

“แต่ในใจของพวกเขา จงเคารพนับถือพระคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จงเตรียมพร้อมเสมอที่จะอธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับความหวังของท่าน (1 เปโตร 3:15)

ยิ่งเราศึกษาชีวิตของพระเยซู เรายังรู้สึกอัศจรรย์ในความสามารถของพระองค์ ที่จะยอมรับและเห็นพ้องกับผู้คน แม้ว่าพระองค์จะทรงว่ากล่าวแรงๆ กับพวกผู้นำศาสนาในสมัยของพระองค์ก็รู้สึกเจ็บแสบ (scathing) บ้าง พระองค์ทรงยินดีต้อนรับทุกคนที่ต่อสู้ดิ้นรนกับความบาป ซึ่งทำให้เกิดความทุกข์ใจ (plagued) จากความรู้สึกผิด และความรู้สึกสิ้นหวังจากการถูกปรับโทษ เมื่อพวกเขาได้รับทราบว่าพระคริสต์ทรงมีพระคุณเหลือล้นสำหรับพวกเขา พระเมตตาของพระองค์ขยายออกให้กับแม้กระทั่งคนบาปเลวร้ายที่สุด ความลุ่มลึกในการให้อภัยบาปของพระองค์ไม่มีจุดสิ้นสุด กล่าวคือลึกกว่าความบาปของพวกเขาและความรักของพระองค์ไร้ซึ่งขอบเขต

พระเยซูไม่เคยแสดงให้เห็นว่าพระองค์ “เจือ” (tinge) ด้วยความหยิ่งหรือการมีอำนาจสูงสุด (superiority) กระนั้นทรงมองเห็นมนุษย์ทุกคนลุ่มลงในความบาป มนุษย์ที่พระองค์เสด็จมาช่วยให้รอด ไม่มีใครอยู่ไกลเกินความ

รักของพระองค์ ไม่มีใครถล่มลึกในความบาปเกินที่พระองค์จะเข้าไปไม่ถึง พระองค์ทรงแสดงความนับถือคนทั้งปวง ที่พระองค์ทรงติดต่อกับ และปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยศักดิ์ศรีที่พวกเขาสมควรได้รับ พระองค์ทรงมีอิทธิพลเหนือผู้คนสำหรับอาณาจักร เพราะว่าพระองค์ทรงเชื่อในผู้คน ชีวิตของพวกเขาถูกเปลี่ยนเมื่อพระองค์เสด็จมาอยู่ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงสนพระทัยในพวกเขาอย่างลึกซึ้ง พวกเขาได้ลุกขึ้นกลายเป็นบุคคลที่พระองค์เชื่อว่าพวกเขาอาจเป็นไปได้

ในบทเรียนของสัปดาห์นี้ เราจะทำการสำรวจลงลึกยิ่งขึ้นในพระลักษณะท่าทีของพระเยซูที่มีต่อผู้คน และจะได้ค้นพบว่าเราจะนำสิ่งที่เราพบไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของเราทั้งหลายได้อย่างไร

วันอาทิตย์

การต้อนรับพระกิตติคุณ

Receptivity to the Gospel

อ่านพระธรรมยอห์น 4:27-30, 39-42 การที่พระเยซูทรงมีปฏิสัมพันธ์กับหญิงชาวสะมาเรีย สาคิดให้เห็นความจริงว่า ผู้คนทุกประเภทสามารถเปิดรับเอาพระกิตติคุณได้ แม้ในสถานที่ที่ไม่เป็นที่คาดหวัง

สถานที่สุดท้ายที่เหล่าสาวกคาดหวังว่าจะพบดวงใจผู้คนที่รับเอาพระกิตติคุณคือที่แคว้นสะมาเรีย ชาวสะมาเรียได้ทำสิ่งที่ขัดแย้งกับชาวยิวอย่างไม่หยุดหย่อนในหลักข้อเชื่อเรื่องการนมัสการ ความขัดแย้งนี้ได้กลายเป็นความเกลียดชัง (animosity) ตลอดหลายร้อยปีที่ผ่านมานับแต่ครั้งชาวสะมาเรียต้องการมีส่วนร่วมในการสร้างพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ แต่ผู้นำในการก่อสร้างได้ตอบปฏิเสธสำหรับโอกาสนั้น เพราะว่าชาวสะมาเรียเชื่อในพระเจ้าก็จริง แต่พวกเขาได้แต่งงานกับผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า ซึ่งอาศัยอยู่แวดล้อมพวกเขา ดังนั้นชาวสะมาเรียได้รับเอาวัฒนธรรมของผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าเข้ามาปะปนในการดำเนินชีวิตของพวกเขาด้วย ผลที่เกิดขึ้นคือ ชาวสะมาเรียได้สร้างวิหารเป็นที่นมัสการขึ้นเองที่ภูเขากेरิซิม (Mount Gerizim) ในการเดินทางของเหล่าสาวก เหล่าสาวกคงเลือกที่จะกระโดดข้าม (skip) แคว้น

สะมาเรียไป โดยถือว่าแคว้นสะมาเรียไม่ใช่พื้นดินดีสำหรับการประกาศพระ-
กิตติคุณ

พระเยซูทรงมองเห็นขณะที่เหล่าสาวกมองไม่เห็น คือทรงมองเห็น
ดวงใจที่รับเอาพระกิตติคุณ อัครทูตยอห์น ผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์นได้
บันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ ด้วยการเริ่มต้นบันทึก
ว่า “พระองค์จึงเสด็จออกจากแคว้นยูเดียกลับไปแคว้นกาลิลีอีก พระองค์
จำเป็นต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย” (ยอห์น 4:3, 4) พระเยซู “จำเป็น” ต้อง
เสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย เพราะว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ดลใจพระองค์ว่า จะมี
ดวงใจที่จะรับเอาความรอดในสถานที่ไม่น่าจะบังเกิดผลแห่งนี้ เมื่อดวงตาของ
เราได้รับการเจิมโดยพระวิญญูณบริสุทธิ์ เราจะมองเห็นความเป็นไปได้ขณะที่
ที่ดวงตาของคนอื่นๆ มองเห็นแต่ความยากลำบาก เรามองเห็นการเก็บเกี่ยว
ดวงวิญญูณอย่างอุดมสำหรับอาณาจักรของพระเจ้า ขณะที่คนอื่นๆ มองเห็น
แต่พื้นที่แห้งแล้งกันดาร

อ่านพระธรรมกิจการฯ 8:4, 5, 14 ในที่สุดพันธกิจของพระเยซู ที่แคว้นสะมาเรียเป็นอย่างไร

เหล่าสาวกคงจะได้เดินผ่านแคว้นสะมาเรียไปโดยไม่ได้ให้โอกาสสำหรับ
ชาวสะมาเรียคนหนึ่งได้รับฟังความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูทรง
มองเห็นว่าพวกสาวกมองไม่เห็น ทรงตระหนักว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ได้ทรง
บันดาลให้ดวงใจของหญิงชาวสะมาเรียเปิดรับความจริง การได้สนทนาได้ตอบ
กับพระเยซูเหมือนในใบทละคร เกิดผลกระทบกับผู้คนอีกหลายสิบคน (scores)
ในเมืองนั้น เราอาจมองไม่เห็นผลลัพธ์ในทันทีทันใดของกิจกรรมการเป็น
พยานของเรา แต่เมื่อเราได้หว่านเมล็ดในดวงใจที่เปิดรับ ในวันหนึ่งเมล็ดจะ
งอกเป็นต้น เติบโตออกรวงพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยวเพื่อเป็นที่ถวายพระสิริ
แต่พระเจ้า

เราไม่ทราบแน่นอนถึงแรงกระทบจากถ้อยคำ และการกระทำ
ของเราที่มีต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะป็นด้านดีหรือด้านเลว เพราะฉะนั้นเหตุใด
เราจึงต้องระมัดระวังเสมอเกี่ยวกับสิ่งที่เราพูดและทำต่อหน้าบุคคลอื่น

บ่อยครั้งที่ท่าทีของเราตัดสินความสามารถของเราที่จะมีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ คำพูดที่หยาบกระด้าง คำกล่าวลักษณะวิพากษ์วิจารณ์ และท่าทีที่ไม่เป็นมิตรเป็นสิ่งที่ขับไล่ผู้คนให้ขยับห่างออกไปจากคุณ และแม้ว่าคุณจะสามารถจะเป็นพยานได้ ถ้อยคำของคุณไม่ว่าจะเป็นความจริงเพียงใด เป็นไปได้ (likely) จะเป็นที่ยอมรับได้น้อย

เมื่อเปรียบเทียบกัน ท่าทีด้านบวก และการเชื่อในส่วนตัวของคนอื่นจะโน้มนำพวกเขาเข้ามาหาเรา มันสร้างความผูกพันและมิตรภาพ พระเยซูทรงกล่าวถึงหลักการอันสวยงามนี้เมื่อตรัสว่า “เราจะไม่เรียกพวกท่านว่าบ่าวอีก เพราะบ่าวไม่ทราบว่าจะทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดา เราสำแดงแก่พวกท่านแล้ว” (ยอห์น 15:15) เพื่อน ย่อมยอมรับซึ่งกันและกัน และกัน แม้อีกฝ่ายจะมีความอ่อนแอ และมีความผิดพลาด พวกเขาแบ่งปันความชื่นชมยินดี และความเศร้าแก่กันอย่างอิสระ

อ่านพระธรรมมัทธิว 15:21-28 และ มาระโก 14:6-9 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พรรณนาถึงผู้หญิงสองคนที่มีสถานการณ์ความแตกต่างกันอย่างมาก ปรากฏว่าพระเยซูทรงกล่าวหยาบกระด้างกับคนหนึ่งและกล่าวอย่างนุ่มนวลกับอีกคนหนึ่ง อะไรเป็นข้อบ่งชี้แก่คุณในเนื้อหาของพระคัมภีร์ทั้งสองตอนนี้ว่าพระเยซูกำลังเข้าถึงเธอทั้งสองด้วยพระคุณแห่งความรอด ด้วยการเสริมสร้างความไว้วางใจให้แก่ทั้งสองคน

ผู้หญิงในมัทธิว บทที่ 15 เป็นชาวคานาอัน พระเยซูทรงตั้งพระทัยปฏิเสธคำขอร้องของเธอในเบื้องต้น ขณะที่เธอเองไม่ยอมลดละคำขอร้อง ความเชื่อของเธอเติบโตขึ้น ในที่สุดพระเยซูทรงอนุญาตตามที่เธอปรารถนา และทรงกล่าวถ้อยแถลงอันน่าทึ่ง ซึ่งไม่มีผู้นำศาสนาคนใดในแคว้นยูเดียในเวลานั้นจะกล่าวกับหญิงชาวคานาอันผู้นำสงสารมาก่อน พระองค์ทรงประกาศให้ได้ยินทั่วกันว่า “หญิงเอ๋ยความเชื่อของท่านก็มาก ให้เป็นไปตามความต้องการของท่านเถิด” (มัทธิว 15:28) พระองค์ทรงกล่าวคำชมเชยยิ่งใหญ่ที่สุดแก่เธอ ซึ่งไม่เคยมีผู้นำศาสนาคนใดเคยกล่าวมาก่อน คุณสามารถจินตนาการ

ได้ใหม่ว่า ดวงใจของเธอจะรู้สึกชื่นชมยินดี และชีวิตของเธอจะเปลี่ยนแปลงใหม่อย่างไร

ผู้หญิงอีกคนหนึ่งใช้น้ำหอมราคาแพงชโลมที่พระบาทของพระเยซู เธอเป็นผู้หญิงชาวยิวคนหนึ่ง เป็นผู้หญิงที่ชื่อเสียงเสียหาย เป็นคนที่ลุ่มหลงในความบาปอันเลวร้าย และเคยทำบาปบ่อยๆ หากแต่เป็นผู้หญิงที่ได้รับการอภัยบาปแล้ว ชีวิตของเธอได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ขณะที่หลายคนพิพากษ์วิจารณ์เธอ พระเยซูทรงกล่าวชมการกระทำของเธอ โดยทรงประกาศว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งที่คุณนี้ทำจะถูกกล่าวขวัญถึงไปทุกหนแห่งทั่วโลก ที่มีการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อเป็นการระลึกถึงนาง” (มาระโก 14:9)

ในข้อคิดเห็นของเรื่องทั้งสองที่เราได้อ่านข้างบน อะไรที่เป็นความจำเป็นในท่าทีด้านบวกเพื่อการเอาชนะวิญญูณ คุณเองจำเป็นต้องปรับท่าทีอะไรที่คุณต้องการ ไม่เพียงเพื่อการเป็นพยานเท่านั้น แต่สำหรับชีวิตโดยทั่วไปด้วย

วันอังคาร

การนำเสนอความจริงด้วยความรัก

Presenting The Truth in Love

มิตรภาพเพียงอย่างเดียวไม่อาจเอาชนะผู้คนสู่พระคริสต์ได้ เราอาจมีเพื่อนจำนวนมาก ผู้คนรู้สึกชื่นชมที่จะผูกมิตร และรู้สึกสบายใจที่ได้อยู่กับเรา แต่ถ้าเราไม่เคยบอกพวกเขาว่าพระเยซูทรงมีความหมายอะไรสำหรับเรา และพระองค์ได้ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา มิตรภาพของเราอาจสร้างความแตกต่างเล็กน้อยชั่ววันวันหนึ่ง แน่นนอนเพื่อนๆ ของเราอาจรู้สึกสนุกที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับเรา แต่พระเจ้าทรงเรียกเราให้เป็นมากกว่าการสร้างความสะดวก ให้ความสนุกแก่เพื่อนๆ ที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับเรา มิตรภาพเพียงอย่างเดียวจะไม่นำผู้คนมาหาพระคริสต์ ขณะที่ทำที่ไม่เป็นมิตรอาจผลักดันผู้คนออกจากพระคริสต์

อัครทูตเปาโลเตือนให้เราพูด “ความจริงด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15) สายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพถูกสร้างขึ้นเมื่อเราเห็นด้วยกับผู้คนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จงสาริตให้เห็นว่าคุณยอมรับเขาหรือพวกเขา และกล่าวชมเชยพวกเขา

เขาในจุดไหน เวลาใดที่เหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญเพียงใดที่เราจะสร้างนิสัยของ การมองหาสิ่งที่ “ดี” ในตัวคนอื่น และต่อต้านการมองในด้านลบ

อ่านพระธรรม 2 เธสะโลนิกา 1:1-4 เปาโลชมเชยชาวเธสะ-โลนิกาอย่างไร

ดูเหมือนมีบางคนที่มีความยินดีในการมองหาสิ่งผิดในบุคคลอื่นโดยไม่มีเหตุผลอื่นใดมากกว่าที่มันทำให้พวกเขารู้สึกดีขึ้นเกี่ยวกับพวกเขาเอง

แต่อัครทูตเปาโลนั้นตรงกันข้าม ท่านมองหาสิ่งที่ป็นด้านบวกใน คริสตจักรที่ท่านดูแลรับใช้อยู่ แน่หนอนเมื่อท่านมองเห็นสิ่งผิดท่านจะว่ากล่าว ตักเตือน ไม่ใช่ทำเป็นมองไม่เห็น หรือไม่เอาโทษ (condone) แต่จุดเน้นของ ท่านคือการเสริมสร้างคริสตจักรที่ท่านได้สถาปนาขึ้น วิธีที่ท่านทำคือจะยก ย่องในส่วนดี เหมือนกับการฉายแสงไปยังจุดเด่น (highlighting) ในสิ่งดีสิ่ง ที่ถูกต้องที่พวกเขาได้ทำ

เอลเลน จี. ไวท์ กล่าวถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ด้านบวกว่าเป็น สิ่งที่ยอดเยี่ยม (remarkable) ว่า “ถ้าเราจะถ่อมตัวเราเองลงต่อพระพักตร์ พระเจ้า เป็นคนมีใจกรุณา และสุภาพอ่อนน้อม เต็มไปด้วยความเมตตา จะมี คนหนึ่งร้อยคนกลับใจใหม่สู่ความจริง ขณะที่ตอนนี้มีเพียงคนเดียว” (คำ พยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 9, หน้า 189)

จากข้อเขียนของ เอลเลน จี. ไวท์ อะไรคือความหมายของ คริสตจักร ถ้าความกรุณา การมีมารยาท ความสุภาพอ่อนโยน ความ เมตตาสงสาร ไหลจากดวงใจของสมาชิกแต่ละคน คริสตจักรเช่นนี้จะ ได้รับการมองเหมือนอะไร จงมองลึกเข้าไปในดวงใจของคุณ และถาม ว่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างไร

พุทธ

พื้นฐานของการยอมรับ

The Foundation of Acceptance

อ่านพระธรรมโรม 15:7 และเอเฟซัส 4:32 คุณจะพรรณนาพื้นฐานของการยอมรับทั้งหมดอย่างไร อะไรคือส่วนประกอบสำคัญของการทำดีในการยอมรับ

ในข้อความของพระคัมภีร์ทั้งสองตอน ท่านอัครทูตเปาโลเสนอหลักการขีดเส้นใต้ไว้ที่การยอมรับซึ่งกันและกันของเราไว้ เพราะว่าพระคริสต์ได้ทรงให้อภัย และการยอมรับซึ่งกันและกันของเรา เราสามารถจะปฏิเสธที่จะให้อภัย และยอมรับซึ่งกันและกันได้ใหม่ ที่จริงแล้วเป็นสิ่งเที่ยงตรง (precisely) เพราะว่าพระเยซูได้ทรงรับเรา เพื่อที่เราสามารถจะยอมรับซึ่งกันและกัน แม้อีกฝ่ายจะมีข้อบกพร่อง

ใคร่ครวญว่าอะไรคือความหมายนี้ คิดเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งที่คุณสามารถทำไป และยังดีนรนต์ต่อสู้กับสิ่งนั้น บางทีคุณคนเดียวที่รู้ว่าสิ่งนั้นจะน่ากลัวถ้ามีคนอื่นรู้ด้วย

และกระนั้น คืออะไร โดยความเชื่อคุณเป็นที่ยอมรับโดยพระคริสต์ ผู้ทรงทราบเกี่ยวกับสิ่งทั้งหมด ที่คนอื่น ๆ อาจไม่ทราบสิ่งใดๆ เลย ถูกแล้ว พระองค์ทรงทราบทั้งหมด และกระนั้นพระองค์ทรงยอมรับคุณโดยไม่เกี่ยง ไม่ใช่เพราะความดีของคุณเอง แต่เพราะคุณความดีของพระองค์

อะไร ถ้าฉันควรจะเป็นท่าทีของคุณที่มีต่อคนอื่น ตรงนี้แนวคิดที่ยากลำบากสำหรับบางคนที่จะเข้าใจ การยอมรับของแท้ (genuine) หมายถึงว่าเรายอมรับผู้คนตามที่เขาเป็น รวมทั้งนิสัยแห่งความบาปของพวกเขา เพราะว่าพวกเขาเป็นมนุษย์สามัญถูกสร้างขึ้นในพระฉายาของพระเจ้า เพราะว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา “ขณะที่เรายังเป็นคนบาป พระองค์ทรงทำให้เราคืนดีกับพระเจ้า” ขณะที่เรายังเป็นศัตรูของพระองค์” เราสามารถให้อภัย และยอมรับคนอื่น ความรักที่ทรงมีต่อเราได้กลายเป็นพื้นฐานแท้ในการยอมรับของเรา และการให้อภัยแก่คนอื่น ๆ” (โรม 5:6-10)

แต่ครั้งหนึ่งเมื่อเราได้รับการยอมรับ การใส่ใจในความสัมพันธ์ได้ถูกสถาปนาขึ้น บ่อยครั้งมีความจำเป็นที่จะเผชิญหน้ากับอีกบุคคลหนึ่งด้วยความรักจากความจริงของพระคัมภีร์ การล้มเหลวที่จะทำสิ่งนี้คือการเพิกเฉยต่อความรัก ในฐานะเป็นเพื่อน เราให้ความใส่ใจเพียงพอที่จะแบ่งปัน “ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป” ซึ่งรวมถึงความจริงนิรันดร์กับเพื่อน ๆ ของเรา

ท่าทีของพระเยซูไม่ใช่ “ทำสิ่งใดก็ได้ตามที่ใจคุณต้องการ ถือว่าสิ่งนั้นไม่เป็นไร พระองค์ยังคงยอมรับคุณอยู่ดี แต่ท่าทีของพระองค์น่าจะเป็น

อย่างนี้มากกว่า “ไม่ว่าคุณจะได้ทำอะไรลงไป พระองค์ยินดีให้อภัย และจะจัดหาพลังให้คุณเพื่อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง” ความจริงของพระคัมภีร์เมื่อถูกนำเสนอด้วยวิญญานแห่งความถ่อมใจของพระคริสต์ และด้วยท่าทีแห่งความรักจะเอาชนะดวงใจทั้งหลายและการเปลี่ยนแปลงในชีวิตจะเกิดขึ้น

จะเป็นไปได้อย่างไรที่จะยอมรับบุคคลหนึ่ง แต่จะไม่ยอมรับพฤติกรรมแห่งความบาปของบุคคลนั้น เราสามารถจะยอมรับได้อย่างไรขณะที่ในเวลาเดียวกันไม่ถือโทษ (condone) หรือไม่อดทนอดกลั้น (tolerate) ต่อความบาป

วันพฤหัสบดี

การนำเสนอความจริงด้วยความรัก

Truth Lovingly Presented

พระเยซูไม่ทรงละเลยการนำเสนอความจริง “เพื่อเห็นแก่ความรัก” เพราะว่ามันไม่ใช่เป็นความรัก ความรักจะแสวงหาสิ่งดีที่สุดในคนอื่น ไม่มีความขัดแย้งระหว่างความรัก และความจริง ความจริงถูกนำเสนอด้วยความถ่อมใจ และความกรุณาเป็นถ้อยแถลงแห่งความรัก พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) พระเยซูทรงเป็นเส้นทางเดียวแห่งความรอด (กิจการฯ 4:12) พระคุณของพระองค์ช่วยให้รอด ดังนั้นเราสามารถทราบถึงความจริงของพระองค์ และดำเนินชีวิตตามแบบอย่างชีวิตของพระองค์ ความจริงที่ปราศจากความรักนำไปสู่การยึดหลักพระบัญญัติอย่างเคร่งครัดจนทำให้รู้สึกอึดอัด (stifling legalism) ซึ่งเหมือนเชือกที่รัดคอ (strangles) ชีวิตฝ่ายวิญญาณ ดังนั้นที่เรียกว่า “ความรัก” หากปราศจากความจริงจะนำไปสู่ “การอดกลั้น (tolerant) จากการแสดงความรู้สึกเกินควร (sentimentalism) โดยปราศจากเนื้อหาสาระสำคัญ (substance) เหมือนการปล่อยให้บุคคลหนึ่งล่องลอยไป (adrift) บนน้ำทะเลอย่างไร้จุดหมาย ความจริงนำเสนอในความรักนำเสนอสู่ประสบการณ์ของแท้ (authentic) ของคริสเตียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์อันแน่นอน

อ่านพระธรรม 1 เปโตร 3:15; 2 ทิโมธี 4:2 และทิตัส 3:4, 5 มีการแสดงออกอะไรในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่นำเสนอเพื่อให้เกิดความ

สมดุละระหว่าง การนำเสนอความจริงในพระคัมภีร์ ด้วยความถ่อมและ วิทยาศาสตร์แห่งการยอมรับ

ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ไม่เคยกล่าวเน้นว่า ความรักอยู่เหนือความจริง ทั้งความรัก และความจริงกลมกลืนกันอย่างงดงาม เช่นเดียวกับพระคุณและพระบัญญัติ ความเห็นอกเห็นใจ และความสัตย์ซื่อ อัครทูตเปโตรกล่าวเตือนเหล่าผู้เชื่อว่า “จงเตรียมพร้อมเสมอ ที่จะอธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผล เกี่ยวกับความหวังของท่าน” (1 เปโตร 3:15) กล่าวได้อีกอย่างว่า คุณจำเป็นต้องทราบในสิ่งที่คุณเชื่อ เหตุใดคุณจึงเชื่อ และสามารถจะอธิบายสิ่งที่คุณเชื่อ และเพราะเหตุใด นี้ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องมีคำตอบทั้งหมด หรือสามารถจะทำให้คนอื่นมั่นใจ (convince) ในความเชื่อของคุณ แต่หมายความว่า คุณได้อธิบายไปด้วยความสุภาพ และความยำเกรง” นั่นคือ ทำไปด้วยความถ่อมใจ และความรู้สึกในความยิ่งใหญ่แห่งประเด็นของเสاهมุด (stake) แห่งความเชื่อ ซึ่งคุณสามารถอธิบายและปกป้องความเชื่อของคุณ

อัครทูตเปาโลให้คำแนะนำที่โมริบุดรบุญธรรมว่า “จงประกาศพระวจนะ จงทำอย่างขะมักเขม้นทั้งในขณะที่คนสนใจและไม่สนใจ จงชักชวน ตักเตือน และหนุนใจ ด้วยความอดทน และด้วยการสั่งสอนอย่างเต็มที่” (2 ทิโมธี 4:2) ท่านเปาโลเตือนที่ตัดสินว่า ด้วยความกรุณา และความรักของพระเจ้าที่ได้ช่วยเหล่าผู้ที่เกิดใหม่ในพระองค์ให้ได้รับความรอด (ทิตัส 3:5)

เราก็เช่นกัน ถูกเรียกให้เป็นผู้นำเสนอความจริงในความรักด้วยความสุภาพและความถ่อมใจ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเชื่อเชิญเราให้เข้าร่วมกับพระองค์ในการแบ่งปันด้วยความเชื่อ และด้วยท่าทีการยอมรับข่าวสารสำหรับช่วงวันสุดท้ายของพระองค์ สำหรับโลกที่กำลังจะพิเนตหากปราศจากพระคริสต์

ถ้ามีใครถามว่า “ทำไมคุณจึงเป็นคริสเตียน” คุณจะตอบเขาอย่างไร

“ในพระคริสต์มีความอ่อนโยนของผู้เลี้ยงแกะ มีความรักใคร่ของผู้เป็นบิดามารดา และมีพระคุณแห่งความเมตตา ความสงสารอันไม่มีที่เปรียบของพระผู้ช่วยให้รอด พระพรของพระองค์ที่ทรงเสนอให้ในลักษณะจงใจ พระองค์ไม่ทรงพึงพระทัยเพียงแต่การประกาศถึงพระพรทั้งหลาย พระองค์นำเสนอในความน่าประทับใจที่สุด เพื่อให้ผู้คนรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เป็นเจ้าของ ดังนั้นเหล่าผู้รับของพระองค์จะต้องนำเสนอความรุ่งเรืองแห่งพระสิริแห่งของประทานได้ทั้งหมด ความรักมหัศจรรย์ของพระคริสต์จะละลายใจแข็งกระด้าง และทำให้ดวงจิตสงบ (subdue) เมื่อมีการกล่าวซ้ำในหลักความเชื่อ ก็จะไม่ทำให้เกิดความสำเร็จอะไร พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า “จงชูใจ จงชูใจประชากรของเรา” “เจ้าจงขึ้นไปบนภูเขาสูง โอ ศิโยนผู้นำชาวดี จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยเต็มกำลัง โอเยรูซาเล็มผู้นำชาวดี จงเปล่งเสียงเถิด อย่างกลัวเลย จงพูดกับเมืองทั้งหลายของยูดาห์ว่า ตูเกิดพระเจ้าของพวกเจ้า ดูลี พระยาห์เวห์องค์เจ้านายเสด็จมาด้วยอำนาจ และพระกรของพระองค์ครอบครองเพื่อพระองค์ นี่แน่ะรางวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และค่าตอบแทนของพระองค์ก็อยู่เฉพะพระพักตร์พระองค์ พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะของพระองค์ เหมือนผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงรวบรวมลูกแกะไว้ด้วยพระกรของพระองค์ พระองค์จะทรงอุ้มไว้ที่พระทรง และจะค่อยๆ นำแม่แกะที่มีลูกอ่อน” (อิสยาห์ 40:1, 9-11) (เอลเลน จี. วัตส์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 826, 827)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า การชี้ความผิดของคนอื่น จะไม่ทำให้เราล้มลงสู่ความผิดเหมือนกับเขา
2. ถ้ามีคนพูดว่า “ผมรู้สึกดีใจที่คุณป้าของผมได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์แล้ว” แต่คุณรู้ว่านั่นเป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง เพราะคุณป้าของเขายังอยู่ในหลุมฝังศพเพื่อรอการเสด็จกลับมาของพระเยซู คุณจะสอนเขาอย่างไร ควรสอนหลักความเชื่อให้เขาทันทีดีหรือไม่
3. จงอภิปรายข้อความต่อไปนี้ “การมองหาความชั่วของคนอื่น เป็นการพัฒนาความชั่วในใจเรา เมื่อมองหาสิ่งชั่วร้ายของคนอื่น จะเปลี่ยนคนมองไปสู่ความชั่วร้ายนั้น แต่โดยการมองไปที่ความบริสุทธิ์ สมบูรณ์ และพูดถึงความรักและพระอุปนิสัยของพระเยซู อุปนิสัยของเราจะเปลี่ยนไปตามพระฉายาของพระองค์ โดยการตรึงตรองถึงพระอุปนิสัยอันสูงส่งของพระคริสต์ เราจะถูกยกขึ้นสู่ความบริสุทธิ์ และบรรยากาศอันศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเราเข้าเฝ้าพระเจ้าบ่อยๆ เท่ากับเราอยู่ใกล้กับพระเจ้า พระสิริของพระองค์จะฉายผ่านตัวเราไปสู่คนทั้งปวง” (เอลเลน จี. ไวท์, Gospel Workers, หน้า 479)

บทที่ 10

วิธีมีส่วนร่วมที่น่าตื่นเต้น

An Exciting Way to Get Involved

วันที่ 29 สิงหาคม - 4 กันยายน 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ปฐมกาล 1:1, 2, 26; อพยพ 18:21-25; 1 โครินธ์ 12:12-25;

กิจการฯ 16:11-15, 40; กิจการฯ 4:31; กิจการฯ 12:12

ข้อควรจำ

“แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า ข้า
วที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากหนักรา แต่คนงานยังน้อยอยู่
เพราะฉะนั้นท่านจงอ้อนวอนพระองค์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของ
นา ให้ทรงส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์”
(มัทธิว 9:37, 38)

บางคนพูดว่า “มีกำลังมาก” ในบางความรู้สึก นั่นเป็นความจริง คุณเคยสังเกตไหมว่าคุณได้รับแรงดลใจดีมากที่จะออกกำลัง ถ้าคุณออกกำลังกับคนกลุ่มหนึ่งมากกว่าที่คุณจะออกกำลังตามลำพังในแต่ละวัน หลายคนเข้าร่วมกับชมรมสุขภาพที่มีอุปกรณ์ออกกำลังเยอะแยะมากมาย เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะออกกำลังได้มากกว่า และรู้สึกเพลิดเพลินดีกว่าถ้าเขาจะออกกำลังกับคนอื่น ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อการนมัสการ เราเป็นสัตว์สังคม เรื่องนี้จริงเกี่ยวกับการออกกำลัง มันเป็นเรื่องจริงกับหลายสิ่งในชีวิต: เราทำได้ดีขึ้นถ้าเราได้รับการสนับสนุนจากระบบสังคมและเป็นความจริงพิเศษในเรื่องฝ่ายวิญญาณ

ตลอดในพระคัมภีร์ กลุ่มเล็กถูกทำให้เป็นจุดเด่น (highlighted) เป็นหนึ่งในวิธีของพระเจ้าในการเสริมสร้างความเชื่อของเรา เพิ่มพูนความรู้ใน

พระวาระของพระองค์ของเรา เข้าสู่ความลุ่มลึกในชีวิตการอธิษฐาน และจัดเตรียมเราให้พร้อมเพื่อการเป็นพยาน พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนร่วมในพันธกิจกลุ่มเล็ก ท่านโมเสสเป็นผู้นำกลุ่มเล็ก พระเยซูทรงสถาปนากลุ่มเล็กของเหล่าสาวกของพระองค์ และอัครทูตเปาโลเดินทางทั่วอาณาจักรโรมันพร้อมกับเพื่อนร่วมงานกลุ่มเล็กเพื่อการประกาศพระกิตติคุณ การศึกษาสัปดาห์นี้ เราจะเน้นพื้นฐานพระคัมภีร์สำหรับกลุ่มเล็ก และคุณจะมีวิธีที่น่าตื่นเต้นที่คุณอยากจะเข้าไปมีส่วนร่วม

วันอาทิตย์

กลุ่มเล็ก: แนวคิดแรกของพระเจ้า

Small Groups: God's Idea First

อ่านพระธรรมปฐมกาล 1:1, 2, 26; ฮีบรู 1:1, 2 และเอเฟซัส 3:8, 9 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เปิดเผยให้เห็นความเป็นหนึ่งของพระเจ้าสามพระภาค

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนร่วมกันในการเนรมิตสร้าง แต่ละพระองค์มีภารกิจแตกต่างกัน แต่ทรงทำการร่วมกันในลักษณะเป็นหนึ่งที่แบ่งแยกไม่ได้ (indivisible) พระบิดาทรงเป็นองค์เจ้านายผู้ออกแบบ (Master Designer) ทรงเป็นสถาปนิกผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงดำเนินแผนของพระองค์ผ่านพระเยซูผู้ทรงเป็นหน่วยที่เข้มแข็งในการทรงสร้างที่พร้อมเพรียงกัน (unison) ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่เหนือธรรมชาติเกินกว่าที่เราสามารถจะเข้าใจได้ และสิ่งนี้ชัดเจน ไม่เพียงแต่การมีตัวตนจริงของโลกและจักรวาล แต่องค์พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง (ดู โรม 1:18-20)

กลุ่มเล็กเป็นแนวคิดแรกของพระเจ้า แม้คนหนึ่งจะต้องระมัดระวัง เมื่อใช้วิธีการเปรียบเทียบ (analogies) เกี่ยวกับสิ่งมหัศจรรย์ในพระลักษณะของพระเจ้า ให้เราใช้สิ่งนี้อย่างหลวมๆ (loosely) และพูดว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงประกอบเป็น “กลุ่มเล็ก” กลุ่มแรกขึ้นในประวัติศาสตร์แห่งความรอด ทั้งสามพระองค์มีส่วนร่วมในการเนรมิตสร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ และจากนั้นทรงร่วมกันในแผนการแห่งความรอดหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในความบาป

เปรียบเทียบ ยอห์น 10:17, 18; โรม 8:11 และ 1 โครินธ์ 15:15 การฟื้นฟูพระชนม์ของพระคริสต์สาธิตให้เห็นความเป็นหนึ่งของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแผนการแห่งความรอดอย่างไร

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์รวมกันเป็นหนึ่งใน “กลุ่มเล็ก” ซึ่งทรงสำแดงพระประสงค์ในการไถ่เผ่าพันธุ์มนุษย์ให้รอด “แผนการแห่งความรอดเป็นรูปร่างขึ้นมาจากการปรึกษาหารือของพระเจ้าผู้ทรงเป็นอยู่ตลอดนิรันดร์” (เอลเลน จี. ไวท์, *Fundamental of Christian Education*, หน้า 186) ไม่มีอะไรสำคัญสำหรับพระเจ้ามากไปกว่าการช่วยผู้คนให้รอดมากที่สุดเท่าที่จะทำได้” (1 ทิโมธี 2:4; 2 เปโตร 3:9) กลุ่มเล็กอาจมีวัตถุประสงค์หลากหลาย ซึ่งเราจะศึกษาในบทเรียนของสัปดาห์นี้ แต่เป้าหมายหลักเหนือสิ่งใด (overriding) คือที่จะเน้นเพื่อเอาชนะผู้ที่หลงหาย และนำมาหาพระเยซู โดยการทำงานของกลุ่มเล็ก เราไม่เพียงสามารถช่วยเราเองเท่านั้นแต่ช่วยคนอื่น ๆ ได้ด้วย เป้าหมายสุดท้ายของกลุ่มเล็กคือการเอาชนะดวงวิญญาณ

รวบรวมความคิดในเรื่องความเป็นหนึ่งของพระเจ้า เป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจใช้ใหม่ เราสามารถจะเชื่อ และไว้วางใจในสิ่งที่เราไม่เข้าใจกระจ่างใช้ใหม่ เหตุใดเรื่องนี้จึงเป็นหลักการที่สำคัญสำหรับคริสเตียนที่จะติดตามเมื่อพูดถึงเรื่องความเชื่อ

วันจันทร์

กลุ่มเล็กในพระคัมภีร์

Small Groups in Scripture

พระคัมภีร์จัดหาตัวอย่างหลากหลายของกลุ่มเล็กว่าเป็นกลุ่มที่เน้นการอธิษฐาน การสร้างมิตรสัมพันธ์ การหนุนน้ำใจซึ่งกันและกัน และการทำงานร่วมกันเพื่อพระคริสต์ กลุ่มเล็กเหล่านี้จัดทำให้ประชากรของพระเจ้าได้ใช้ของประทานต่าง ๆ ของพวกเขาอย่างเต็มที่ กล่าวคือกลุ่มเล็กสามารถจัดหาโอกาสสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะใช้เราแต่ละคนอย่างเต็มที่มากขึ้น

อ่านพระธรรมอพยพ 18:21-25 อะไรคือเจตจำนงของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้เยโรผู้เป็นพ่อตาของโมเสสแนะนำโมเสสให้ทำแตกต่างจากเดิม และสิ่งนี้สำคัญอย่างไร

ทุกคนในค่ายพักของชนอิสราเอลกลายเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสิบคน นำโดยหัวหน้าที่เป็นคนยำเกรงพระเจ้า กลุ่มเล็กเหล่านี้เป็นพื้นที่แก้ปัญหาต่างๆ แต่พวกเขาทำมากกว่านั้น เป็นพื้นที่สำหรับสร้างมิตรสัมพันธ์ เป็นพื้นที่ปัญญาต่างๆ อาจปกป้องได้ และชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณได้รับการเลี้ยงดู (nurtured) เป็นพื้นที่ที่แผนการของพระเจ้าได้รับการแบ่งปัน ในกลุ่มลักษณะนี้ ผู้คนได้รับการส่งเสริมให้เกาะกลุ่มกันเหนียวแน่น พวกเขาเอาใจใส่ในความสัมพันธ์ที่อาจช่วยให้คนทั้งกลุ่มเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงาน หรือฝึกกำลังกันในประเด็น หรือปัญหาใดๆ ที่พวกเขากำลังเผชิญหน้า ไม่มีคำถามอย่างที่เรารอบ ผู้คนต่อสู้ดิ้นรนกับสิ่งต่างๆ ที่คนอื่นบางคนอาจช่วยพวกเขาได้ กลุ่มเล็กจัดให้มีบรรยากาศอบอุ่นในการเอาใจใส่ต่อกัน ร่วมสามัคคีกัน จิตวิญญาณของสมาชิกในกลุ่มจะเติบโตขึ้น และปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไข

สิ่งที่ทำให้ตรึงใจ (fascinating) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเล็กบอกเราว่าขนาดในอุดมคติของกลุ่มเพื่อจะมีปฏิริยาที่ดี คือการมีสมาชิกระหว่างหกถึงสิบสองคน นี่เป็นขนาดเดียวกันกับขนาดของกลุ่มทั้งของท่านโมเสสและของพระเยซูที่ทรงใช้ในการจัดตั้งกลุ่มเล็กขึ้น

**อ่านพระธรรมลุกา 6:12, 13; มัทธิว 10:1 และมาระโก 3:13-15
อะไรคือพระประสงค์ของพระเยซูในการเรียกเหล่าสาวก และทรงเลือกพวกเขาให้มีส่วนในพันธกิจกลุ่มเล็กของพระองค์**

พระประสงค์ในการทรงเรียกอัครทูต และสาวกของพระเยซูคือเพื่อที่จะเตรียมพวกเขาไว้ ทั้งด้านจิตวิญญาณ และในภาคปฏิบัติสำหรับพันธกิจของพวกเขาในโลก ในการร่วมสัมพันธ์กับพระองค์ พวกเขาจะเติบโตขึ้นในพระคุณในบริบทของการประชุมกลุ่มเล็กของพวกเขา พวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าจะดำเนินพันธกิจการรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร วันแล้ววันเล่า ขณะที่พวกเขาเฝ้าสังเกตการดำเนินพันธกิจของพระคริสต์ที่ทรงสนองต่อความต้องการของผู้คน พวกเขาจะได้เรียนรู้ด้วยการสังเกตว่าพวกเขาจะใช้ของประทานของพวกเขาอย่างไร วัตถุประสงค์สำหรับกลุ่มเล็กของพระเยซูคือการเลี้ยงดูจิตวิญญาณและการประกาศออกไป

คิดถึงช่วงเวลาที่คุณมีส่วนร่วมร่วมกับสมาชิกกลุ่มเล็ก ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด พวกเขาดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และต่างก็ทำงานเพื่อเป้าหมายเดียวกัน คุณได้เรียนรู้อะไรที่อาจช่วยให้คุณเข้าใจในคุณค่าของกลุ่มเล็กในบริบทแห่งความเชื่อของเรา

วันอังคาร

การจัดระเบียบเพื่อการรับใช้

Organized for Service

อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 12:12-25 ร่างกายของมนุษย์จัดทำตัวอย่างได้อย่างยอดเยี่ยมในการทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องประสานในกลุ่มเล็กอย่างไร

อัครทูตเปาโลไม่เพียงเปิดเผยถึงความสำคัญในของประทานแห่งพระวิญญาณของชีวิตในคริสตจักร ท่านยังให้คำแนะนำเรื่องต้นแบบว่าจะจัดระเบียบกลุ่มเล็กอย่างไร ท่านอภิปรายเรื่องของประทานแห่งพระวิญญาณด้วยการเปรียบเทียบว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ และบอกว่ากลุ่มเล็กทำงานอย่างไร

การศึกษาเรื่องกายวิภาค (anatomy) และสรีรวิทยา (physiology) ซึ่งเผยให้เห็นอวัยวะต่างๆ ของร่างกายถูกจัดระเบียบให้เข้าสู่ระบบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (interrelated) ยกตัวอย่างเช่น การย่อยอาหาร หลอดเลือด หัวใจ เกี่ยวกับหายใจ และเกี่ยวกับโครงกระดูก ซึ่งเหล่านี้เป็นเพียงระบบอวัยวะของร่างกายไม่กี่อย่าง ของประทานฝ่ายจิตวิญญาณเป็นเหมือนส่วนต่างๆ ของร่างกาย พวกมันทำหน้าที่ได้ดีที่สุดเมื่อถูกจัดระเบียบเข้าสู่ระบบ หรือกลุ่มที่จริงในส่วนมากของกรณี อวัยวะต่างๆ ไม่อาจทำหน้าที่ตามลำพัง ร่างกายของคนหนึ่งไม่เป็นเพียงก้อนลัมพ์ (lump) ที่มีอวัยวะต่างๆ ทำงานแยกกันอย่างอิสระแล้วแต่ว่าอวัยวะใดจะทำหน้าที่อะไร แต่เป็นว่าร่างกายของคนหนึ่งถูกกำหนดเข้าสู่ระบบเชื่อมโยงอันแน่นแฟ้น (tightly-knit system) ที่ทำงานด้วยกันเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

ทั้งหมดนี้บอกเราบางสิ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเราสามารถใช้ของประทานแห่งพระวิญญาณได้ดีที่สุด เป็นการง่ายที่จะเกิดความท้อถอยเมื่อเรา

ทำหน้าที่ตามลำพัง แต่เมื่อเราเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเล็ก สมาชิกกลุ่มมีความสนใจ และเป้าหมายอย่างเดียวกัน เราพบว่าความพยายามของเราสามารถมุ่งเน้นได้ดีมาก และขยายผลได้ยิ่งใหญ่กว่า

กลุ่มเล็กจัดให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดที่จะออกกำลังของประทานแห่งพระวิญญาณของเรา และสามารถกลายเป็น “หัวใจ” ของกลุ่มนมัสการท้องถิ่นที่จะเอื้อมออกไปเพื่อดำเนินพันธกิจ

เอลเลน จี. ไวท์ เน้นคุณค่าของกลุ่มเล็กในถ้อยคำเหล่านี้ว่า “การก่อรูปของกลุ่มเล็กเป็นพื้นฐานแห่งความพยายามของคริสเตียนได้ถูกนำเสนอแก่ข้าพเจ้าโดยพระองค์ผู้ไม่ทรงผิดพลาด ถ้าโบสถ์แห่งใดมีสมาชิกจำนวนมากก็ให้สมาชิกแบ่งออกเป็นกลุ่มเล็กหลายกลุ่มเพื่อให้ทำงาน ไม่เพียงสำหรับสมาชิกโบสถ์เท่านั้น แต่เพื่อผู้ที่ยังไม่เชื่อด้วย ถ้าสถานที่หนึ่งมีเพียงสองหรือสามคนรู้จักความจริง ก็ให้พวกเขาารวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ร่วมงาน ให้พวกเขารักษาความเป็นหนึ่งไว้อย่าให้แตกหักได้ แล้วรีบรุด (pressing) ไปด้วยกันในความรักและความสามัคคี หนุนใจซึ่งกันขณะเดินทางไป ให้แต่ละคนได้รับความกล้าหาญ และช่วยเสริมพลังซึ่งกันและกัน” (เอลเลน จี. ไวท์, คำพยาานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 7, หน้า 21, 22)

พันธกิจกลุ่มเล็กได้รับการสถาปนาโดยพระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้สมาชิกโบสถ์แต่ละคนเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ ได้รับประสบการณ์ในมิตรสัมพันธ์อันอบอุ่น และใช้ของประทานที่พระเจ้าทรงประทานให้ในพันธกิจการรับใช้ของพระองค์

จงพิจารณาว่าเราจะใช้คำแนะนำของ เอลเลน จี. ไวท์ ที่กล่าวมานี้เป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ต่อคริสตจักรได้อย่างไร

พุทธ

กลุ่มเล็กในพระคัมภีร์ใหม่

New Testament Small Groups

คริสตจักรพระคัมภีร์ใหม่เติบโตอย่างรวดเร็ว ในเพียงสั้นๆ ไม่กี่ปี จากกลุ่มเล็กของผู้เชื่อโตขึ้นสู่ผู้นมัสการนับหมื่นคน (ten of thousand) มีองค์ประกอบหลายประการที่สนับสนุนการไหลบ่าเข้ามาของจำนวนผู้เชื่อ และนี่

เป็นปรากฏการณ์ของการเติบโตเร็ว พันธกิจการรับใช้ของพระเยซูได้หว่านเมล็ดแห่งพระกิตติคุณ และเตรียมฝูงชนให้รับเอาคำเทศนาสั่งสอนของเหล่าสาวก ภายหลังพระคริสต์เสด็จขึ้นบนสวรรค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หลั่งลงมาอย่างทรงพลัง เป็นการตอบคำอธิษฐาน และสนองต่อความเชื่อของเหล่าสาวก องค์ประกอบที่ให้การสนับสนุนสำหรับการเติบโตได้ไวของคริสตจักร พระคัมภีร์ใหม่คือโครงสร้างการจัดระเบียบกลุ่มเล็กของพวกเขา กลุ่มเล็กได้สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้น

อ่านพระธรรมกิจการฯ 18:1-5; กิจการฯ 20:1-4 คุณคิดว่าเหตุใดท่านลูกาผู้เขียนพระธรรมกิจการฯ เอ่ยชื่อของเหล่าคนที่ทำงานใกล้ชิดกับอัครทูตเปาโล

เป็นที่น่าตรึงใจจะสังเกตว่าท่านลูกาเอ่ยชื่อบางคนของเหล่าผู้ได้ทำงานกับท่านเปาโล สำหรับท่านเปาโลแต่ละคนมีความสำคัญ ท่านรู้ชื่อของพวกเขาทุกคน พวกเขาให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในพันธกิจการเอื้อมออกไป แม้ว่าจำนวนชื่อที่ท่านเอ่ยถึงจะเป็นเพียงกลุ่มเล็ก แต่ก็ได้ช่วยพิสูจน์ในจุดเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงานใกล้ชิดซึ่งกันและกัน แม้ว่าจำนวนจะไม่กี่คน

แต่ละคนเหล่านี้แน่นอนมีของประทานบางประการ ซึ่งแตกต่างจากของประทานของคนอื่นๆ พวกเขามาจากพื้นเพ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน วิธีการที่พวกเขามองสิ่งต่างๆ มักจะไม่เหมือนกันเสมอไป แต่ละคนให้การสนับสนุน (contribution) สิ่งที่มีคุณค่าให้กับงานของพระคริสต์ ความหลากหลายในของประทาน พื้นฐาน และประสบการณ์ให้การสนับสนุนต่อการเติบโตของคริสตจักร แต่ละคนให้การสนับสนุนพันธกิจของพระคริสต์จากความมุ่งมั่นในพื้นฐาน และประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเยซู

เปรียบเทียบพระธรรมกิจการฯ 16:11-15, 40; กิจการฯ 12:11, 12 นางลิเดียได้เชิญอัครทูตเปาโลทำอะไรทันทีหลังจากการกลับใจของนาง ทั้งท่านเปาโลและท่านเปโตรไปที่ไหนหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ

ผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์ใหม่จะพบปะกันในบ้าน บ้านของคริสเตียนหลายหลังได้กลายเป็นศูนย์แห่งอิทธิพล และเป็นดวงใจของพันธกิจกลุ่มเล็ก

คุณเคยคิดเกี่ยวกับการเริ่มต้นพันธกิจกลุ่มเล็กในบ้านของคุณ หรือการร่วมกับเพื่อนในการเริ่มต้นพันธกิจกลุ่มเล็กในบ้านของคุณหรือไม่ ถ้าคุณเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจกลุ่มเล็กอยู่แล้ว จงคิดว่ามีอะไรที่คุณสามารถแบ่งปันกับชั้นโรงเรียนวันสะบาโตสัปดาห์นี้เกี่ยวกับประโยชน์ของกลุ่มเล็ก

วันพฤหัสบดี

แรงผลักดันของกลุ่มเล็ก

Small Group Dynamics

กลุ่มเล็กเป็นพาหนะที่พระเจ้าทรงใช้ทำให้คริสตจักรของพระองค์เติบโต กลุ่มเล็กเป็นที่ปลอดภัยสำหรับผู้คนที่จะระบายปัญหาต่างๆ ของพวกเขา และอภิปรายถึงความหวังซึ่งกันและกัน ซึ่งจัดให้มีโอกาสต่างๆ เพื่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณในบริบทของความเอาใจใส่ในความสัมพันธ์ ผู้ยังไม่เป็นคริสเตียนหลายคนรู้สึกสบายใจครั้งแรกที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่มเล็ก มากกว่าการไปร่วมนมัสการในโบสถ์ใหญ่ที่มีการนมัสการตามธรรมเนียมสืบทอดมาในครั้งแรก

อ่านพระธรรมกิจการฯ 4:31; กิจการฯ 12:12 และ กิจการฯ 20:17-19, 27-32 เขียนองค์ประกอบที่แตกต่างกันทั้งหมดในกลุ่มพระคัมภีร์ใหม่มีกิจกรรมอะไรที่กลุ่มเหล่านี้มีส่วนร่วม

คริสเตียนยุคแรกเริ่มพบปะกัน อิทธิฐานขอความกรุณาเพื่อคนอื่น (intercede) อันเป็นการแสดงความหวังซึ่งกันและกัน ทำการแบ่งปันมิตรภาพอันอบอุ่น ศึกษาพระวจนะของพระเจ้า และได้รับการจัดเตรียมไว้สำหรับการรับใช้ ช่วยปกป้องซึ่งกันและกันเพื่อต่อต้านครูสอนเทียมเท็จ และร่วมกันในกิจกรรมการเอื้อมออกไป

กลุ่มเล็กสร้างความแตกต่าง ผู้คนผืนนี้ของประทานของพวกเขาเพื่อการรับใช้ ผู้คนกำลังมองไปยังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการเอื้อมออกไป ซึ่งเป็นอาวุธอันทรงพลังในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

อ่านมัทธิว 9:37, 38 ปัญหาการเก็บเกี่ยวที่พระเยซูตรัสถึงคือ อะไร

เหล่าสาวกมองเห็นความเป็นไปได้บางอย่างเล็กน้อย (faint) สำหรับความก้าวหน้าของพระกิตติคุณ แต่พระเยซูทรงมองเห็นโอกาสยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงแบ่งปันข่าวดีว่า “ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนั้กหนาแต่คนงานยังน้อยอยู่” (มัทธิว 9:37) การแก้ปัญหาของพระเยซูคือ ที่จะอธิษฐานอ้อนวอน “พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนาให้ทรงส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” (มัทธิว 9:38) กลุ่มเล็กเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของพระเยซู และเกี่ยวกับตัวเลขยกกำลัง (exponentially) ของคนงานสำหรับการเก็บเกี่ยวของพระคริสต์

จุดเน้นประสิทธิผลทั้งหมดของกลุ่มเล็กคือการเป็นพยานและการรับใช้ กำลังของกลุ่มเล็กจะหมดไปในไม่ช้า ถ้าเน้นแต่ภายในไม่มุ่งไปสู่ภายนอก ถ้ากลุ่มเล็กกลายเป็นการรับใช้ตนเอง และทำมากกว่าเล็กน้อยในการอภิปรายกลุ่ม ก็จะมีผลในวัตถุประสงค์ และสูญเสียเหตุผลสูงส่งสำหรับการเป็นอยู่ กลุ่มเล็กจะอยู่ได้ด้วยคนนำคนมาหาพระเยซู เลี้ยงดูความเชื่อของพวกเขาให้อยู่ในพระองค์ จัดเตรียมพวกเขาไว้เป็นพยานเพื่อพระเยซู

เป็นไปได้หรือไม่ที่พระเจ้าจะทรงเรียกคุณให้เริ่มกลุ่มเล็กในบ้านของคุณ ทำให้จึงไม่อธิษฐานถึงสิ่งที่พระเจ้าอาจสนใจคุณให้ทำ เพื่อรางวัลด้านจิตวิญญาณ

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

หลายปีมาแล้ว คณะกรรมการโบสถ์ขนาดเล็กแห่งหนึ่งในทวีปยุโรป ตั้งอยู่ห่างจากเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง ตัดสินใจทำบางสิ่งสำคัญเพื่อพระผู้เป็นเจ้าของหลายปีที่ผ่านมาโบสถ์แห่งนี้เหมือนน้ำนิ่งไม่มีแม้คนเดียวมารับบัพติศมาติดต่อกันมาหลายปี ถ้าสภาพการณ์ยังคงดำเนินต่อไปลักษณะนี้โบสถ์จะมีอนาคตเพียงเล็กน้อย ศิษยาภิบาลและคณะกรรมการโบสถ์ของเขาได้อธิษฐานอย่างกระตือรือร้น และศึกษากันว่ามีอะไรที่พวกเขาอาจจะทำได้

ขณะที่พวกเขา กำลังศึกษาพระคัมภีร์ใหม่ พวกเขาตัดสินใจดำเนินพันธกิจกลุ่มเล็ก สมาชิกโบสถ์เก้าคนในกลุ่มผู้มัสการได้รับนิมิต หรือทัศนะ (vision) ที่เป็นไปได้โดยความเชื่อ พวกเขาประชุมอธิษฐานร่วมกัน และศึกษาว่าจะสถาปนากลุ่มเล็กขึ้นได้อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ ไม่นานพวกเขาตัดสินใจจะทำบ้านแต่ละหลังของพวกเขาเป็นศูนย์การประกาศพระกิตติคุณ ทั้งกลุ่มเรียนรู้ที่จะออกกำลังของประทานต่างๆ ของพวกเขา พวกเขาเริ่มอธิษฐานและเน้นการทำพันธกิจด้วยความเอื้ออาทร (hospitality) พวกเขาพัฒนามิตรภาพในชุมชน พวกเขาเอื้อมออกไปด้วยความกรุณาต่อเพื่อนๆ ครอบครัวของเพื่อนบ้าน และอดีตแอ๊ดเวนตีส ผู้นำกลุ่มเล็กเริ่มสอนพระคัมภีร์ตามบ้านเก้าหลัง มีผู้ร่วมศึกษาพระคัมภีร์รวม 40 คน พวกเขารู้สึกอัศจรรย์ใจในสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำการ ในที่สุดจากจำนวนสี่สิบคน มีสิบเจ็ดคนรับบัพติศมา คำพยานของสมาชิกกลุ่มเล็กที่เคยอยู่ในโบสถ์ที่เหมือนน้ำนิ่ง (stagnant) บัดนี้พันธกิจกลุ่มเล็กได้ทำให้เกิดความแตกต่างใหญ่หลวง นี่เป็นวิธีการของพระเจ้าที่จะให้สมาชิกจำนวนมากมีส่วนร่วมในพันธกิจของโบสถ์

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. จงอภิปรายคำถามของหัวข้อศึกษาในวันพฤหัสบดี ถึงความเป็นไปได้ของการตั้งกลุ่มเล็กให้เกิดขึ้นในบ้านของสมาชิกผ่านการสนับสนุนของคริสตจักรท้องถิ่น
2. ทำไมจึงสำคัญมากที่กลุ่มเล็กต้องมุ่งทำพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณออกไปข้างนอก ทำไมกลุ่มเล็กจึงต้องเลี้ยงดูสมาชิกภายในด้วย และทำไมกลุ่มเล็กจึงต้องเชื่อมโยงกับคริสตจักรท้องถิ่น
3. คุณเคยมีส่วนร่วมหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับกลุ่มเล็กที่ไม่ทำหน้าที่ให้ดี และตายไปในที่สุดหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น อะไรเป็นสาเหตุ
4. จงพิจารณาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นที่โบสถ์แห่งหนึ่งในยุโรปเกี่ยวกับพันธกิจกลุ่มเล็ก คุณคิดว่ากิจกรรมกลุ่มเล็กได้ผลดีหรือไม่ อย่างไรพวกเขาใช้วิธีทำอย่างไร ที่บ้านมีความเป็นกันเองมากกว่าที่โบสถ์อย่างไร

บทที่ 11

การแบ่งปันเรื่องของพระเยซู

Sharing the Story of Jesus

วันที่ 5 - 11 กันยายน 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

เอเฟซัส 2:1-10; 1 ยอห์น 4:7-11; มาระโก 5:1-20;

ฮีบรู 10:19-22; กาลาเทีย 2:20; 1 โครินธ์ 1:30

ข้อควรจำ

*“ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายที่วางใจ
ในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่าน
มีชีวิตนิรันดร์” (1 ยอห์น 5:13)*

ดังที่ได้กล่าวถึงในบทเรียนก่อนหน้านี้ ไม่มีการโต้เหตุผลอะไร
เพิ่มเติมที่ต้องใช้อารมณ์คมคาย (eloquently) มากกว่าชีวิตที่
เปลี่ยนแปลงไป ผู้คนอาจโต้แย้งกับหลักศาสนศาสตร์ของคุณ พวกเขาอาจ
อ้างหลักข้อเชื่อ พวกเขาอาจถามคำถามความเข้าใจในพระคัมภีร์ของคุณ
แต่พวกเขาแทบจะไม่ถามคำถามเกี่ยวกับคำพยานของคุณว่าพระเยซูมีความ
หมายอะไรต่อคุณ และพระองค์ได้ทรงทำอะไรในชีวิตของคุณ

การเป็นพยานคือการแบ่งปันสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับพระเยซู มันคือการ
ทำให้คนอื่นรู้ว่าพระเยซูทรงมีความหมายอะไรต่อเรา และพระองค์ได้ทรงทำ
อะไรเพื่อเรา ถ้าการเป็นพยานของเราประกอบด้วยความพยายามที่จะพิสูจน์
สิ่งที่เราเชื่อว่าถูกต้อง และสิ่งที่คนอื่นเชื่อผิดเท่านั้น เราจะพบกับการต่อ
ต้านอย่างแข็งขัน ถ้าการเป็นพยานเกี่ยวกับพระเยซูของเรามาจากดวงใจ
ดวงหนึ่งที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยเสน่ห์ (charmed) แห่งพระคุณ และ
โดยความรักของพระองค์ และความจริงอันน่าทึ่งของพระองค์ คนอื่นๆ จะ

รู้สึกประทับใจว่าความจริงที่เราเชื่อได้สร้างผลกระทบกับชีวิตของเรา ความจริงที่ถูกละทิ้งในบริบทของการเปลี่ยนแปลงชีวิตสร้างความแตกต่างทั้งหมดให้เกิดขึ้น

เมื่อพระคริสต์เป็นศูนย์กลางของหลักข้อเชื่อทุกอย่าง และคำสอนแต่ละข้อของพระคัมภีร์สะท้อนพระอุปนิสัยของพระองค์ คนที่รับฟังการแบ่งปันพระคัมภีร์จะยอมรับพระวาทะของพระองค์

วันอาทิตย์

พระเยซู: พื้นฐานแห่งคำพยานของเรา

Jesus: The Basis of Our Testimony

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราทั้งหลายมีเรื่องส่วนตัวที่จะเล่าเกี่ยวกับการที่พระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำเพื่อเรา

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 2:1-10 มีอะไรบ้างที่เราชอบก่อนเรารู้จักกับพระคริสต์ และเราเป็นคนอย่างไรหลังจากที่เราได้รับเชื่อในพระคริสต์แล้ว

ก. ก่อนที่เรารู้จักพระคริสต์ (เอเฟซัส 2:1-3)

ข. หลังจากที่เรารู้จักพระคริสต์ (เอเฟซัส 2:4-10)

ช่วงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าอัศจรรย์ ก่อนที่เรารู้จักพระคริสต์ เรา “เป็นคนตายจากการล่วงละเมิดและความบาป” “เราได้เดินไปตามเส้นทางของโลกนี้” “เราพยายามทำทุกสิ่งตามความปรารถนาของเนื้อหนัง” และ “โดยธรรมชาติเราเป็นเด็กแห่งความโกรธแค้น” พูดยให้เข้าใจง่ายๆ ก่อนที่เรารู้จักพระคริสต์ เราท่องเที่ยวไปอย่างไรเป้าหมายผ่านชีวิตในสภาพการสูญเสีย

เราอาจดูเหมือนมีความสุข แต่มีความกังวลใจเกี่ยวกับจิตวิญญาณ และเป้าหมายชีวิตไม่ได้รับการเติมเต็ม การได้มาหาพระคริสต์ และการมีประสบการณ์ในความรักของพระองค์ ทำให้ทั้งหมดเกิดการเปลี่ยนไป ณ ตอนนี้อยู่ในพระคริสต์เรามี “ชีวิต” อย่างแท้จริง ผ่าน “พระคุณอันอุดมเหลือล้นของพระองค์” “พระองค์ทรงทำให้เราเป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์ และทรงให้เรานั่งด้วยกันกับพระองค์ในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์ เพื่อว่าในยุคต่อๆ ไป พระองค์จะทรงสำแดงพระคุณอันอุดมเหลือล้น ด้วยพระกรุณาที่มีต่อเราใน

พระเยซูคริสต์” (เอเฟซัส 2:6, 7) ในพระคริสต์ ชีวิตมีความหมายใหม่ และมีวัตถุประสงค์ใหม่ ดังที่อัครทูตยอห์นประกาศว่า “พระองค์ทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์” (ยอห์น 1:4)

อ่านพระธรรมเอเฟซัส 2:10 พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวถึงศูนย์กลางของความดีที่เป็นผลของความเชื่อ เราเข้าใจเรื่องนี้ตามบริบทของการรอดโดยความเชื่อ “นอกเหนือการประพฤติตามพระบัญญัติ” (โรม 3:28) อย่างไร

ชีวิตของคุณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคริสต์นั้นจะช่วยให้คนอื่นรู้จักพระเยซูได้อย่างไร

วันจันทร์

อำนาจการเปลี่ยนแปลงของพยานส่วนบุคคล The Transformative Power of Personal Testimony

“ยากอบบุตรเศเบดี กับยอห์นน้องของยากอบ ทั้งสองคนนี้พระองค์ทรงประทานอีกชื่อหนึ่งว่า “โอบาเนเยเย แปลว่า ลูกฟ้าร้อง” (มาระโก 3:17) ตัวอย่างอารมณ์ร่าเริงของยอห์นเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูและเหล่าอัครทูตกำลังเดินทางผ่านแคว้นสะมาเรีย เมื่อทั้งกลุ่มพยายามมองหาที่พักค้างคืน พระเยซูและเหล่าอัครทูตพบกับการต่อต้านอันเนื่องมาจากความคิดอคติของชาวสะมาเรียที่มีต่อชาวยิว ชาวสะมาเรียในวันนั้นปฏิเสธที่จะให้พระเยซูและเหล่าอัครทูตพักค้างคืนแม้ในสถานที่อันต่ำต้อยที่สุด

ยากอบ และยอห์น คิดว่าพวกเขามีวิธีแก้ปัญหา พวกเขาทูลพระเยซูว่า “เมื่อสาวกของพระองค์ คือยากอบ และยอห์นเห็นอย่างนั้นก็ทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงต้องการให้พวกข้าพระองค์ขอไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญพวกเขาไหม” (ลูกา 9:54) พระเยซูทรงห้ามพี่น้องทั้งสอง และทั้งกลุ่มได้เดินออกจากหมู่บ้านแห่งนั้นอย่างเงิบๆ วิธีการของพระเยซูเป็นวิถีแห่งความรัก ไม่ใช่การใช้อำนาจบังคับ

การได้อยู่ใกล้ชิดกับความรักของพระเยซูเสมอ ความหุนหันพลันแล่น และอารมณ์โกรธง่ายของท่านยอห์นได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ ความรักความกรุณา มีวิญญาณแห่งความสุภาพอ่อนโยน พระธรรมยอห์นฉบับที่หนึ่ง กล่าวว่า

“ความรัก” ปรากฏให้เห็นเกือบ 40 ครั้ง และคำว่าความรักในหลากหลายรูปแบบปรากฏให้เห็นถึง 50 ครั้ง

อ่านพระธรรม 1 ยอห์น 1:1-4; 1 ยอห์น 3:1; 1 ยอห์น 4:7-11 และ 1 ยอห์น 5:1-5 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรคุณเกี่ยวกับคำพยานของท่านยอห์น และมีอะไรเปลี่ยนแปลงในชีวิตของท่านเมื่อท่านมีความสัมพันธ์กับพระเยซู

ยังมีหลักการช่วงนริศของจักรวาล เอลเลน จี. ไวท์ กล่าวถึงหลักการนี้อย่างดีในถ้อยคำเหล่านี้: การใช้กำลังบังคับขัดแย้งกับหลักการปกครองของพระเจ้า พระองค์ทรงประสงค์การรับใช้ที่ทำด้วยความรักเท่านั้น และความรักไม่สามารถออกคำสั่งได้ ทั้งไม่อาจเอาชนะโดยกำลังหรือใช้สิทธิอำนาจ ทำได้โดยอาศัยความรักเท่านั้น ความรักทำให้ตื่นตัว” (*ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน*, หน้า 22)

เมื่อเรามอบถวายชีวิตให้พระคริสต์ ความรักของพระองค์จะส่องออกผ่านตัวเราไปยังคนอื่น สิ่งที่เป็นพยานยิ่งใหญ่ของการเป็นคริสเตียนคือการเปลี่ยนแปลงชีวิต นี่ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ทำผิดพลาดอะไรอีกเลย แต่อาจมีบางครั้งเราเป็นเหมือนน้ำที่ไม่ได้ไหลตามท่อ (conduits) แห่งความรัก และพระองค์ตามที่เราควรจะเป็น แต่หมายความว่า สิ่งที่ดีเลิศ (ideally) ความรักของพระคริสต์จะไหลจากชีวิตของเรา และจะเป็นพระพรให้กับเหล่าคนที่อยู่รอบเรา

คุณได้สะท้อนความรักของพระคริสต์ไปยังคนอื่นได้ดีเพียงไร ตามความคิดของคุณเอง

วันอังคาร

การเล่าเรื่องของพระเยซู

Telling the Story of Jesus

ใครคือมิชชันนารีคนแรกเท่าที่พระเยซูเคยส่งออกไป พวกเขาไม่ได้อยู่ท่ามกลางอัครทูต พวกเขาไม่ใช่ผู้ติดตามพระองค์มาเป็นเวลานาน มิชชันนารีคนแรกที่พระเยซูทรงส่งออกไปเป็นอดีตคนบ้า ถูกผีหลายตนเข้าสิง ซึ่งไม่กี่

ชั่วโมงก่อนหน้าได้พบพระเยซู ยังเป็นบุคคลอันตรายที่ชาวบ้าน ชาวเมืองแถบนั้นเกรงกลัว ไม่กล้าผ่านไปมาบริเวณที่คนบ้าอาศัยอยู่

ด้วยอำนาจเหนือธรรมชาติของผีร้าย ผีร้ายตนหนึ่งได้หักโซ่ตรวนที่จองจำคนบ้าเอาไว้ คนบ้ากรี๊ดร้องด้วยเสียงที่น่ากลัว ในเวลาเดียวกันใช้หินแหลมคมเขี่ยตามตัว ปากส่งเสียงร้องด้วยความเจ็บปวด สะท้อนความทุกข์ทรมานจากส่วนลึกในจิตวิญญาณของพวกเขาออกมา (มัทธิว 8:28, 29; มาระโก 5:1-5)

แต่เมื่อคนบ้าที่ถูกผีเข้าสิงทั้งสองได้พบกับพระเยซู ชีวิตของพวกเขาถูกเปลี่ยนแปลงไป พวกเขาจะไม่เป็นเหมือนเดิมอีกต่อไป พระเยซูทรงขับผีร้ายออกไปจากพวกเขา และผีร้ายเหล่านั้นได้เข้าไปสิงในฝูงสุกร และฝูงสุกรได้พากันวิ่งไปยังหน้าผาสูงและกระโจนลงไปในทะเล (มัทธิว 8:32-34; มาระโก 5:13, 14)

อ่านพระธรรมมัทธิว 8:28-34 มีอะไรเกิดขึ้นกับชายทั้งสอง และชาวเมืองได้ทำอะไร เมื่อพวกเขาพบว่าผีร้ายได้เกิดขึ้น

ชายที่ถูกผีเข้าสิงทั้งสอง ตอนนี้กลายเป็นคนใหม่โดยอำนาจของพระคริสต์ ชาวเมืองที่ทราบข่าวได้ออกมาและพบว่าพวกเขานั่งที่แทบพระบาทของพระเยซู ฟังทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของจอมเจ้านาย (Master's mouth) เราควรสังเกตพระกิตติคุณมัทธิวที่กล่าวว่า พระเยซูทรงขับผีออกจากชายที่มันเข้าสิงสองคน ขณะที่พระกิตติคุณโดยท่านมาระโกเน้นเรื่องราวเพียงคนหนึ่งในสองคน แต่จุดของเรื่องคือ พระเยซูทรงไถ่พวกเขาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณ

อ่านพระธรรมมาระโก 5:18-20 เป็นที่แน่ชัดว่า ชายที่ถูกผีเข้าสิงเป็นคนที่กลับใจใหม่ มีความปรารถนาจะอยู่กับพระเยซู แต่พระคริสต์ได้ทรงส่งเขาไปทำอะไร

“เป็นเวลาครู่ใหญ่มีเพียงชายสองคนได้สิทธิพิเศษรับฟังคำสอนของพระคริสต์ พวกเขาไม่ยอมให้เรื่องเทศนาสั่งสอนของพระคริสต์ตกหล่นไปจาก

หูของพวกเขา พวกเขาไม่อาจสั่งสอนคนอื่นได้เหมือนเหล่าอัครทูต ผู้ซึ่งได้อยู่กิน นอนหลับ เดินทางกับพระคริสต์ในแต่ละวัน แต่ชายที่กลับใจใหม่ทั้งสองต่างได้รับประสบการณ์การถูกผีร้ายเข้าสิงจนกลายเป็นบ้า และพระเยซูทรงขับผีร้ายออกให้ ซึ่งเป็นหลักฐานส่วนบุคคลที่บอกให้ทราบว่า พระเยซูคือพระเมสสิยาห์ พวกเขาสามารถเล่าถึงสิ่งที่พวกเขาได้ประสบด้วยตัวของพวกเขาเอง สิ่งที่พวกเขาได้เห็น และได้ยิน และรู้สึกในอำนาจของพระคริสต์ นี่คือนิยามที่ทุกคนสามารถทำได้ คือผู้ที่ดวงใจของเขาได้ถูกสัมผัสโดยพระคุณของพระเจ้า” (เอลเลน จี. วัตต์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 340) คำพยานของชายทั้งสองได้เตรียมชาวเมืองแคว้นทศบุรี คือสิบเมืองชายทะเลกาลิลีไว้ให้พร้อมสำหรับคำสอนของพระเยซูเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา นี่เป็นอำนาจแห่งคำพยานส่วนบุคคล

พุทธ

การเป็นพยานด้วยความมั่นใจ

Testifying With Assurance

อ่านพระธรรม 1 ยอห์น 5:11-13; ฮีบรู 10:19-22 และ 1 โครินธ์ 15:1, 2 มีความมั่นใจอะไรในชีวิตชั่วนี้ที่พระคัมภีร์ให้เราและอนุญาตให้เราเป็นพยานเรื่องความรอดในพระคริสต์ด้วยความมั่นใจ

ถ้าเราไม่มีความมั่นใจเป็นการส่วนตัวเรื่องความรอดในพระเยซูก็เป็นไปไม่ได้ที่จะแบ่งปันกับคนอื่น เราไม่อาจแบ่งปันในสิ่งที่ตัวเราเองไม่มีด้วยตัวเอง มีคริสเตียนที่ควบคุมด้วยสติรู้ผิดรู้ชอบ (conscientious) ผู้ตกอยู่ในสภาวะความไม่แน่นอนต่อเนื่อง (perpetual) มีความสงสัยว่าตัวเองจะไปถึงจุดเพียงพอที่จะได้รับความรอดหรือเปล่า เหมือนกับที่นักเทศน์ที่ฉลาดสูงวัยคนหนึ่งครั้งหนึ่งได้กล่าวว่า “เมื่อผมมองที่ตัวผมเอง ผมมองไม่เห็นความเป็นไปได้ที่จะได้รับความรอด แต่เมื่อผมมองไปที่พระเยซู ผมมองเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผมจะสูญเสียความรอด” ถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งก้องด้วยความแน่นอนตลอดมาทุกยุคสมัย “จงหันมาหาเรา และรับความรอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีผู้อื่น” (อิสยาห์ 45:22)

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราต้องการให้เราแต่ละคนมีความชื่นชมยินดี

ในความรอดที่ทรงประทานให้โดยไม่คิดมูลค่า พระองค์ทรงเผารอที่จะให้เรา มีประสบการณ์ “การชำระให้ชอบธรรม” โดยพระคุณของพระองค์ และการเป็นอิสระจากการประทุษร้ายที่ความรู้สึกผิดบาปนำมาให้ นั่นหมายความว่าอย่างไร อย่างที่อัครทูตเปาโลกล่าวถึงในโรม บทที่ 5 ว่า “เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 5:1) อัครทูตเปาโลกล่าวเพิ่มเติมว่า เราสามารถมีความมั่นใจในพระสัญญาที่ว่า “เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1) อัครทูตยอห์นกล่าวว่า “คนที่ไม่มีพระบุตรก็มีชีวิต คนที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต” (1 ยอห์น 5:12)

ถ้าด้วยความเชื่อเราได้รับเอาพระเยซู และพระองค์ทรงสถิตอยู่ในดวงใจของเราผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์เป็นของเราในวันนี้ นี่ไม่ได้หมายความว่า ครั้งหนึ่งเมื่อเรามีประสบการณ์ในพระคุณของพระเจ้า และในความรอดของพระคริสต์ แล้วเราจะไม่หลงหายอีกเลย (2 เปโตร 2:18-22; ฮีบรู 3:6; วีรณ 3:5) เรายังมีอิสระในการเลือกเสมอว่าจะเดินออกห่างพระองค์หรือไม่ แต่ครั้งหนึ่งเมื่อเรามีประสบการณ์ในความรักของพระองค์ และเข้าใจในความลึกล้ำของการสิ้นพระชนม์ไถ่บาปของพระองค์ เราไม่เลือกที่จะเดินไปจากพระองค์ ผู้ทรงรักเราอย่างมากมาเลย แต่ละวันเราจะมองหาโอกาสที่จะแบ่งปันพระคุณที่พระเยซูทรงประทานให้เรากับคนอื่น

คุณมีความมั่นใจเรื่องความรอดในพระเยซูไหม ถ้าใช่ คุณวางใจบนพื้นฐานอะไร เหตุใดคุณจึงมีความมั่นใจ คุณจะพบได้ที่ไหน หรือกล่าวอีกอย่าง ถ้าคุณไม่แน่ใจ เหตุใดคุณจึงไม่แน่ใจ แล้วคุณสามารถพบความแน่ใจนั้นอย่างไร

วันพฤหัสบดี

บางสิ่งที่คุณค่าแก่การพิสูจน์
Something Worth Testifying About

“ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้า

ดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

เราต้องตั้งรับบางสิ่งกับพระคริสต์ เมื่อเรารับเอาพระองค์ มีบางสิ่งที่พระคริสต์ทรงขอให้เรามอบถวายให้พระองค์ พระเยซูตรัสชัดเจนในสิ่งที่พระองค์มอบหมายให้เราทำ ในการที่เราจะติดตามพระองค์ไปว่า “ถ้าใครต้องการจะมาติดตามเรา ให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรามา” (ลูกา 9:23) การสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้นแสนเจ็บปวดทรมาน และที่สุดต้องตาย เมื่อเรามอบถวายชีวิตของเราเท่ากับว่า “คนเก่าของเรานั้นถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป” (โรม 6:6) เราจะต้องเจ็บปวดทรมานในเวลาที่เราล้มเลิกการตามใจ ตามความปรารถนา และนิสัยไม่ดีที่อยู่กับเรามา นาน แต่รางวัลที่เราจะได้รับนั้นมีน้ำหนักมากกว่าความเจ็บปวดของเรา

การเป็นพยานทรงพลังจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดชีวิต จะมีผลกระทบต่อคนอื่น ที่มุ่งเน้นในสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงทำเพื่อเรา ไม่ใช่สิ่งที่เราได้เลิกไปเพื่อพระองค์ ทั้งหมดมีศูนย์กลางที่การถวายบูชาของพระองค์ ไม่ใช่สิ่งที่เรียกว่า “การเสียสละ” เพราะพระคริสต์ไม่เคยขอให้เราเลิกสิ่งใด อันเป็นสิ่งที่เราสนใจอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้

กระนั้นประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์ถูกเติมเต็มไปด้วยเรื่องของเหล่าผู้ที่ได้ทำการเสียสละอันยิ่งใหญ่เพื่อพระนามของพระคริสต์ไม่ใช่เพราะผู้คนเหล่านี้กำลังได้มาซึ่ง (earning) ความรอดจากการกระทำของพวกเขา ไม่ว่าจะปราศจากความเห็นแก่ตัว และเสียสละสักเพียงใด ทำให้พวกเขาได้รับคุณความดี (merit) ต่อพระพิทศรของพระเจ้า แต่เป็นว่าในกรณีส่วนมาก ต่างตระหนักในสิ่งที่พระคริสต์ได้ทำเพื่อพวกเขา ชาย และหญิงเหล่านี้ต่างเต็มใจที่จะวางสิ่งทั้งหมดบนแท่นบูชาแห่งการเสียสละ สอดรับกับการทรงเรียกให้มอบชีวิตของพวกเขาเพื่อการรับใช้

อ่านพระธรรมยอห์น 1:12; ยอห์น 10:10; ยอห์น 14:27 และ 1 โครินธ์ 1:30 การเป็นพยานของเรามักวางพื้นฐานบนสิ่งที่พระคริสต์

ได้ทรงทำเพื่อเรา พระคุณของพระองค์ที่กล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ มีอะไรบ้าง

จากแสงสว่างของข้อพระคัมภีร์ข้างบน คิดเกี่ยวกับสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำเพื่อคุณ คุณอาจเป็นคริสเตียนที่ได้อุทิศถวายตลอดมาในชีวิตของคุณ หรือเป็นไปได้ที่คุณมีประสบการณ์การกลับใจใหม่ที่นำตื่นเต้นมากกว่าตริกตรองในข้อที่ว่าพระเยซูได้ทรงทำดีแก่คุณ อีกทั้งมีพระประสงค์ดี ทรงประทานสันติสุข และความสุขแก่คุณมากเพียงใด คิดเกี่ยวกับ “เวลา” ที่พระองค์ทรงประทานแก่คุณ ตลอดจนทรงประทานพลังให้คุณก้าวผ่านประสบการณ์อันยากลำบากมาในชีวิตของคุณ

การเสียสละประเภทใดที่คุณถูกเรียกให้ทำเพื่อพระนามของพระคริสต์ คุณได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์ที่อาจเป็นพระพรแก่คนอื่น

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“ฝูงชนที่อยาก رؤ้อยากเห็นเบียดเข้าไกล้รอบตัวพระเยซู หญิงที่เป็นโรคโลหิตตกตระหนกกว่าไม่มีทางเข้าถึงพระคริสต์ผู้ทรงมีอำนาจแห่งการเยียวยาเป็นแน่ หญิงผู้ทรมาณด้วยโรคร้ายได้ตัดสินใจเอื้อมมือของเธอไปสัมผัสฉลองพระองค์ โดยเชื่อว่าเธอจะได้รับการรักษาให้หายจากโรค พลันเธอรู้สึกถึงอำนาจแห่งการเยียวยา ดังนั้นในด้านจิตวิญญาณที่จะพุดคุยถึงเรื่องศาสนาอย่างไม่เป็นทางการ ที่จะอธิบายโดยปราศจากความหิวกระหายของดวงวิญญาณ และความเชื่อที่มีชีวิต จะไม่ประสบผลแต่อย่างใด ความเชื่อในพระคริสต์แต่เพียงในนาม คือการยอมรับว่าพระองค์เป็นเพียงพระผู้ช่วยให้รอดของโลก จะไม่ทำให้การเยียวยาของดวงวิญญาณเกิดขึ้นได้ ความเชื่อที่นำไปสู่ความรอดไม่เป็นเพียงการยอมรับความจริงด้วยสติปัญญา (intellectual assent) ไม่เป็นการเพียงพอที่จะเชื่อเรื่องเกี่ยวกับพระคริสต์ เราจะต้องเชื่อในพระองค์ ความเชื่อเท่านั้นจะให้ประโยชน์แก่เรา ซึ่งเหมือนการสวมกอดพระผู้ช่วยให้รอดไว้เป็นส่วนตัว ซึ่งมีความเหมาะสม และคุณความดีของพระองค์จะแผ่แผ่สู่ตัวเราเอง”

“การยอมรับในความสัตย์ซื่อของพระองค์ ว่าเป็นหน่วยงานที่ได้รับบริการเลือกจากสวรรค์เพื่อเปิดเผยพระคริสต์แก่ชาวโลก เราต้องรับรู้ในพระคุณของพระองค์ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทรงสำแดงแก่ผู้เผยพระวจนะดั้งเดิม ซึ่งจะบังเกิดผลมากที่สุดคือการเป็นพยานจากประสบการณ์ของเรา เป็นพยานเพื่อพระเจ้า ขณะที่เราเปิดเผยตัวเราเองจากการทำงานด้วยอำนาจของพระเจ้า แต่ละบุคคลมีชีวิตแตกต่างจากคนอื่น ๆ และมีประสบการณ์ที่สำคัญแตกต่างจากพวกเขา พระเจ้าทรงปรารถนาให้การถวายพระสิริของเราลอยขึ้นสู่พระองค์ โดยมีเครื่องหมายส่วนบุคคลของเราเอง การรับรู้อันล้ำค่านี้ เพื่อสวดดีพระสิริแห่งพระกรุณาคุณของพระองค์ เมื่อได้รับการสนับสนุนจากผู้มีชีวิตเหมือนกับพระคริสต์ จะมีอำนาจที่ไม่อาจต้านทานได้ ที่จะทำงานสำหรับความรอดของดวงวิญญาณ” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 347)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. จากพระธรรมกิจการ 26:1-23 อะไรเป็นสิ่งที่ผลักดันให้เปาโลเป็นพยานต่อกษัตริย์อากริปา
2. คุณจึงคิดว่า การเป็นพยานถึงสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงทำเพื่อเรา นั้นมีพลังมากใช่หรือไม่ ถ้าอย่างนั้นคุณจะให้คำแนะนำแก่คนที่ไม่มีประสบการณ์เช่นนั้นอย่างไร
3. มีอะไรที่คุณควรหลีกเลี่ยง เมื่อคุณกล่าวคำพยานของคุณให้คนอื่นที่ยังไม่เชื่อ
4. จงไตร่ตรองถึงความมั่นใจในความรอดของคุณ เพราะเหตุใดเรื่องนี้จึงสำคัญต่อการเป็นคริสเตียน และเราจะมั่นใจอย่างถูกต้องได้อย่างไร โดยไม่ใช่แค่คิดเอาเอง

บทที่ 12

ข่าวสารที่มีคุณค่าควรแก่การแบ่งปัน

A Message Worth Sharing

วันที่ 12 - 18 กันยายน 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

2 เปโตร 1:12, 16-21; วิวรรณ์ 19:11-18; วิวรรณ์ 14:14-20;

ปัญญาจารย์ 12:13, 14; วิวรรณ์ 14:6-12

ข้อควรจำ

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ ท่านประกาศเสียงดังว่า ‘จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย’” (วิวรรณ์ 14:6, 7)

พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปเป็นสิ่งที่เป็นสากล นั่นคือมีความหมายสำหรับผู้คนทั้งมวลที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ โดยไม่เกี่ยงว่าเกิดเมื่อไร และอาศัยอยู่ที่ไหน ดังนั้นพระกิตติคุณพุดกับผู้คนทุกกลุ่ม ภาษา วัฒนธรรม และพื้นฐาน นี่เป็นสะพานเชื่อมการแบ่งแยกเผ่าพันธุ์เข้าด้วยกัน เป็นข่าวดีเหลือเชื่อที่พระเยซู ในการดำรงพระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นพระชนม์ ได้มีชัยชนะเหนือพวกทูตผีที่ครอบครองพิภพ (principalities) และอำนาจของนรก พระกิตติคุณทั้งหมดเกี่ยวกับพระเยซู พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา และบัดนี้ทรงดำรงพระชนม์อยู่เพื่อเรา พระองค์

เสด็จมาครั้งหนึ่งเพื่อปลดปล่อยเราจากการต้องถูกลงโทษ และอำนาจของความบาป และพระองค์กำลังจะเสด็จกลับมาอีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อปลดปล่อยเราจากการปรากฏอยู่ของความบาป พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะความตายที่เราสมควรได้รับ เพื่อเราสามารถจะมีชีวิตที่พระองค์สมควรได้รับ ในพระคริสต์ เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ได้รับการไถ่ให้พ้นบาป และในวันหนึ่งเราจะได้รับชีวิตแห่งศักดิ์ศรี (glorified)

พระคัมภีร์เน้นเรื่องการเสด็จมาสองครั้งของพระเยซู เสด็จมาครั้งแรกเพื่อทรงไถ่บาปของเรา และครั้งที่สองจะทรงเสด็จมาเพื่อรับเรากลับบ้าน ซึ่งพระองค์ได้ทรงจ่ายซื้อไว้ด้วยราคาที่ไม่อาจจะประเมินได้ (infinite cost) หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ คือพระธรรมวิวรณ์ถูกเขียนขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อเตรียมความพร้อมของโลกไว้เพื่อการเสด็จกลับมาของพระเยซู นี่เป็นข่าวเร่งด่วนสำหรับสังคมรุ่นอายุนี้ ในบทเรียนของสัปดาห์นี้ เราจะศึกษาพระธรรมวิวรณ์ซึ่งเข้าประเด็นกับความต้องการของสังคมร่วมสมัยของศตวรรษที่ 21 และเราจะค้นพบคำเชิญชวนครั้งใหม่ของพระเยซูสำหรับคริสตจักรสุดท้ายของพระองค์ที่จะแบ่งปันข่าวสารสำหรับช่วงวาระสุดท้ายแก่โลก

วันอาทิตย์

ข่าวสารที่เป็นความจริงปัจจุบันของเปโตร

Peter's Present-Truth Message

ตลอดในประวัติศาสตร์ความรอด พระเจ้าทรงส่งผู้สื่อข่าวพิเศษคือผู้เผยพระวจนะเพื่อเตรียมผู้คนสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น พระเจ้าไม่เคยถูกโจมตีแบบไม่ทันระวัง (อิสยาห์ 46:9, 10) พระองค์ทรงเตรียมประชากรของพระองค์สำหรับอนาคตด้วยการส่งผู้เผยพระวจนะให้เผยข่าวสารของพระองค์ก่อนการพิพากษาจะมาถึง (อาโมส 3:7) ในช่วงก่อนน้ำท่วมใหญ่ พระเจ้าทรงส่งผู้สื่อข่าวคนหนึ่งเข้ามาในโลก ทรงให้ท่านโนอาห์ประกาศว่าน้ำจะท่วมโลก ในประเทศอียิปต์พระเจ้าทรงยกโยเซฟขึ้นให้เป็นผู้เตรียมอาหารพร้อมไว้สำหรับการกันดารอาหาร ในช่วงเจ็ดปีที่เก็บเกี่ยวธัญพืชได้อย่างสมบูรณ์ ผู้เผยพระวจนะชาวยิวเตือนผู้นำชาวอิสราเอลให้รับรู้ถึงความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มโดยกองทัพของบาบิโลนซึ่งเป็นศัตรู ข่าวสารของท่านยอห์นผู้ให้บัพติศมาเรียกให้

ผู้คนที่กลับใจใหม่เป็นการเตรียมชนชาติอิสราเอลสำหรับการเสด็จมาครั้งแรก
ของพระเยซู

อ่าน 2 เปโตร 1:12 อัครทูตเปโตรแสดงออกอะไรเพื่อพรรณนา
ถึงข่าวสารของพระเจ้าสำหรับผู้คนรุ่นอายุของท่าน อ่าน พระธรรม 2
เปโตร 1:16-21 อะไรคือข่าวสารที่เป็นความจริงปัจจุบันที่เปโตรประกาศ

ข่าวสารแห่งความสำคัญชั่ววินรันตร์สำหรับศตวรรษที่หนึ่งคือ “พระคริสต์
ได้เสด็จมาแล้ว” ความรักของพระบิดาถูกเปิดเผยผ่านการถวายบูชาไถ่บาป
ของพระคริสต์บนไม้กางเขน แม้ว่า “ค่าจ้างของความบาป คือความตาย”
ผ่านทางพระคริสต์คนทั้งมวลได้รับชีวิตชั่ววินรันตร์” เป็นการเลือกของเราโดย
ความเชื่อว่าจะเราได้รับเอาความรอดหรือไม่ (โรม 3:23; โรม 6:23; เอเฟซัส 2:8)
ข่าวสารแห่งความรอดในพระเยซูคริสต์จะไม่มีวันหมดอายุลง นี่เป็นข่าวสาร
แห่งความจริงสำหรับผู้คนทุกยุคสมัย

หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์คือ พระธรรมวิวรณ์นำเสนอพระเยซู
และความรอดชั่ววินรันตร์ในบริบทของช่วงเวลาสิ้นสุด เพื่อเตรียมผู้คนไว้สำหรับ
การเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระองค์ หนังสือเล่มนี้เผยให้เห็นการหลอกลวง
ของมนุษย์ผ่านจารีตนิยม และความเลื่อมใสในศาสนาด้วยการเอาตัวเองเป็น
ศูนย์กลาง จากเริ่มต้น และจนถึงตอนจบ พระธรรมวิวรณ์เปิดเผยพระเยซู
และงานของพระองค์ในฐานะตัวแทนของมนุษยชาติ

พระเยซูคือพยานตัวจริงแห่งพระลักษณะนิสัยของพระบิดาของพระองค์
พระองค์ทรง “ปกครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก” พระองค์คือ
พระองค์นั้น “ผู้ทรงรักเราและทรงชำระล้างเราจากความบาปของเราด้วยพระ-
โลหิตของพระองค์เอง และพระองค์ทรงทำให้เราเป็นกษัตริย์ และปุโรหิต
ทั้งหลายของพระเจ้า พระบิดาของพระองค์” (ดูวิวรณ์ 1:1-6) พระธรรมวิวรณ์
ทั้งหมดเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซู และข่าวสารแห่งวาระสุดท้าย เพื่อให้
ประชากรของพระองค์เตรียมความพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระองค์
ในไม่ช้า

เมื่อนึกถึงพระธรรมวิวรณ์ คุณนึกถึงอะไร เป็นเรื่องสัตว์ร้ายและสัญลักษณ์ของคำพยากรณ์มากกว่าเรื่องของพระเยซูหรือไม่ ทำไมจึงควรนึกถึงพระเยซูผู้ประทานคำพยากรณ์เพื่อเปิดเผยความรักของพระองค์ต่อมนุษยย์ให้มากกว่า

วันจันทร์

เวลาในวาระสุดท้ายที่พระธรรมวิวรณ์เน้น

Revelation's End-Time Focus

พระกิตติคุณเริ่มแรกกล่าวถึงศูนย์กลางในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์คือ เรื่องการเสด็จมาบังเกิด การดำเนินชีวิต และพันธกิจการรับใช้ของพระองค์ สุดท้ายคือการสิ้นพระชนม์ และการฟื้นพระชนม์ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์บ้าง แต่นั่นไม่ใช่จุดใหญ่ใจความสำคัญ พระธรรมวิวรณ์คือจุดสำคัญสูงสุดของความขัดแย้งที่นานหลายศตวรรษ คำพยากรณ์หลักแต่ละตอนจบลงด้วยการเสด็จกลับมาด้วยสง่าราศียิ่งใหญ่แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 1:7; วิวรณ์ 11:15; วิวรณ์ 14:14-20 และ วิวรณ์ 19:11-18 มีอะไรที่คล้ายกัน

จากบทแรกถึงบทสุดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ จุดสุดยอดของคำพยากรณ์แต่ละตอน คือการเสด็จกลับมาของพระเยซู เช่น “พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์แล้ว” (วิวรณ์ 5:12) กำลังเสด็จกลับมาในฐานะ “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย” (วิวรณ์ 19:16) พระองค์ได้ชัยชนะเหนือศัตรูทั้งปวง ผู้ได้ทำการกดขี่ และข่มเหงประชากรของพระองค์ (วิวรณ์ 17:14) พระองค์จะทรงช่วยปลดปล่อยพวกเขาจากฝันร้าย (nightmare) แห่งความบาป และนำพวกเขากลับบ้านอันรุ่งเรือง การต่อสู้ขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่วจะสิ้นสุดลง โลกนี้จะถูกสร้างขึ้นใหม่ และพระผู้ใถ่จะทรงสถิตอยู่กับพวกเขาตลอดกาล (วิวรณ์ 21:1-4)

ในพระธรรมวิวรณ์ 22:7 (ดูใน วิวรณ์ 22:12, 17, 20 ด้วย) พระเยซูตรัสว่า “นี่แน่ะ เราจะมาในเร็วๆ นี้ ความสุขมีแก่คนที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้” ดังนั้นพระเยซูทรงกล่าวเชิญชวนครั้งสุดท้ายแก่มวลมนุษยชาติ

ให้ตอบสนองต่อความรักของพระองค์ โดยการรับเอาพระคุณติดตามความจริงของพระองค์ และเตรียมความพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาในไม่ช้าของพระองค์ พระธรรมวิวรณ์กล่าวสรุปด้วยคำเชิญชวนของพระเยซูว่า “พระวิญญาณ และเจ้าสาวกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” และให้คนที่ได้ยินกล่าวว่าด้วยว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” “คนที่กระหายเชิญเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” (วิวรณ์ 22:17)

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเชื่อเชิญคนทั้งปวงที่แสวงหาชีวิตชั่วนิรันดร์ให้มาหาพระองค์ จากนั้นพระองค์ทรงเชิญเราทั้งหลายผู้ได้อ่อนรับข่าวสารแห่งความรอดแล้วให้มีความกระตือรือร้นในความหวังแห่งการเสด็จกลับมาของพระองค์ ให้มาร่วมกับพระองค์ในการเชื่อเชิญคนอื่นๆ ให้รับเอาข่าวสารแห่งความรักของพระองค์ พระองค์ทรงส่งเราออกไปดำเนินพันธกิจ เพื่อแบ่งปันข่าวสารของพระองค์ เพื่อเตรียมโลกนี้ไว้สำหรับการเสด็จกลับมาในไม่ช้า ไม่มีงานใดจะให้รางวัลมากกว่าการเข้าไปมีส่วนกับพระเยซู ในพันธกิจการประกาศแก่ชาวโลก ไม่มีอะไรจะเติมเต็มได้บริบูรณ์กว่าการให้ความร่วมมือกับพระคริสต์ในแผนการแห่งความรอดในวาระสุดท้ายนี้

พระคริสต์เชิญเสด็จมาโดยพลัน ยอห์นเขียนข้อความนี้เมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว เมื่อทำความเข้าใจในเรื่อง “สภาพของคนตาย” เราจะพบว่าเพราะเหตุใดพระคริสต์จึงต้องเสด็จกลับมาครั้งที่สอง เพราะเราแต่ละคนจะมีประสบการณ์การฟื้นคืนชีพ เมื่อพระเยซูเสด็จมา ตอนนี้อยู่ใกล้เวลานั้นแล้ว พระองค์จะเสด็จมาในไม่ช้า

วันอังคาร

ข่าวสารเรื่องวาระสุดท้ายในพระธรรมวิวรณ์

Revelation's End-Time Message

จุดศูนย์กลางของข่าวสารในพระธรรมวิวรณ์คือ บทที่ 14 บทนี้มีความสำคัญมากต่อประชากรของพระเจ้าที่มีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก บทนี้เปิดเผยให้เห็นข่าวสารในวาระสุดท้ายของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติเกี่ยวกับความเป็นและความตายสำหรับประชากรของพระเจ้าและมนุษย์ทุกคน

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:14-20 สัญลักษณ์อะไรถูกใช้ตรงนี้เพื่อ
วาดภาพให้เห็นการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

สัญลักษณ์ของการเก็บเกี่ยวถูกใช้ทั่วไปในพระคัมภีร์ เพื่อพรรณนาถึง
การเสด็จมาของพระคริสต์ (มัทธิว 13:37-43; มาระโก 4:29) ในพระธรรม
วิวรณ์ บทที่ 14 การเก็บเกี่ยวข้าวที่สุกเหลืองเป็นตัวแทนของการไถ่ผู้ชอบ
ธรรม และการเก็บเกี่ยวผลงุ่นที่สุกเกินไป บรรยายให้เห็นความพินาศของ
คนชั่วร้าย พระธรรมวิวรณ์ 14:6-12 บรรจข่าวด่วนสุดท้ายของวันสิ้นสุดเพื่อ
เตรียมชายและหญิงสำหรับการเก็บเกี่ยวบนโลกครั้งสุดท้าย

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:6, 7 ข่าวสารในพระคัมภีร์สองข้อนี้มี
อะไรบ้าง และข่าวนี้ช่วยเราให้เข้าใจบทบาทของเราที่เป็นเซเว่นธ์เดย์-
แอดเวนติสอย่างไร

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในวิวรณ์ บทที่ 14 เชิญชวนผู้คนรุ่น
อายุในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องการสิ่งที่ไม่ให้ความหมายในชีวิตของพวกเขา
ข่าวสารนี้นำเสนอพระกิตติคุณแห่งพระคุณของพระเจ้า ซึ่งจัดให้ผู้รับพระคุณ
ได้รับการอภัยบาปทั้งสิ้น อีกทั้งชำระเราจากความรู้สึกผิดจากความบาป และ
ให้เรามีอำนาจต่อสู้การทดลอง ข่าวสารนี้ให้ความรู้พื้นฐานถึงคุณค่าของตัวเอง
(self-worth) จากข้อเท็จจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงสร้างเราและทรงไถ่เรา ทั้งชี้
ว่าวันหนึ่งความอยุติธรรมทั้งหมดจะถึงจุดสิ้นสุดในวันพิพากษาครั้งสุดท้าย
ของพระเจ้า นี่เป็นข่าวดีอันเหลือเชื่อ เพราะมันเปิดเผยว่าความไม่เที่ยงธรรม
(unrighteousness) จะหมดสิ้นไปตลอดกาล

“เซเว่นธ์เดย์แอดเวนติสได้รับการตั้งไว้เป็นคนยามที่ถือดวงไฟ
ในโลก พวกเขาได้รับมอบหมายให้ส่งสัญญาณเตือนแก่โลกที่กำลังจะ
พินาศ ในตัวพวกเขามีแสงสว่างมหัศจรรย์ที่ได้จากพระวาระของพระเจ้า
พวกเขาได้รับมอบหมายให้ทำงานศักดิ์สิทธิ์ ให้ประกาศข่าวของทูตสวรรค์
องค์ที่หนึ่ง สอง และสาม ไม่มีงานใดที่มีความสำคัญมากเท่านี้ พวกเขา
จะไม่อนุญาตให้สิ่งอื่นมาดึงความสนใจของตน” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้

ประกาศพระกิตติคุณ, หน้า 119, 120) ในฐานะคริสตจักรและบุคคล เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร

พูด

การเข้าใจข่าวสารของพระเจ้าให้ครบถ้วน

Understanding God's Message More Fully

ข่าวสารของพระธรรมวิวรรณ์สำหรับยุคสุดท้าย นำเสนอพระคุณและการช่วยเหลือของพระเยซูสำหรับมนุษยชาติ (วิวรรณ์ 14:6) เป็นการเชิญชวนด้วยความร้อนรนให้ “เกรงกลัวพระเจ้า” หรือถวายพระเกียรติแด่พระองค์ โดยให้ยอมรับพระบัญชา และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ตามแสงแห่งการพิพากษาของพระเจ้า (วิวรรณ์ 14:7) “จงเกรงกลัวพระเจ้า” มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราทำ เป็นการเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และการยกให้พระองค์เป็นหนึ่งในความคิดทั้งหมดของเรา นั่นเป็นท่าทีของการเชื่อฟัง ที่นำเราให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเจ้า (สุภษิต 3:7; กิจการฯ 9:31; 1 เปโตร 2:17) ข่าวสารนี้ยังเชื่อเชิญเราให้ถวาย “พระสิริ” แด่พระเจ้า การถวายพระสิริแด่พระเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราทำในทุกลักษณะชีวิตของเรา

อ่านปัญญาจารย์ 12:13, 14 และ 1 โครินธ์ 6:19, 20 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ช่วยให้เข้าใจว่า อะไรคือความหมายของการ “เกรงกลัวพระเจ้า” และ “ถวายพระเกียรติแด่พระองค์”

ในยุคที่ผู้คนไม่รับผิดชอบในเรื่องศีลธรรม เมื่อคนนับล้านๆ รู้สึกราวพวกเขาไม่ต้องทำตัวให้เป็นที่รับผิดชอบ (accountable) ต่อใคร นอกจากตัวเอง ข่าวสารเรื่องชั่วโมงแห่งการพิพากษาเตือนเราว่า เราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเรา มีความสัมพันธ์ระหว่างท่าทีของการให้ความสักการะพระเจ้า การเชื่อในพระองค์ และการพิพากษา การเชื่อฟังเป็นผลของการมีความสัมพันธ์จากการถูกช่วยให้รอดโดยพระเยซู มีเพียงความชอบธรรมของพระองค์ที่ดีเพียงพอจะนำเราผ่านการพิพากษาได้ และในความชอบธรรมของพระองค์เรามีความมั่นคง ผ่านความชอบธรรมของพระองค์ เราดำเนินชีวิตเพื่อถวายพระสิริแด่พระนามของพระองค์ในสิ่งทั้งปวงที่เราทำ

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:7; วิวรณ์ 4:11; ปฐมกาล 2:1-3 และอพยพ 20:8-11 อะไรคือพื้นฐานของการนมัสการพระเจ้าแท้ทั้งปวงและวันสะบาโตสะท้อนความเข้าใจในเรื่องนี้อย่างไร

ซาตานโจมตีวันสะบาโต เพราะเป็นหัวใจของการนมัสการที่แท้จริง วันสะบาโตเกิดทูลพระเยซูในฐานะเป็นพระผู้สร้าง ซึ่งเชื่อเชิญให้ชายหญิงทั้งมวลทุกแห่งว่า “จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 14:7) ซึ่งพูดด้วยความนับถือในยุควิวัฒนาการ (evolution) ซึ่งเรียกเราให้กลับไปนมัสการพระเยซูผู้ทรงสร้างเรา ผู้ซึ่งทำให้เรารู้ถึงคุณค่าแท้จริงในพระองค์

คิดเกี่ยวกับวันสะบาโตว่ามีความสำคัญเพียงใด เพราะเป็นวันที่เตือนเราให้ระลึกถึงพระผู้สร้างของเรา ซึ่งจะว่าไปพระองค์ผู้เดียวควรค่าที่เราจะนมัสการ ยิ่งกว่านั้น มีคำสอนใดสำคัญยิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ถือรักษาไว้เวลาหนึ่งในเจ็ดของเวลาทั้งหมดในชีวิตของเราทุกสัปดาห์ เพื่อที่จะช่วยเราให้จดจำพระองค์ในฐานะพระผู้สร้างของเรา

วันพฤหัสบดี

คำเชิญชวนสุดท้ายของพระเจ้า

God's Final Appeal

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:8; วิวรณ์ 17:3-6 และ วิวรณ์ 18:1-4 เราได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

ในพระธรรมวิวรณ์ คำว่า “บาบิโลน” เป็นตัวแทนของระบบศาสนาเทียมเท็จ ซึ่งวางพื้นฐานบนผลงานของมนุษย์ ประเพณีที่มนุษย์สร้างขึ้น และคำสอนเทียมเท็จ ซึ่งยกย่องมนุษย์ และความชอบธรรมของตนเอง อยู่เหนือความชอบธรรมของพระเยซู และชีวิตที่ปราศจากความบาปของพระองค์ อีกทั้งวางบัญญัติและคำสอนของศาสนาเหนือพระบัญญัติของพระเจ้า บาบิโลนเป็นศูนย์กลางของการกราบไหว้รูปเคารพ การนมัสการดวงอาทิตย์ และคำสอนเทียมเท็จเรื่องจิตวิญญาณที่ไม่รู้จักตาย ระบบศาสนาเทียมเท็จนี้ได้รวม

ตัวกันอย่างชาญฉลาด (subtly integrated) กับแนวปฏิบัติของศาสนาบาบิโลนโบราณซึ่งนำหลักการ การนมัสการมาเป็นของตน ข่าวสารสุดท้ายให้กับดาวนพเคราะห์ที่กำลังจะพินาศของเราดวงนี้ เป็นข่าวสารของพระเยซู และความชอบธรรมของพระองค์ ซึ่งทูตสวรรค์ร้องด้วยเสียงกึกก้องว่า... “บาบิโลนมหานครพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว...จงออกมาจากนครนั้นเถิด ประชาชาติของเราเอ๋ย” (วิวรณ์ 18:2, 4) พระเจ้าทรงตั้งคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ไว้เพื่อเชิดชูข่าวสารของพระคริสต์ขึ้นให้เต็มเต็มในทุกมิติ เพื่อเกิดทุนพระเยซูและยกทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ได้สอนไว้ นั่นคือเพื่อจะประกาศเรื่อง “พระองค์นั้น” ผู้ซึ่งตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) และเพื่อเปิดเผยถึงความผิดของบาบิโลน เมื่อเปรียบเทียบกับความจริงของพระเยซู

อ่านพระธรรมวิวรณ์ 14:7, 9-11 พระคัมภีร์สองตอนนี้ก็กล่าวถึงจุดประสงค์ของการนมัสการที่แตกต่างกันอย่างไร

วิวรณ์ บทที่ 14 พรรณนาถึงการนมัสการสองอย่างแตกต่างกันคือ การนมัสการพระผู้สร้างและการนมัสการสัตว์ร้าย การนมัสการสองอย่างนี้มีศูนย์กลางอยู่รอบวันแห่งการนมัสการของพระเจ้า นั่นคือวันสะบาโตแท้ และวันทดแทน หรือวันสะบาโตเทียมเท็จ วันสะบาโตเป็นเครื่องหมายถึง การพักผ่อน ความมั่นใจ และความปลอดภัยที่เรามีในพระคริสต์พระผู้สร้างของเรา พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ และกษัตริย์ที่กำลังจะเสด็จมา ส่วนวันเทียมเท็จเป็นตัวแทนถึงมนุษย์ เป็นวันทดแทนที่ผิดเพราะตั้งอยู่บนเหตุผลและกฎเกณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น

อ่านวิวรณ์ 14:12 พระคัมภีร์ข้อนี้ก็กล่าวถึงอะไรและเชื่อมโยงกับเนื้อหาของข้อก่อนหน้าได้อย่างไร พระคัมภีร์ข้อนี้เปิดเผยพระบัญญัติและพระคุณอย่างไร และสอนเราว่าพระบัญญัติและพระคุณแยกจากกันไม่ได้อย่างไร

“พระเจ้าได้ทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ในวันนี้ เหมือนกับที่ทรงเรียกชนอิสราเอลโบราณ ให้ยืนขึ้นเป็นแสงสว่างของโลก โดยการใช้เครื่องมือผ่าแยกยิ่งใหญ่ (mighty cleaver) แห่งความจริง นั่นคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม พระองค์ทรงให้แยกจากคริสตจักรอื่นๆ และจากโลก เพื่อนำพวกเขาสู่ความศักดิ์สิทธิ์แห่งความใกล้ชิดกับพระองค์เอง พระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้รักษาพระบัญญัติ และทรงประทานคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่สำหรับเวลานี้ให้พวกเขา ซึ่งเหมือนกับคำพยากรณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่ทรงประทานให้ชนอิสราเอลโบราณ เหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้พวกเขาทำการสื่อสารกับโลก”

“ทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14 เป็นตัวแทนของผู้รับเอาแสงสว่างแห่งข่าวสารของพระเจ้า และเป็นตัวแทนของพระองค์ที่ออกไปส่งเสียงเตือนทั่วโลก พระคริสต์ทรงประกาศกับผู้ติดตามของพระองค์ว่า: “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก” (มัทธิว 5:14) สำหรับดวงวิญญาณทุกดวงที่รับเชื่อในพระเยซู ไม่งานแห่งกาลวารีกกล่าวว่า: “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15) จงอย่าอนุญาตให้มีอะไรมาเป็นอุปสรรคของงานชิ้นนี้ มันเป็นงานสำคัญสำหรับช่วงเวลาของเรา มันเป็นงานที่เอื้อมออกไปไกล เพื่อสิ่งที่เป็นนิรันดร์ ความรักที่พระเยซูทรงสำแดงออกสำหรับดวงวิญญาณของมนุษย์ด้วยการถวายบูชาด้วยพระชนม์ชีพ ซึ่งพระองค์ได้ทรงทำเพื่อไถ่บาปของคนทั้งปวง สิ่งนี้จะกระตุ้น (actuate) เหล่าผู้ติดตามพระองค์ให้ดำเนินการ

“โอ..ข้างยินดี พระคริสต์ทรงยอมรับ ตัวแทนของมนุษย์ทุกหน่วยที่มอบถวายชีวิตแด่พระองค์ พระองค์ทรงนำพวกเขาเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้า เพื่อพระองค์จะสื่อสารกับโลกได้ ความลึกซึ้งแห่งการเสด็จลงมาบังเกิดด้วยความรัก จงพูดถึงเรื่องนี้ อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ และร้องเพลงเกี่ยวกับเรื่องนี้ จงเติมโลกให้เต็มไปด้วยข่าวสารแห่งความจริงและจรรุตหน้าไปยังพื้นที่ห่างไกลออกไป” (เอลเลน จี. วัตต์, *Counsels for the Church*, หน้า 58, 59)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ชาวทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่ 14 บ่งบอกถึงองค์ประกอบสำคัญของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีส์อย่างไร
2. จงคิดทบทวนถึงความสำคัญของวันสะบาโตเพื่อระลึกถึงพระองค์ในฐานะพระผู้สร้างและพระผู้ทรงไถ่ของเรา วันสะบาโตไม่เหมือนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่เราต้องเดินทางไปนมัสการเป็นพันไมล์ในแต่ละสัปดาห์ แต่วันสะบาโตเป็นเวลาที่เราสามารถนมัสการได้ทุกที่ สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจความสำคัญของวันซึ่งเป็นเวลาที่ต่างจากสถานที่อย่างไร
3. เราจะอธิบายอย่างไรเกี่ยวกับการล้มลงของบาบิโลนหรือเรื่องเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ในลักษณะใดที่ทำให้คนที่ฟังรู้สึกสบายใจและยินดีเปิดใจฟังโดยไม่ต่อต้าน

บทที่ 13

ก้าวไปตามความเชื่อ

A Step in Faith

วันที่ 19 - 25 กันยายน 2020

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้

ฟิลิปปี 2:5-11; มัทธิว 4:18-20; กิจการฯ 9:3-6, 10-20;

ยอห์น 21:15-19; 1 ยอห์น 3:16-18

ข้อควรจำ

“จงมีจิตใจเช่นนี้ ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะต้องยึดไว้ แต่ทรงสละพระองค์เอง และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงปรากฏอยู่ในสภาพมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:5-7)

พระคริสต์เสด็จออกจากสวรรค์ ดินแดนแห่งสง่าราศีอันรุ่งเรืองที่เหล่าทูตสวรรค์นั้สการแซ่ซ้องสรรเสริญ และความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระบิดา นับเป็นการเสียสละเหนือจินตนาการ กระนั้นพระเยซูเสด็จลงมายังโลกนี้ ทรงทนทุกข์ทรมาน และสิ้นพระชนม์เพื่อจะทรงเปิดเผยพระลักษณะนิสัยแห่งความรักของพระบิดา และเพื่อเอาชนะความรักของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และเพื่อทรงไถ่มวลมนุษยชาติ “มนุษย์จะไม่สามารถตระหนักถึงราคาอันสูงส่งยิ่งของการไถ่ให้รอด จนกระทั่งวันที่ผู้ถูกไถ่ให้รอดได้ไปยืนอยู่กับพระผู้ไถ่บนสวรรค์ต่อหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้า เมื่อนั้นที่พระสิริแห่งบ้านชั้วนิรันดร์ที่ส่องประกายมายังเรา ผู้ได้รับความรอด ต่างมีความรู้สึกปีติยินดีเหลือล้น แล้วเราจะระลึกได้ว่าพระเยซูทรงสละสวรรค์อันแสนวิไล เพื่อเสด็จลง

มายังโลกเพื่อบังเกิดเป็นมนุษย์ ยอมรับความเสี่ยงต่อความล้มเหลว และอาจสูญเสียพระชนม์ชีพไปชั่วนิรันดร์ เมื่อนั้นเราทั้งหลายผู้ได้รับการช่วยให้รอด จะพร้อมใจกันถอดมงกุฎที่ได้รับพระราชทานมา วางไว้ที่แทบพระบาทของพระเยซู และร่วมกันร้องเพลงสดุดีเสียงดังว่า “พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ แล้วนั้น ทรงสมควรได้รับฤทธานุภาพ ทรัพย์สมบัติ พระปัญญา พระกำลัง พระเกียรติ พระสิริ และคำสดุดี” (วิวรณ์ 5:12) (เอลเลน จี. วัตต์, ผู้พิงปรารถนา แห่งปวงชน, หน้า 131)

การถวายนูซาไถ่บาปที่พระเยซูทรงทำเพื่อความรอดของเราเป็นสิ่งที่เรากำหนดไม่ได้ (incalculable) เมื่อเราตอบสนองต่อการทรงนำของพระองค์ ยอมรับพระบัญชาของพระองค์ และร่วมเป็นหนึ่งในพระองค์ในการออกไปตามผู้หลงหาย เพื่อนำพวกเขากลับมาสู่อาณาจักรของพระองค์ งานนี้เรียกให้เราเสียสละ แม้การเสียสละของเราไม่อาจเทียบได้กับการถวายนูซาไถ่บาปของพระองค์ พันธกิจการเอาชนะดวงวิญญาณเป็นของเราเช่นกัน เป็นการก้าวขึ้นสู่ระดับสูงแห่งความเชื่อ ซึ่งจะนำเราออกจากพื้นที่แห่งความสับสน สบายไปสู่ผืนน้ำที่ไม่เคยพบ (uncharted) ในบางครั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าอาจเรียกให้เราทำการเสียสละ แต่ความความชื่นชมยินดีที่พระองค์ทรงประทานให้จะมากกว่าเสมอไป

วันอาทิตย์

การเสียสละตนด้วยความรักของพระเยซู

Jesus' Self-Sacrificing Love

อัครทูตเปาโลหนุนใจเราให้เปิดใจรับพระคริสต์เข้ามาสถิตในตัวเรา สิ่งนี้นำไปสู่คำถามที่น่าอัศจรรย์บางประการ เช่น ดวงฤทัยของพระคริสต์มีพระลักษณะอย่างไร มีอะไรครอบครอง อะไรคือแก่นแท้ของความรักในพระองค์

อ่านฟิลิปปี 2:5-11 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เผยให้เห็นพระทัยของพระคริสต์และรูปแบบการปกครอง รวมถึงพระชนม์ชีพของพระองค์อย่างไร

จากนิรันดร์ พระเยซูทรงมีสถานะเท่าเทียมกับพระบิดา อัครทูตเปาโลประกาศเกี่ยวกับความจริงนิรันดร์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า

ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องยึดไว้” (ฟิลิปปี 2:6) คำที่แปลว่า “ทรงสภาพ” (เป็นพระเจ้า) ในภาษากรีกคือ “morphē” ซึ่งหมายถึงแก่นแท้ (essence) ของสิ่งนั้น ซึ่งเชื่อมสองสิ่งที่มีคุณค่าเท่าเทียมกันเข้าด้วยกัน หนังสืออธิบายพระคัมภีร์เอสดีเอ ให้คำอธิบายไว้อย่างนี้ว่า: “นี่เป็นการเทิดพระคริสต์เท่าเทียมกับพระบิดา นั่นเท่ากับว่าพระองค์ทรงอำนาจเหนืออำนาจอื่นใดทั้งหมด อัครทูตเปาโลกล่าวเน้นในเรื่องนี้เพื่อวาดภาพ (portray) ให้เห็นความมีชีวิต (vividly) ในความลึกล้ำ ของพระคริสต์ผู้มีจิตอาสาได้ทรงถ่อมพระทัยลง” เล่มที่ 7 หน้า 154 ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติช่วงนิรันดร์ของพระคริสต์” เอลเลน จี. ไวท์ ได้เพิ่มเติมว่า “พระชนม์ชีพของพระคริสต์เป็นต้นแบบที่เป็นนิรันดร์ ไม่ใช่สิ่งที่ยืมมา” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, หน้า 530)

พระเยซูผู้ทรงสภาพเท่าเทียมพระเจ้าจากนิรันดร์ (all eternity) “ทรงสละพระองค์เอง และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงอยู่ในสภาพมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:7) นี่เป็นการสำแดงภาษากรีกออกมาอย่างน่าทึ่ง ซึ่งสามารถแปลตามตัวอักษรได้ว่า “ทรงสละพระองค์เอง” ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงอยู่ในสภาพทาส พระองค์ทรงเผยให้เห็นพระบัญญัติแห่งความรักของสวรรค์ ซึ่งใช้ทั้งจักรวาล และในที่สุดได้ทรงสำแดงการกระทำสุดท้ายแห่งความรักบนไม้กางเขน นั่นคือพระองค์ทรงประทานพระองค์เองเป็นเครื่องไถ่บาปเพื่อช่วยไถ่บาปของมนุษย์ทั้งหมด เพื่อที่เราทั้งหลายจะได้รับชีวิตชั่วนิรันดร์

แก่นแท้แห่งความคิดของพระเยซูคือความรักที่นำไปสู่การเสียสละพระองค์เอง การที่จะติดตามพระเยซูหมายความว่า การที่เรารักเหมือนที่พระองค์ทรงรัก ทำการรับใช้เหมือนที่พระองค์ทรงรับใช้และอนุญาตให้พระเยซูผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ช่วยให้เราทิ้งความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวของเรา ซึ่งเราต้องจ่ายราคาบางสิ่ง แต่พระเยซูต้องจ่ายราคาทุกสิ่ง แต่พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูว่า “เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงยกพระองค์ขึ้นสูงสุด และประทานพระนามเหนือพระนามทั้งหมดแก่พระองค์” (ฟิลิปปี 2:9)

สวรรค์จะมีมูลค่าเท่ากับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เราทำการอย่างเสียสละบนแผ่นดิน

ดินโลก ซึ่งจะมีการเสียดสีเกิดขึ้นตามเส้นทางชีวิต แต่ความชื่นชมยินดีในการได้รับใช้จะมีน้ำหนักมากกว่าในวันนี้ และความชื่นชมยินดีชั่ววันจันทร์จะทำให้สิ่งใด ๆ ที่เราได้ทำไปอย่างเสียดสีในโลกนี้ดูเหมือนไม่มีความสำคัญ

คุณได้ตายต่อตัวเองเพื่อพระนามของพระคริสต์ครั้งสุดท้ายเมื่อไร คำตอบของคุณเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตคริสเตียนของคุณอย่างไร

วันจันทร์

การเรียกให้อุทิศถวายตน Commitment's Call

ลองจินตนาการว่าคุณเป็นซีโมน เปโตร และเป็นอันดรูว์ เข้าวันนั้นแสงสีเงินสีทองของดวงอาทิตย์ฟุ้งโผล่เหนือทะเลกาลิลี บรรยากาศสวยงามมาก แสงอาทิตย์ขับไล่อากาศหนาวยามค่ำคืนให้ออกไป ความคิดของคุณอยู่กับการทำงานหาเลี้ยงชีพ คือการจับปลาให้ได้มากๆ ที่ผ่านมาเร็ว ๆ นี้ ชาวประมงจับปลากันได้ดี และคุณกำลังมองไปข้างหน้า ที่คุณจะมีวันจับปลาได้ครั้งใหญ่ ขณะที่เรือเคลื่อนเข้าใกล้ฝั่ง คุณมองไปชายหาด และคุณเห็นชายคนหนึ่งกำลังเดิน คุณเพิ่งสายตามอง เป็นพระเยซูชวาวนาซาเร็สนั่นเอง คุณทราบเพียงเล็กน้อยว่าอีกไม่กี่ชั่วครู่ ชีวิตทั้งชีวิตของคุณจะเปลี่ยนไป และคุณจะไม่เป็นเหมือนเดิมอีกต่อไป

อ่านมัทธิว 4:18-20 เพราะเหตุใดซีโมน เปโตร และอันดรูว์ จึงเต็มใจมอบอุทิศถวายชีวิตทั้งหมดติดตามพระคริสต์ พระคัมภีร์ข้อใดบ่งบอกว่าพระเยซูกำลังเรียกพวกเขาสู่จุดประสงค์ที่สูงส่งกว่าการจับปลา

จากพระกิตติคุณของยอห์น เราเรียนรู้ว่าชายเหล่านี้ได้ทราบอะไรบางอย่างเกี่ยวกับพระเยซูมานานกว่าหนึ่งปี กระนั้นพวกเขายังไม่ได้อุทิศถวายอย่างเต็มที่แก่พระองค์ พวกเขาคงเฝ้ามองการปฏิบัติ (demeanor) บางอย่างของพระคริสต์ ไม่ว่าจะ เป็นพระลักษณะการปรากฏตัว ตลอดจนถึงถ้อยคำและการกระทำที่บ่งบอกชาวประมงจากกาลิลีเหล่านี้ว่า การเชื่อเชิญพวกเขาให้มาร่วมงานเป็นการเรียกที่มาจากพระเจ้าเบื้องบนหรือไม่ เหตุผลที่พวกเขาทิ้งเรือจับปลาและอาชีพชาวประมง และสิ่งแวดล้อมที่พวกเขาคุ้นชินมาติดตามพระองค์

เป็นเพราะพวกเขารู้สึกว่าพวกเขาถูกเรียกสู่วัตถุประสงค์ที่สูงส่งกว่า ชาวประมง
ธรรมดาเหล่านี้ตระหนักว่า พวกเขาถูกเรียกเพื่อจุดประสงค์ที่ไม่ธรรมดา
พระเจ้าอาจไม่ได้เรียกคุณจากอาชีพอันเป็นที่ยอมรับ (profession) ของคุณ
ในวันนี้ แต่พระเจ้ากำลังเรียกคุณสู่วัตถุประสงค์เหนือธรรมดา และนั่นคือการ
แบ่งปันความรักของพระองค์ และเป็นพยานในความจริงของพระองค์ เพื่อ
ถวายพระสิริแด่พระองค์

**พิจารณาการเรียกท่านมัทธิว เจ้าหน้าที่เก็บภาษี ในพระธรรม
มัทธิว 9:9 คุณมองเห็นอะไรในข้อความตอนนี้ที่ค่อนข้างน่าทึ่งมากที่
เดียว**

เจ้าหน้าที่เก็บภาษีในอาณาจักรโรมัน บ่อยครั้งเป็นคนที่ใช้อำนาจบีบ
บังคับ (extortionists) โดยใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่กดขี่ชาวบ้านระดับสามัญ
พวกเขาจึงกลายเป็นบุคคลที่ถูกเกลียดชัง และถูกดูหมิ่นมากที่สุดท่ามกลาง
ชนอิสราเอล การเชื่อเชิญของพระคริสต์ที่ว่า “จงตามเรามา” คาดคะเนล่วงหน้า
ได้ว่า (presupposes) ท่านมัทธิวได้ยินเรื่องราวของพระเยซู และในดวงใจ
ของท่านมีความปรารถนาจะติดตามพระองค์ เมื่อการเรียกเชิญได้มาถึงท่าน
มัทธิวจึงพร้อมสำหรับการตัดสินใจ ท่านมัทธิวรู้สึกอัศจรรย์ใจที่พระเยซูทรง
ยอมรับท่าน และเชื่อเชิญท่านให้เป็นคนหนึ่งท่ามกลางอัครทูตของพระองค์

ส่วนลึกในดวงใจของเราทั้งปวง ต่างเฝ้ารอสำหรับบางสิ่งที่จะให้กับ
ชีวิตมากกว่า เราก็เช่นกัน ต้องการดำรงชีวิตที่คุ้มค่า สำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า
มีวัตถุประสงค์ที่ส่งางามกว่า (nobler) เช่นนั้น เมื่อพระเยซูทรงเรียกเรา
เหมือนเรียกท่านมัทธิวก็ให้เราติดตามพระองค์ไป

**แต่แต่ละคนต้องสละอะไรบางอย่างเพื่อติดตามพระคริสต์จึงจะให้ได้ผลที่
คุ้มค่าในตอนสุดท้าย**

วันอังคาร

เปาโล: ภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือก

Paul: God's Chosen Vessel

เมื่ออัครทูตเปาโลรับเชื่อในพระเยซู ชีวิตทั้งหมดของท่านได้รับการ
เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง พระคริสต์ทรงประทานอนาคตใหม่ถอดด้ามให้แก่

ท่าน พระองค์ทรงนำอัครทูตเปาโลออกจากพื้นที่สะดวกสบาย ให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่ท่านยากจะจินตนาการได้ โดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อัครทูตเปาโลประกาศพระวาทะของพระเจ้ากับผู้คนนับพันๆ คนทั่วแถบพื้นที่ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

อ่านพระธรรมกิจการฯ 9:3-6, 10-20 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เปิดเผยให้เห็นว่า พระเยซูทรงมีวัตถุประสงค์จากเบื้องบนสำหรับชีวิตของท่านเปาโลอย่างไร

บ่อยครั้งพระเยซูทรงเลือกตัวแทนที่ไม่น่าเป็นไปได้ (unlikely) ให้เป็นพยานสำหรับพระนามของพระองค์ คิดถึงชายที่เคยถูกผีเข้าสิงทั้งสอง หญิงชาวสะมาเรีย หญิงโสเภณี คนเก็บภาษี คนจับปลาชาวกาลิลี อย่างท่านเปาโลตอนที่ท่านถูกเรียก ท่านกำลังทำการข่มเหงเหล่าคริสเตียนอย่างรุนแรง เมื่อท่านถูกเรียก สิ่งเหล่านี้ถูกเปลี่ยนไปโดยพระองค์ เช่นเดียวกับผู้ถูกเรียกคนอื่นๆ พระองค์ส่งพวกเขาออกไปด้วยความยินดีในดวงใจของพวกเขา เพื่อเล่าถึงเรื่องพระคริสต์ได้ทรงทำเพื่อชีวิตของพวกเขา แต่ทุกคนไม่รู้เหน็ดเหนื่อยที่จะเล่าถึงเรื่องราวว่าพระคริสต์ได้ทรงทำอะไรเพื่อพวกเขา ซึ่งช่างเป็นสิ่งอัศจรรย์ที่พวกเขาต้องแบ่งปันออกไป พวกเขาไม่อาจอยู่เงียบๆ ได้

เปรียบเทียบ กิจการฯ 28:28-31 และ 2 ทิโมธี 4:5-8 มีอะไรบ่งชี้ ว่าเปาโลไม่เคยหวั่นไหวในการอุทิศถวายตนเพื่อรับใช้พระเจ้าในการนำดวงวิญญาณมาหาพระองค์

ตอนสุดท้ายเกี่ยวกับชีวิตของอัครทูตเปาโล ท่านถูกจับขณะที่รอการพิพากษา ท่านถูกกักตัวให้อยู่แต่ในบ้านเช่าที่กรุงโรม ท่านเปาโลกล่าวยืนยันว่า “ความรอดของพระเจ้าได้ถูกส่งไปให้คนต่างชาติแล้ว และพวกเขาจะฟัง” (กิจการฯ 28:28) บันทึกลงกล่าวว่า ท่านได้ต้อนรับผู้คนที่มาเยี่ยมท่าน และท่านเทศนาพระวาทะให้พวกเขาฟัง (กิจการฯ 28:30, 31) ตอนสุดท้ายในชีวิตของท่าน ท่านรำใจท่านทิโมธี ให้ทำการเผยแผร์พระกิตติคุณ และท่านเปาโลอาจพูดเกี่ยวกับตัวท่านเองว่า “ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้วิ่งแข่งจนครบถ้วน ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว” (2 ทิโมธี 4:7)

แม้ว่าการเรียกของเราไม่ตื่นเต้นอย่างบทละคร (dramatic) เหมือน การเรียกของท่านเปาโล พระเจ้าทรงเรียกเราแต่ละคนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับ พระองค์ในพันธกิจการเปลี่ยนแปลงโลก เป็นที่ชัดเจนว่า แม้จะมีความยาก ลำบากที่ท่านเปาโลต้องเผชิญตลอดหลายปี (ดู 2 โครินธ์ 11:25-30) ท่าน เปาโลรักษาความสัตย์ซื่อกับการเรียกที่ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ เรื่องราว ของอดีตผู้ทำการช่มเหงผู้ติดตามพระเยซู ที่สุดได้กลายเป็นผู้มีอิทธิพล และ เป็นผู้ให้การสนับสนุนคริสเตียนมากที่สุด งานเขียนของท่านยังคงเป็นพยาน อันทรงพลังในสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถทำผ่านบางคนที่อยู่ทิศถวายเป็นชีวิต ของตนให้แก่งานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าได้ทรงเรียกคุณให้ทำงานอะไร คุณกำลังทำงานชิ้นนั้น อยู่หรือเปล่า

พุธ

ความต้องการของความรัก

The Demands of Love

ความรักมักสำแดงตัวเองออกด้วยการกระทำ ความรักเพื่อพระคริสต์ ควบคุม (compels) เรา ให้ทำบางสิ่งเพื่อมนุษย์ผู้กำลังจะพินาศ ท่านเปาโล กล่าวชัดเจน เมื่อท่านเขียนถึงคริสตจักรโครินธ์ว่า *“เพราะว่าความรักของ พระคริสต์ควบคุมเราอยู่”* (2 โครินธ์ 5:14) พื้นฐานของศาสนาคริสต์ไม่ใช่ ยอมแพ้ทำสิ่งที่เลวต่าง ๆ เพื่อเราจะได้รับความรอด พระเยซูไม่ทรง “ยอมแพ้” สิ่งเลวร้ายในสวรรค์เพื่อพระองค์จะปลดปล่อย พระองค์ทรงยอมแพ้สิ่งที่ดี เพื่อที่ คนอื่นจะได้รับความรอด พระเยซูไม่ทรงเชื่อเชิญเราเพียงเพราะเราถวายเป็น เวลา ความสามารถและทรัพย์สินให้กับงานของพระองค์ พระองค์เชื่อเชิญให้เรามอบ ถวายชีวิตของเราแต่พระองค์

ช่วงเวลาในตอนเช้าของการพบปะกับเหล่าอัครทูตบนชายหาด พระเยซู ทรงวาดโครงร่างอันสดใสโชติช่วง (brilliantly) ถึงความต้องการ ในความรัก ของพระเจ้า

อ่านยอห์น 21:15-19 พระเยซูทรงถามเบโตรอย่างไร และท่าน ตอบพระองค์อย่างไร เพราะเหตุใดจึงต้องถามถึงสามครั้ง

ท่านเปโตรปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านสามครั้ง และพระเยซูทรง ล้วงเอาความจริง (elicited) ในส่วนลึกจากปากของท่านเปโตรสามครั้ง ต่อ หน้าเหล่าอัครทูต พระเยซูทรงสร้างความเชื่อมั่นในตัวท่านเปโตรขึ้นใหม่ ขณะ เดียวกันเป็นการบอกกับทุกคนว่า ท่านเปโตรได้รับการอภัยแล้วจากความรัก ของพระเจ้า และพระเยซูยังมีงานสำหรับท่านในสายงานของพระองค์

อ่านพระธรรมยอห์น 21:15-19 จากการตอบคำถามของเปโตร ที่ยืนยันว่าท่านรักพระเยซู พระองค์ทรงให้ท่านทำอะไรเพื่อตอบสนอง ความรักนั้น

ความรักของพระเจ้ามีชีวิตชีวา ไม่ใช่เป็นแบบเฉื่อยๆ ความรักแท้เป็น มากกว่าความรู้สึกอบอุ่น เป็นสิ่งที่มากกว่าแนวคิดใดๆ แต่มันรวมเอาการให้ สัจจญา ความรักบังคับให้เราแสดงออก มันนำเราให้เอื้อมออกไปยังโลกแห่ง พลไพร่ของพระเจ้าที่กำลังจะพินาศ ที่มีความต้องการให้ช่วยเป็นอย่างยิ่ง (desperate need) เมื่อพระเยซูตรัสกับท่านเปโตร “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเรา เถิด” เป็นทั้งพระบัญชา และการยืนยันให้ความมั่นใจ องค์เจ้านายเรียกให้ ตอบสนองความรัก และพระองค์ทรงกล่าวหนุนใจท่านเปโตรที่มีความละอายเป็น ในการกระทำของท่าน เมื่อพระเยซูทรงถูกจับ ซึ่งตอนนั้นท่านเปโตรไม่เพียง ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซู แต่ปฏิเสธพร้อมกับการกล่าวสบถสาบานด้วย ซึ่ง เป็นไปตามที่พระเยซูทรงทำนายไว้ทุกอย่าง

จุดที่ต้องการแสดงให้เห็นคืออะไร คุณอาจเคยล้มเหลวอย่างหมดหวัง ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า คุณอาจได้ปฏิเสธพระองค์โดยการกระทำของคุณมาก กว่าหนึ่งครั้ง ข่าวดีคือพระคุณยังมีพร้อม พระเจ้าจะไม่ตัดคุณออกไป พระองค์ ยังคงมีงานให้คุณทำเพื่อพระองค์ ถ้าคุณมีความเต็มใจ

คุณเคยปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนเปโตรหรือไม่ ถ้าเคย เรื่องเป็นอย่างไร และถ้อยคำของพระคริสต์ที่ตรัสกับเปโตรบอกอะไร กับคุณ

ณ ตอนจบของคำสนทนาระหว่างท่านเปโตรและพระเยซู เรามองเห็นภาพชายสองคนกำลังเดินบนชายหาด ขณะที่คลื่นน้ำทะเลซัดสาดชายหาด พระเยซูทรงบอกท่านเปโตรเกี่ยวกับ “ราคา” ของการเป็นสาวก พระเยซูทรงต้องการให้ท่านเปโตรทราบชัดเจน ว่าท่านจะต้องพบกับอะไรบ้าง ถ้าท่านรับเอาคำเชื่อเชิญของพระเยซูที่ตรัสสั่งว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด”

อ่านพระธรรมยอห์น 21:18, 19 พระเยซูทรงบอกเปโตรถึงราคาของการเป็นสาวกอย่างไรที่ทำให้ท่านตกใจ

ในถ้อยคำเหล่านี้ พระคริสต์ทำนายถึงการข่มเหงเหล่าผู้เชื่อในพระเยซู ซึ่งบางคนต้องตายเพื่อพระศาสนา (martyrdom) ซึ่งวันหนึ่งท่านเปโตรจะได้รับประสบการณ์ พระหัตถ์ของพระองค์จะถูกเหยียดออกบนไม้กางเขน ในการเปิดเผยนี้ พระคริสต์เสนอให้ท่านเปโตรมีทางเลือก พระเยซูทรงเสนอความชื่นชมยินดียิ่งใหญ่ในชีวิต: ท่านเปโตรได้มองเห็นภาพการเอาชนะดวงวิญญาณ และพวกเขาถูกนำมาสู่อาณาจักรของพระเจ้า ในวันเพนเทคอสต์ ท่านจะได้เห็นคนนับพันๆ คนกลับใจมารับเอาอาณาจักรของพระคริสต์ ท่านเปโตรเองก็จะกระทำการอัศจรรย์ในนามของพระเยซู เป็นการถวายพระสิริต่อพระองค์ต่อหน้าอีกนับหลายพันคนมากขึ้น และท่านจะได้รับความชื่นชมยินดีชั่ววันรันดร์จากการที่ได้มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ในพันธกิจการรับใช้พระองค์

แต่สิทธิพิเศษเช่นนั้นจะมาพร้อมกับ “ราคา” ที่ต้องจ่าย มันหมายถึงการอุทิศถวาย การถวายบูชาครั้งสุดท้าย ท่านเปโตรถูกขอให้ทำการอุทิศถวายชีวิตของท่าน ท่านเปโตรเปิดตาออกกว้าง เพราะท่านเปโตรทราบว่าไม่มีการเสียสละใดจะยิ่งใหญ่เกินไป เท่ากับการที่จะเข้าร่วมพันธกิจของพระเยซูในโลกนี้

อ่านพระธรรม 1 ยอห์น 3:16-18 สำหรับยอห์นแล้วความรักเป็นมากกว่านามธรรมที่คลุมเครือ ท่านให้คำนิยามความรักที่นำไปสู่การเสียสละอย่างไร

ในความเป็นนิรันดร์นั้นไม่มีอะไรที่เราจะทำจะเหมือนกับการลงทุนในเรื่องเวลาและความอดทน การลงทุนแห่งชีวิตของเราจะได้รับรางวัลอันอุดมเหลือล้น มีความชื่นชมยินดีที่จะหันความรักไปสู่การกระทำ ที่จะหันความตั้งใจสู่การชมเชย เมื่อเราตอบสนองต่อความรักของพระเจ้าโดยไม่ยึดเหนี่ยวสิ่งใดไว้ ขณะที่เราเอื้อมออกไปในการรับใช้ ด้วยการเป็นพยานกับคนอื่นในฐานะเป็นราชทูตของพระคริสต์ เราได้เติมเต็มวัตถุประสงค์แห่งชีวิตของเราและได้รับประสบการณ์ชีวิตที่มีความปีติยินดียิ่งใหญ่ ดังที่พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพวกท่านรู้อย่างนี้แล้ว และประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข” (ยอห์น 13:17) ความชื่นชมยินดียิ่งใหญ่ของชีวิต และความสุขอันยาวนานได้มา เมื่อเราได้เติมเต็มความหมายของการมีชีวิตอยู่ของเรา ด้วยการถวายพระสิริแด่พระเจ้า โดยการดำเนินชีวิต และการแบ่งปันความรักของพระองค์ และความจริงแก่โลก

ยากที่จะเข้าใจคำว่า “นิรันดร์” เมื่อเรารู้เรื่องเวลาเพียงเล็กน้อย แต่เท่าที่เราสามารถทำได้ ให้พยายามจินตนาการคำว่า ชีวิตนิรันดร์ที่ดีกว่าสิ่งใด ๆ ที่เรามีในโลกนี้ เมื่อไม่มีอะไรจริงในโลกนี้จึงไม่คุ้มค่ากับการสูญเสียพระสัญญาเรื่องชีวิตนิรันดร์ที่เรามีในพระเยซู ใช่หรือไม่

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม:

“ผู้นำในคริสตจักรควรวางแผนเพื่อให้โอกาสสมาชิกทุกคนทำกิจกรรมบางอย่างของพระเจ้า บ่อยครั้งที่ไม่ได้ทำสิ่งนี้ อาจมีแผน แต่แผนไม่ชัดเจน หรือไม่ถูกนำไปปฏิบัติอย่างเต็มที่ ทำให้คนที่มิตะลันต์หรือความสามารถไม่ได้ใช้ตะลันต์ของพวกเขาในการรับใช้อย่างเต็มที่ มีคนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ตระหนักว่า ได้สูญเสียโอกาสไปเพราะเหตุนี้

ผู้นำในเส้นทางของพระเจ้า จะต้องฉลาดเหมือนนายพล คือต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ทุกแผนเคลื่อนไหวไปด้วยกัน ในการวางแผนพวกเขาควรทำการศึกษาเป็นพิเศษเกี่ยวกับงานที่จะต้องทำให้แล้วเสร็จโดยสมาชิกอาสา โดยสอนวิธีการเป็นพยานกับเพื่อน ๆ หรือเพื่อนบ้าน งานของพระเจ้าบนโลกนี้จะไม่สำเร็จจนกว่าชายและหญิงซึ่งเป็นสมาชิกของโบสถ์รวมพลังกันในการรับใช้งานพระเจ้ากับศาสนาจารย์และเจ้าหน้าที่โบสถ์ทุกระดับ

งานแห่งความรอดสำหรับคนบาป ต้องการความรื้อร่นของบุคคลใน การร่วมกันทำงาน เราจะต้องนำพระวจนะของพระเจ้าไปยังพวกเขา ไม่ใช่รอ ให้พวกเขามาหาเรา โอ ข้าพเจ้า (เอลเลน จี. วัตท์) อยากพูดถ้อยคำกับชาย และหญิงเพื่อกระตุ้นพวกเขาให้ทำการของพระเจ้าอย่างขยันขันแข็ง เวลาที่ พระเจ้าทรงอนุญาตให้เราไม่มากนัก เรากำลังยืนอยู่ที่ชายแดนของโลกชั่ว- นีรันดร์ เราไม่มีเวลาให้สูญเสีย ทุกเวลาเป็นโอกาสทอง เป็นสิ่งมีค่าล้ำที่เรา จะร่วมใจกันอุทิศถวายไม่เพียงแต่การรับใช้ในโบสถ์ของตนเท่านั้น เราจะต้อง แสวงหาพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น เพื่อทูลขอพระกำลัง และพระคุณเพื่อจะ เป็นผู้ร่วมงานที่สัตย์ซื่อในท้องทุ่งของมิชชันนารี

ในทุกโบสถ์ย่อมมีผู้เชื่อที่มีตะลันต์ ความสามารถ ถ้าตะลันต์เหล่านี้ถูก ใช้ไปอย่างถูกประเภท และได้รับการพัฒนาขึ้น จะกลายเป็นเครื่องมือที่ช่วยได้ มากในงานของพระเจ้า ซึ่งเวลานี้มีความต้องการเพื่อเสริมสร้างโบสถ์ต่างๆ ของเราขึ้น นี่เป็นวิธีการอันฉลาดของผู้นำ ที่จะให้ความหวังใย และพัฒนา ตะลันต์ของสมาชิกในโบสถ์ทั้งหลาย เพื่อหนุนใจให้นำมารับใช้องค์เจ้านาย” (เอลเลน จี. วัตท์, คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 9, หน้า 116, 117)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. แนวคิดหลักจากข้อเขียนของ เอลเลน จี. ไวท์ (เหนือหาวันศุกร์) คืออะไร จะมีผลคืออะไรจากการเป็นพยานส่วนตัวและโครงการประกาศข่าวให้บุคคลภายนอกที่โบสถ์ทุกแห่งทำขึ้น
2. ความรักแท้จะสำแดงออกมาเสมออย่างไร และอะไรคือความรักของปลอมที่ต่างจากรักแท้
3. จงอภิปรายถึง “การเสียสละ” ที่ผู้คนได้ทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า รวมไปถึงการสละชีวิต และคุณได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องเหล่านี้
4. คุณตอบคำถามตอนท้ายของหัวข้อศึกษาในวันอาทิตย์เกี่ยวกับการเสียสละเพื่อพระคริสต์อย่างไร และคุณจะบอกเรื่องนี้ให้คนอื่นที่ยังไม่เป็นคริสเตียนอย่างไร

บันทึก

A series of 20 horizontal dotted lines for writing.

บันทึก

A series of 25 horizontal dotted lines for writing.